

A

165

—

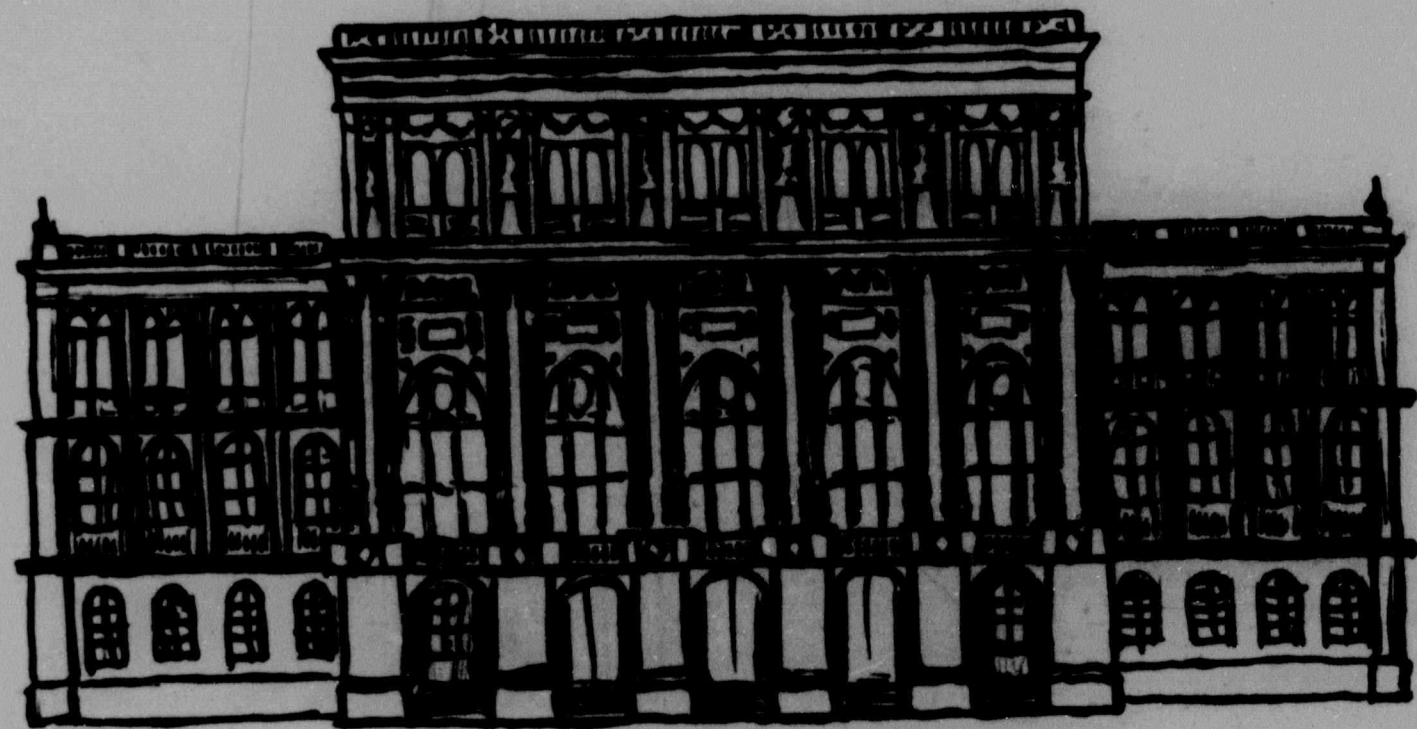
—

165.

—

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADEMIA
KÖNYVTÁRA *
* BIBLIOTHECA ACADEMIAE SCIENTIARUM HUNGARICAE *

MIKROFILMTÁR

BUDAPEST

1959

FOTO
Sz. T.

MTA KÖNYVTÁRA
KÉZIRATTÁRA

DISZMŰVEK

187.

SCHMITHAUVER, ANDREAS

DIALECTICA.

KÉZIRAT, 1748. 93 lev.

31

2┐.

1┐

1┐

┐ 3

┐

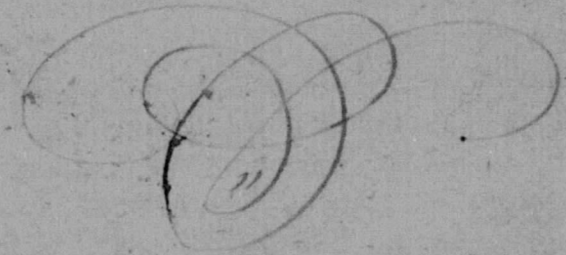

187

H.

Dialectica dictata Tyrnavia ab A. R. ac
Doctissimo Patre Andrea Schmitkauer
Anno 1748. Descripta vero per Franciscum
Radetzky Coll. Pen. Cleri Reg. Hun. Alumnus.

Anno 1763

Promissum Universam Philosophiam

Philosophia est veritas aeterna, Audiam, sive omnia sapientia est. Et autem Sa-
 pientia sicut Tullius Lib. 2 de officiis veridiciorum, & humanarum
causarumque quibusque continentur, scientia, id est notitia certa tum D
 quibus Divinorumque operum, tum rerum earum, quae ab hominibus
 pendunt, aut ad homines spectant. Per res Divinas Discipulis in illis
quibus, ut & eiusdem opera, consideranda esse et intelligenda Pho
 quantum naturalis Lumen licet assequi: per res humanas verum illi
 quantum ea omnia quae ab hominibus pendunt, in quo genere. Sunt etiam
 cogitationes intellectus, amissionem voluntatis, & quibus opera Arte
 facta.

De Deo quidem & spiritualibus eiusdem operibus quae pass
 Meta Physicis, quae Pneumatologia dicitur sive Spirituum Sci-
 tia, pneuma enim dicitur Spiritus est: agit autem cum primis de
 de Angelis, de mente humana, quae omnia non corpora sunt, sed
 spiritus. Reliquam Philosophiam tractari solent, ad res finis &
 Divinas promiscue pertinent. et de rebus quibusdam corporis tractat
 Physica & Mathematica, quae posterior, post quendam Physicam merito
 appellari possunt. Denique Logica & Ethica circa ea versantur, quae
 ab hominibus pendunt, cuiusmodi sunt cogitationes intellectus quae ad
 veritatem assequendam ducuntur Logica & actus voluntatis
 quos ad honestatem seu morem ducuntur Ethica.

Ex his liquet Philosophiam Universam in haec partes dividenda esse, sicut non
 per Physicam, Mathematicam, Ethicam & Mathematicam quae descriptivae
 quae res completas fuerunt. Merito sapientiam nominantur, a quo quidem
 nomine, et non quos Philosophos sicut dicitur ab horum Philosopho
 quos, quod Philosophus quid est Super videtur Philosophum videret: non
 Philosophum a Leonio Page non sapientem esse? Et non Philosophum, sed
 Philosophum, id est non sapientem, sed studiosum sapientiae esse
 respondit: quod item reliqui philosophi fecerunt, ut per hoc dicitur
 haec non Philosophia, sed Philosophia id est in sapientia sed studiosum sapi-
 entiae, sedator eiusdem autem Philosophia id est studiosum sapientiae

Cum aliquid affirmes aut neges, dum mundans est ex alio, ut
 patet in categorizatione de labora cubitum. supra nomen sex
 altaria. Item non sicut categorias aut supponit aut includit su
 dicitur, ita iudicium supponit aut includit. Quam simplicem
 apud eandem, eque, de quo aliquid affirmes aut neges
 quod Subiectum appellari solet. Quia simplicem
 dimensionem, et us quod de alio affirmes, aut neges, &
 hoc alterum Predicatum dicitur. Predicatum hoc & subie
 ctum Materia iudicij dicitur, plane ad eundem modum
 quo dicimus Libera Alphabeta de materia dictionis
 omnium dicitur constat litteris. porro sicut ex di
 ctionibus oratio, sic constructio, sic ex iudicij demum
 sic disponantur. Sed similitudo haec, quam accurata
 hic colligitur, et in quo per de cursum Philosophia
 sui loci dicitur. Parte hanc primam Categoriam Sub
jecti et predicatum, adferendo attributa Predicatum & sub
 jecti, ex quibus tanquam terminis extremis constat
 inpositis: tota enim pars haec ex de terminis
 & formis attributis, Categorij, seu compositis

DE PARTIBUS TERMINI
 DE TERMINIS IN TENERE

800

Præmissis. imo: terminus in vulgaribus & Dramatica acce
 ptione id est quod extremum, seu finis rei cuiuspiam
 aut etiam nonnunquam incipit: nam in diuisa accep
 tione quod prius fuit incipit finis est, & quod fuit finis
 incipit esse incipit: sic linea ab oriente ducta si
 in occidentem per spacia palmi, si lineam hanc

Speciem a parte occidentali, progrediendo ad orientalem
 extremam lineam, verbi gratia orientem, & secundum lineam
 spectem a parte orientali progrediendo in occidentalem, extra
 quod erit versus occidentem, & inde ex diversa acceptione, id est
 quod erat incipit si finis, sive extremum aut finis terminus.
 Præmissis. 2do: Predicatum non videtur terminum accipiunt Logici in
 omni non in quocumque extremo, sed solum in extremo propo
 sitionis: Et autem in propositio iuxta instructionem Lib. 1mo Ana
 lyticae priorum Cap. 1mo Oratio quod aliquid de alio affi
 mas aut negas ex qua definitione patet in omni propositione
 quae substituitur iudicio interno sine spectanda esse, Pred
icatum omnino Subiectum, & Copulam, seu verbum Predicatum
 cum Subiecto in propositione affirmativa, aut separatio
nem Predicatum Subiecto in propositione negativa. Sed Pred
icatum & Subiectum Ad, et propositio Supra numero
1mo, porro Copulam agit verbum Sum, ex eo enim quod
 aliquid dicitur esse vel non esse, in propositio affirmativa aut
 negativa est: exemplum huius datum est eodem numero
1mo quem vide. Hic omissis

2no

Respondes & dicit: Terminus est id in quo simplex res, sive
 veritas, propositio, tanquam in Predicatum & Subiectum. Defi
nitionem hanc si vocibus Sabes Aristoteles Libro 1mo
analyticae priorum Cap. 1mo Terminus verum apud illos inquit
in quod resoluitur propositio nempe quod de alio dicitur, ut
de quo illud dicitur, quod quid aliud est, quod Predicatum & Sub
iectum ergo Predicatum & Subiectum sunt termini. Satis
est quam Predicatum & Subiectum resoluitur propositio, si
maxime si copula auferatur, ab lata enim copula ita dicitur
veritas propositio, ut omnis maneat, intelligitur quod in propositi
one fuerat Subiectum & Predicatum. Sic:

Taliter haec ⁱⁿ Petrus est homo copulata est manebit
 Subjectum Petrus, & Predicatum homo, ubi ⁱⁿ Petrus &
 Ly homo termini sunt.
 Definitionis huius bonitas ut conuictis probetur, opus probum
 non est, est enim definitio tantum nominis, in cuius definitione
 non plus attendendum est, quam ut vox quae per se latet no-
 ta non est, per definitionem magis innotescat: Unde si quis
 terminum esse dixerit, ex quo tanquam Predicatum & Subie-
cto componitur Propositio, plane non repugnabo, sed tamen
 in his auctoritatem ex Aristotele allatam consentiam. Imo si pau-
 cionibus ad huc usque uocibus dixerit terminum esse Subjectum
 aut Predicatum Propositionis, licet non crederem, omnes tamen
 hae definitiones idem quoad rem, aliud quoad modum dicendi
 primo in conuentione allatae propter auctoritatem Aristotelis
 ad huc placere.

Sed probatur omnino haec definitio ueritas scilicet: terminus
 in communissima acceptio est, quod aliquid terminatur
 seu clauditur, ergo etiam terminus Dialecticus terminatur debet
 in Propositione, sed quod terminatur Predicatum & Subiectum, quod
 per terminum intelligitur Predicatum & Subiectum, scilicet ueritas
 quod componitur aut in quod Resoluitur Propositio, tanquam
 in Predicatum & Subiectum.

19mo

Ex his collige omne Reliqua quae in Propositione graecia reper-
untur Predicatum & Subiectum non est in figura Dia-
lectico terminos, sed terminorum affectiones, tales autem
 terminorum affectiones sunt aduerbia & omnes orationis partes
Nomen & quae cum nomine participant, ut est nom-
in & participium, imo & nomina quae in casu nominativo
 non effruntur cum uerbo sum finiti modi, sed in alio quocumque
 casu, non termini, sed terminorum affectiones sunt, ut supra
 fecimus exemplo: Sicut & haec Propositio: Petrus est homo
 in ad omnia utriusque casus obliqui hominis ad omnia
 sunt termini, quia sunt Predicatum & Subiectum sed
 solum affectio & modificatio Predicati utriusque.

Collige 2do copulas seu uerbu sum formaliter in vi copulae ac
 ceptum in quantum nimirum est affirmari & negari, non est terminus
 sua pariter in est Predicatum aut Subiectum Propositionis, sed Resoluitur
Predicatum Subiectum. Sed omnis vox tamen si tamen in hi Pred-
icatum aut Subiectum Propositionis, est terminus, si uox P-
trus uox homo sunt termini, ergo non solum id est terminus
 in quod tanquam in Predicatum & Subiectum Resoluitur Propositio.

2mo

Obi. 1mo Ad Distinguo aut omnis vox tamen si non hi Predicatum aut
Subiectum Propositionis est terminus aptitudinalis seu in actu
 primo & in potentia concedo Ans. Omnis vox tamen si non hi
Predicatum aut Subiectum aut Subiectum est terminus actualis
 seu in actu secundo nego Ans. Distinguo consequens, ergo in
 solum id est terminus aptitudinalis & in actu primo in quod tanquam
 in Predicatum & Subiectum & Subiectum Resoluitur Propositio con-
sequens, ergo in solum id est terminus actualis seu in actu 2do
 in quod tanquam in Predicatum & Subiectum Resoluitur Propositio
 nego consequentiam.

3mo

Ca. distinctio in se quia terminus dupliciter accipi potest,
 1mo ut potest agere Predicatum & Subiectum Propositionis 2do
 ut actu agit Predicatum & Subiectum; quae modo accipitur termi-
 nus uocatur aptitudinalis, 2do modo accipitur uocatur actualis.
 Definitio autem ex Aristotele allata loquitur de termino ac-
 tuali, qui nempe actu terminatur Propositionem.

Obi. 2do Cont. 1mo Ans. Chiam actus orationis partes uti aduer-
 bia, uerba, sunt termini, ergo non solum nomen. probatur Ans.
 de omnibus hijs uerbis nimirum & aduerbijs de potest aliquid affi-
 mari aut negari ut in hijs Propositionibus. Et est Copula ut in
 uerbo est aduerbium, ergo haec omnia sunt termini.
Ad distinguo Ans. Chiam actus orationis partes de sum termini
 si sumantur materialiter concedo Ans. si sumantur for-
 maliter nego antecedens & consequentiam.

4to

Ratio distinctionis est, quia in alia oppositioibus sub
 dictum de quo affirmatur, in prima quidem oppositio
 quod est si Copula in eadem autem quod dicitur si ad ver
 bum, si est & si valde non accipiunt in sua significatio
 de formati, deinde utraque oppositio sonat de his diuersis
 hanc vocat est est copula, item dicitur valde est adverbium
 ubi si est & si valde non significantia, ad quod signi
 ficandum ab Inventoribus Linguae Latinae et usu com
 muni accepta sunt, quod est accipi formaliter, sed ac
 cipiantur quando sono & scriptis quod est accipi
 materialiter.

1610 Obiicitur contra. Item dicitur. Dicitur est si est dicitur, ⁱⁿ ^{terminis}
 in terminis copula est terminus

Ad distinguo antecedens. In hac propositione Dicitur est si est
 si est acceptum in vi verbi est dicitur concedo antecedens
 si est acceptum in vi copula est dicitur nego antec
 edens. distinguo consequens ergo si est est terminus
 in vi verbi acceptum concedo consequentiam, in vi copu
 lae acceptum nego consequentiam, ergo etiam copula est
 terminus nego consequentiam. Ratio est quia d
 dicitur dicitur Dicitur est si est dicitur Dicitur existit
 Dicitur est existens. si enim est ponitur in existens
 in hac autem oppositio Dicitur est existens copula est
 certe non est dicitur, sed tantum nomen dicitur est
 subjectum, ergo si est in vi copula acceptum
 non est terminus. ubi

Nota multae esse oppositioes in quibus copula forma
 si est est non includit, includit tamen, dicitur
 ligatur dicitur

Exemplum est in his oppositioibus: Petrus currit,
 Petrus scribit, et sic enim dicitur: Petrus est cur
 rit, Petrus est scribens. in posterioribus his oppositioibus
 in quibus copula ponitur explicita, in posterioribus includit
 dicitur.

De terminis secundum
 De duplici sit terminus? ^{opugnatio}

1611 ^{Divisione} Dicitur: Uniuersalissima dicitur est terminus in Men
 talium, Vocalem, & Scriptam: cum pariter oppositio possit
 esse mentalis, quae aliter dicitur appellatur, vel vocalis quae
 enunciatio ab alio vocatur, & Scripta. Unde terminus
 Mentalis, est dicitur vel subjectum oppositiois Men
 talis, terminus Vocalis, dicitur vel subjectum oppo
 sitiois vocalis, terminus Scriptus, dicitur vel subjectum scri
 pturae, sive scripturae expressae.

1612 Dicitur: Linguae si terminus subdividuntur in terminus
 Objectivum, & in terminum formatum, Objectivus est res
 quae cognitione vel voce, vel scriptura est primitiva, for
 malis autem loquendo de termino mentali, est, cogni
 tio seu affectio intellectus sibi aliquid representans,
 quam intellectus affectionem, alij imaginem intentionalem
 Item dicitur appellari: loquendo de termino vocali, est
 vox, loquendo autem de termino scripto, est scri
 ptura. Sed

1610

1612

Obiicies

18vo

Terminum est, in quod res solentur in positivo, tanquam in
Pedicatum & Subiectum, sed in positivo Mentali seu
Judicium, non potest resolvi, cum iudicium sit deusimtel
lectus indivisibilis, qui resolutionem non admittit,
ergo nullus datur terminus Mentalis, sed tantum vo-
calis & Scriptus.

Ad Distinguo maiorem, terminum est in quod res solentur
in positivo tanquam in Pedicatum & Subiectum,
semper ut partes realiter distinctas nego maiorem, ut
partes vel realiter & formaliter distinctas concedo quaj.

Distinguo minorem, sed in positivo Mentali non potest
resolvi in Pedicatum & Subiectum ut partes realiter
distinctas concedo minorem, non potest sola in par-
tes formaliter & ratione propria distinctas nego min.

& consequentia. Ad quo videtur totam terminum de
limitationem salvari etiam in termino Mentali, cum enim
Judicium, atque alia realiter indivisibilis ratione
propria & per intellectum resolvi possit in duo

extrema quae sunt duo. Insuper licet non
sint duo P. & S. & realiter, resolvi in mirum
potest in rem de qua aliquid P. dicitur, & in
rem quod P. dicitur, si nempe ratione pro-
pria resolvendum sit iudicium auferendo ab ex-
tremis copulam, quae sunt nexus P. dicitur cum
Subiecto.

Quod sit in termino vocalis & scripto a mentali

Quod sit in termino vocalis & scripto a mentali

19 no

Ad hoc esse peculiare termino vocalis & scripto a mentali
si quod mentalis semper sit idea sive sensus
sive abeque a se distincto seu quod omni termino men-
tali habeas & suum esse formale, & suum esse obiectum
de quo dicitur numero 11mo, terminum autem voca-
lis & scriptus non item.

Ad hoc quod sit in termino vocalis & scripto a mentali
id est de scripto, in signi-
ficatione, & non significatio: non significatio est
vocalis, quae sit a se distinctum ex hominum usu & con-
suetudine significat, talis vox est bicti, synaghi, equus
cuncta alia & libere promiscue permixta facta & confusa
sunt enim vox audita, audient nihil a voce vel lata & facta
etiam intelligit. Significatio est contraria quae ex homi-
num usu & institutione, aliquid a se distinctum signifi-
cat tales terminum sunt vox omnes, quae in dictionariis
reperiuntur, dictionariis cognoscuntur redduntur a se distincta
est: si vox velum significat locum dicitur, vox omnia
re significat conjugationem aquarum & ubi

20 mo

Nota significatio dicitur signo, quae signum rei conjugationem
huiusmodi dicitur de doctrina Christiana Epistola
Augustini libro 2o de doctrina Christiana Epistola
Ad quod sit in termino vocalis & scripto a mentali
aliquid factum in cognitionem vocis.

Signum autem hoc duple esse potest, Formale scilicet & instrumentale, Formale est, quod facit in cognitionem alii, ut in voce, quod dicitur ab cognito, sed signum est duple cognitio, sive idea, quod dicitur nobis notitiam subiecti, quoniam ipsa cognitio reflexe cognoscatur. Instrumentale est, quod exprimitur cognoscitur, & per quod aliud ab hoc signo distinctum cognoscitur, tale signum est duple quod per sui cognitionem dicitur simul in cognitionem magis abstracti facit. Signum hoc instrumentale dicitur duplex, aliud naturale, aliud ad placitum: Naturale est quod habet connectionem ex natura sua cum re quam indicat, ut formam & respectum ignis. Signum ad placitum est, quod non ex natura sua, sed solum ex constitutione & bene placito hominum habet connectionem cum re quam indicat: tale signum est Federum, quod ex institutione hominum dicitur venale significat. Ad hoc signum ad placitum referuntur terminus, vocales & significativi, ex hominum emendatione placito, & non ex natura sua, vox hoc dicitur sedem deatrum significat potius quam locum tormentorum. Item dicitur Petrus hominem potius quam lapidem, aut quidquam aliud. Sed

Obijciat 1mo

Nulla datur oppositio que non sit significativa, ergo etiam nullus datur terminus qui non sit significativus. Antecedens certum esse videtur, Consequentiam vero datur, si nulla datur oppositio que non sit significativa ergo omnis oppositio componitur ex terminis significativis, sed si sic, ergo nullus datur terminus aliter significativus, ergo si nulla datur oppositio que non sit significativa, nullus datur etiam terminus aliter significativus.

2mo

Major datur: In tale est totum tale sunt partes sed totum, minimum omnis oppositio est significativa, ergo etiam terminus in omni oppositio sit significativa. Sed concedo antecedens nego consequentiam, ad hoc datur. Por sequentia distinguitur Major enim, si nulla datur oppositio non significativa, omnis oppositio componitur ex terminis significativis, omni datur ergo Major enim, et terminus significativus non omnibus concedo Major enim distinguitur Minor enim, ad hoc datur, si nulla datur oppositio que non componatur ex terminis significativis, omni datur terminus non significativus, omni datur nullus datur terminus non significativus que non componatur ex terminis significativis non omnibus, nullus datur terminus non significativus nego Minor, & consequentia ad rationem Majoris distinguitur Majora quales sunt partes sunt partes. Semper omnis nego Major. In tale est totum tale sunt partes, vel datur aliqua concedo Major, & concessio minor nego datur.

In quibus

2do

Ergo potest dici in oppositio, que constat uno termino significativo, altero non significativo, ut tamen ipsa sit significativa, sed hoc dicitur non potest, ergo ad hoc nullus datur terminus non significativus, Major datur ex parte Antidicti minor datur: Sed dicitur potest in oppositio constat uno termino significativo, altero non significativo, dicitur ipsa significativa, & si non sit significativa, vel certe esse simpliciter non significativa, sed hoc est contra concessa, ergo ad hoc nullus datur terminus significativus Major datur, Nam juxta recepta Aristoteli:

Bonum est integra causa, malum ex quovis defectu, diffi-
 cit autem talis in positio in una sui parte quoad signi-
 ficationem, quia habet partem non significativam, ergo
 ipsa est non significativa, quod ostenditur in talibus; Sicut non
 constat ex corpore & anima, dicitur corporeus a cor-
 pore, ergo et in positio que constat uno termino non
 significativum ab se habere dicitur significativum.
 Concedo Majoris min. ad hoc hanc Majoris Distinguo
 hanc partem Majoris esse significativam secundam
 quod, & non significativam secundam quod concedo Majoris.
 Effet significativam simpliciter ergo, Majoris & Minoris par-
 tem Majoris, Distinguo Minoris. Sed hoc est contra Consequens
 In ut dicitur simpliciter significativam concedo Minoris esse con-
 tra Consequens ut si secundum quod significativum, & si
 eundem quod non significativum ergo Minoris & Consequens.
 Si dicitur hoc est simpliciter in eadem positio sit Majoris
 hanc quod significativam, & secundam quod non signi-
 ficativam, sed non est implicativam, & est ad ad
 hanc partem quam attribuerant, videtur homo secundum
 quod si corporeus, & secundum quod in corporeus, seu non
 corporeus, est enim homo secundum corpus corporeus & in
 corporeus secundum anima: Sed dicitur de homine
 constanter ex corpore & anima non licet dicitur sine ad
 dicitur secundum quod quod si in corporeus, ita sine
 addit non licet dicitur in positioem constanter uno
 termino significativum, altero non significativum
 esse simpliciter non significativum. Ratio utriusque
 est, quia homines esse corporeus, item in positioem hanc
 esse significativam, sunt denominationes significativae
 hanc, ad denominationem autem positivam hanc partem
 hanc una ex compositis esse positivam, homines autem
 esse in corporeus, item in positioem non esse

honeste significativam, & denominationem negativam, ut ut sine
 additio vera si de homine, quod dicitur corporeus debet esse homi-
 ne, nisi in significativam in positioem que dicitur non
 significativam, quod cum dicitur in eadem positioem si, quod
 dicitur est hominem esse corporeus, tam verum est in po-
 sitioem non constanter uno tantum termino signifi-
 cativo, esse significativam
 hanc ad hanc dicitur in positioem hanc in denominationem signifi-
 cativam, aut non significativam, & si quod in hanc
 ad tantum in hanc positioem hanc in constanter in hanc uno ter-
 mino significativum, altero non significativum non posse
 dici constanter constanter duobus terminis, quod ostenditur dicitur
 officit, & utro concedimus. Sed

Instabis.

Hanc oppositio dicitur dicitur, & in positio significativam
 ergo vel dicitur est terminum significativum vel
 in positioem constanter duobus etiam terminis non signifi-
 cativis, est significativam, quorum dicitur unum significativum
 in positioem.
 Distinguo antecedens in positioem hanc est significativam
 hanc, si facias hunc sensum: hoc vox dicitur est vox
 dicitur, que in positioem identica, concedo autem. Si non facias
 hunc sensum ergo autem & Consequens. Ratio distinctionis
 quia in hanc sensu accipiat in positioem, seu in positioem
 cum omni in positioem aliquid significare debeat in hanc
 sensum continere, quorum unum hanc sensum facias, nisi
 hanc vox dicitur est vox dicitur? Si autem hanc sensum
 facias cum dicitur & subjectum est significativum

330

+ James
 parte pub-
 licat, hanc
 esse parte libet

In stabis

Terminus dicitur in dicit significat per vocem seu sonum
 Ope Linguae & Labiorum de pulmombus eductum, ergo est
 terminus significativus. Quod dicitur per consequentia quia dicitur
 vox in dicit in dicit significat per vocem in dicit est termini
 nus significativus, ergo etiam quia terminus dicitur in dicit
 significat per vocem dicitur est terminus significativus
 Quid dicitur in dicitur antecedens: terminus dicitur in dicit significat
 per vocem, in dicitur inquam significat negativum concedi
 Antecedens significat in dicitur potest fieri nego Antecedens se
 consequentia. Ad quod dicitur simpliciter dicitur in dicitur
 Anus quia vox in dicitur significat in dicitur potest fieri, est
 terminus significativus concedo ad dicitur, quia vox
 in dicitur significat in dicitur negativum est terminus signi-
 ficativus nego ad dicitur & dicitur. Recole dicitur dicitur
 numero dicitur.

2° mo

Demum & prolatum adhibet omnes objectiones in hac
 materia versari in equivocacione horum termino-
 rum in dicitur significat significat: equivocacione autem
 nota in eo est quod vox in dicitur in dicitur accipitur
 potest fieri, id est in dicitur carencia aut negatione dicitur
 aliquando autem accipitur negativum: sed dum acci-
 pitur negativum, recipitur dicitur dicitur dicitur in dicitur
 significat non autem dicitur significat in dicitur, nam si
 significat in dicitur in dicitur potest fieri significat in dicitur
 per in dicitur vocem in dicitur instituta ad significandam
 carenciam aut negationem dicitur. Sed autem in dicitur significat
 in dicitur in dicitur instituta ad aliquid significandam
 ad quod dicitur diligenter advertas, omnia equivocacionem nullam dicitur
 negotio dicitur.

Questio 4^a

Quae & quorundam Divisio terminum signi-
 ficativi?

adish.
 2870
 abistorepta

Ad Divisio terminum significativi multiplex est, quae
 non magis quam enumeratione patebit: ubi tamen ve-
 lum advertas sermone potissimum esse de termino
 significativo vocali.
 Primo igitur dividitur terminus in completum, & in dicitur
 completum, & incompletum, qui & unum tantum rem
 significat, & unica tantum voce exprimitur ut Petrus
 Paulus, homo, circulus. Completum igitur: qui plures res
 significat, seu res plures, una, seu pluribus vocibus
 exprimitur. Si homo iustus, significat & homi-
 nem, & iustitiam in homine: homo doctus, & doctri-
 nam, & doctrinam in homine. Abi ad quod dicitur dicitur, duabus
 vocibus exprimitur, erit tamen terminus completus, ut iustus
 doctus, nam tamen si unum tantum dicitur dicitur, sed tamen plures unaque
 que significat. Si enim iustus significat idem ac homo
 vel doctus, unde per dominum aut doctum, significat
 iustitiam, idem est de termino doctus.
 Secundo dividitur terminus in concretum & abstractum, terminus
 concretus significat quod completum dicitur subiectum dicitur
 significat etiam per quod: ut si albus, si homo fundus, significat
 subiectum, cui inest albedo, & fundus. Terminus abstractus
 est, qui tantum significat formam, quod in se subiectum
 subiectum autem ipsum in significat, ut albedo dicitur dicitur.

Circa terminum Concretum tria Capita Notanda sunt, scilicet
 no quidem Notanda est tota denominatio, sed solum denomi-
 nata, hinc forma denominans. Tota denominatio est
 est hinc terminus Concretus, ut Ly album, hinc rotundum. Responde-
 nominata est Subjectum quod denominatur album, ro-
 tundum & q. marmor. forma denominans est, forma seu
 ratio. Propter quod Subjectum dicitur denominatum
 ut albedo, rotunditas, nec enim forma denominans nec
 nec album & rotundum. Illud ipsum quod habuit denotem hinc, ut
 hinc sum ipse terminus Concretus subditur in
 Metaphisicis, & dicitur, atque Logicum, Concretum
 Metaphisicis, cuius forma denotem, Realiter est con-
 creta Subjecto denotem, tale Concretum est animal, cui
 forma metaphisica, quod est animalitas, Realiter est den-
 notem, & tunc ratione propria, semper in intellectu a subje-
 cto animal distincta.
 Concretum Divinum est, cui sua forma propria est
 liter in se, & ad se subiecto denotem seu denomi-
 notem Realiter identificata, tale Concretum est Ly album hinc
 rotundum, nam albedo vel rotunditas marmor, quod al-
 bum vel rotundum denominat, prout in se, & ad se,
 Liter identificata non est.
 Concretum Logicum est, quod dicitur habet formam illi
 Realiter identificatam, cui dicitur prout in se, & ad se,
 semper, ad prout extra se positam, tale Concretum
 est Ly cognitum, hinc virtus, hinc dicitur, nam cognitio
 hinc in se, & ad se, prout in se, & ad se, prout in se,
 hinc identificata. Item dicitur hinc in se, & ad se,
 dicitur hinc identificata sunt, nec in prout in se, & ad se,
 nec.

30
 albedo
 hinc
 hinc
 hinc
 hinc

Unde forma Logica dicitur solum denominative dicitur
 est esse, in quantum a tali forma Subjectum & Objectum
 Denominationem accipit.
 Concretum Concreta aliud est Substantiale, aliud acciden-
 tale. Substantiale est cuius forma est Substantialis, vel
 cuius forma significat Substantia, id est ens per se pro-
 prium existere, tale Concretum est Ly Animatum, quod si-
 significat Subjectum habens Animam, Animam hinc
 prout quod in se est Substantiale.
 Accidentale est, cuius forma quodammodo potest esse accidentalis
 seu formam, prout pertinet ad essentiam Subjecti, quod a tali
 forma denominatur, ut Ly album hinc rotundum, albedo
 & rotunditas & q. marmor est accidentis, cuius
 hinc, quadratum esse potest.
 Concretum hoc Concretum accidentale subditur in Concretum
 primo intentionale, & Concretum secundo intentionale, Prout
 intentionale est, quod solum esse non habet esse ab intentione
 hinc & in intellectu nostro, sed cuius forma est aliquid vere
 hinc, tale prout est Ly album, & hinc rotundum, est enim
 hinc marmor album & rotundum independentem ab in-
 tentione, & cogitatione nostra. Secundo intentionale
 est, cuius forma non est aliquid a parte rei, id est non est
 aliquid independentem a cogitatione intentione nostra,
 tale Concretum est Ly genus hinc species, ut dicitur dicitur
 motus est genus, hinc species.
 Concretum dicitur in super, in Substantivum dicitur
 dicitur, terminus Concretus Substantivus est qui

31

32

33

Nomine substantivo significat aliquid ad modum per se
ut homo, Dicitur in nomine. Terminum concretum ad
jectivum, qui nomine adjectivo significat aliquid per modum
alteri adjacenti, ut album rotundum.

Primum concretum substantivum est aliud substantivum
substantiale, aliud substantivum accidentale, sub
stantivum substantiale est quod non tantum nomine sub
stantivo significat aliquid, sed in super impertat for
ma substantialem, ut homo, Dicitur, homo enim in
partes et sua forma humanitatem, quae est sub
stantia, Dicitur in partem divinitatem, quae pa
ter est substantia. Substantivum accidentale est
quod nomine substantivo tantum aliquid significat,
sed non forma aliquid in super accidentalem por
tat, ut Pater, Dominus, Paternitas enim et Do
minus, res sunt substantivae. Pater, qui Pater aut Dominus
nunc dicitur, est accidentale.

Sed concretum adjectivum pariter subindit in concreto
adjectivum substantiale, et concretum adjectivum acciden
tale. Concretum adjectivum substantiale est, quod in tan
tum nomine adjectivo, significat aliquid per modum
alteri adjacenti, sed in super formam substantialem im
portat, tales termini sunt humanus, Divinus, Ratio
nalis, humanitas enim, divinitas, rationalitas sunt
formae substantiales. Concretum adjectivum acciden
tale est, quod non tantum nomine adjectivo significat ali
quid per modum alteri adjacenti, sed in super

forma in partem accidentalem, ut album, rotundum, accidentale
maxime quod album et rotundum ab albedine, et rotunditate
inducatur.

Et doctrina de termino concreto dactemis tradita, quaedam
consideratione potanda sunt, imo et si omni terminum concretum
in dicitur in se, tunc, tunc in parte, totam denominationem, seu
denominatam, et formam denominantem, concretum tamen
omne supponit semper et subiecto, ut de denominatione
primo supponit et possessive supponit, ut et ab hinc dicitur con
stante, et non aliquid in se potius significando, quod
altero, et ab hinc et pluribus nominibus, si in exemplo sub
stantivum, rotundum, uterque terminum supponit et forma denomi
nata, sed de denominatione in se subiecto, si enim albedi
nis, rotundum scilicet de albedine habens albedinem rotunditatem.
Ab hinc quod de se hinc de omnino se, hinc quod aliquid in parte, in se
albedine autem et rotunditate in oblique, de ipso autem quod de se
et termini concreti albedine, albedine in parte, in oblique, et supponit
et albedine, de se habens albedinem, et eo enim supponit termi
num concretum, quod idem est, subiecto termini concreti, sed albedo
et idem est, subiecto. Huius termini concreti albedine, ergo eo non
nominis: nec enim possum dicitur albedine pariter est albedo, sed albedine pariter
et habens in se albedinem hinc albedinem.

hensq.
34

Secundo dicitur de doctrina dactemis tradita sequitur quod cum omne
concretum supponat tantum et subiecto, ut si in eodem subiecto
contingat poni plures formas denominantes, non fore plura con
creta, seu non fore plures res denominatas. Si et si in eodem pa
tente per possibile et impossibile ponantur mille albedines, non di
cuntur mille res albedine, sed unica tantum res alba, item si dicitur
Pater quatuordecim filios, et inde a dicitur pater, et filii, et
Pater dicitur in se, non fore decem patres, sed unum Patrem.
Raro est, quia in forent in utroque casu plura subiecta, quod
in parte in se, tamen si hinc plures formas in parte in
oblique:

35

Adversus vero si per possibile & impossibile eodem numero albedo possit
viri in tribus paribus, jam essent tria alba quia essent tria sub-
jecta, sed hi tres habent albedinem, tamen si eadem. Ex quo

P. Corollario

3. Inferri ad multiplicationem seu pluralitatem concretorum accidentium
adfectivorum, sequi multiplicationem tantum subjectorum, & qui-
dem semper, si item requiritur multiplicationem formae & utriusque per
multiplicationem formarum accidentium & multiplicari concreta, cuius multi-
plicationem substantia, & quibus concreta accidentia supponuntur di-
stinguuntur. aliter tamen dependunt de concretis substantiis in
substantiis tum accidentibus: ad multiplicationem enim concre-
torum substantiarum non solum sequitur multiplicatio subjectorum,
sed etiam multiplicatio formarum: sic de eodem humanitate, seu natura
humana ponuntur in tribus personis, & possunt dici tres homines, sed
tantum unus homo, si sunt eadem in Deo, sicut in tribus perso-
nis Divinis in sanctis. Dico sed tantum unus Deus. Sicut enim
iuxta S. Thomam parte 3. quaestio 2. articulo 1. ad 3. ad 2. ad 2.
personae Divinae existunt una eademque natura humanam,
& huiusmodi duo homines, sed tamen tantum unus homo, quia tri-
multiplicata essent subjecta, & tamen essent simul multipli-
catis forma.

Quia hoc enim in his quae sunt concreta substantia & adjectiva e-
st eodem S. Thomae, qui concreta adjectiva cum importentur forma
us adjectiva, sicut, modificans admodum subjecti, huiusmodi
subjecta sunt multiplicata, & ipsa concreta multipli-
cantur: at vero concreta substantiva cum importentur ali-
quid admodum per se substantis, & substantis, non modi-
ficantur a solo subjecto, sed etiam a forma, quae huius-
modi sicut subjecta multiplicata sunt, sic multi-
plicata, non multiplicantur concreta

et quo
Rationem dabis, quare de sanctissima Trinitate
dici non possit, quod sint tres deus licet dici possit
quod in sanctissima Trinitate sint tres Divini:
quia scilicet vox deus est concretum significati-
vum, quod ut in plurali seu per multiplicati-
onem dici potest

requiritur non tantum pluralitas, seu multiplicitas
subjectorum, sed etiam pluralitas & multiplicitas
formarum, vos autem Divinus cum sit concretum ad-
fectivum non requirit ad sui multiplicationem nisi mul-
tiplicationem subjecti aut suppositi, quod utique
operis est in sanctissima Trinitate, nempe Pater,
Filius & Spiritus Sanctus, ergo tamen si dici non
possit, quod in sanctissima Trinitate sint tres
Dei, dici tamen potest quod sint tres Deum
ex quo

Inferes iterum: si in pluribus suppositis seu sub-
jectis est una eademque natura divina, vel e-
contra in uno supposito essent plures naturae
sicut in neutro casu futuros plures fines, seu in
neutro casu posset elici, quod sint plures fines:
quia nempe in primo casu deest multiplicitas
suppositorum, seu subjectorum, sed haec cum in materia
Theologica sint, ad Theologos potius, quam Phi-
losophos pertinent.

Ad hoc tamen Philosophis etiam notandum velim
quod et si numero est dictum sit, an omni termi-
no concreto, subjectum importari in recto, non est
in eadem intelligendum esse, quatenus concretum
tum accipitur denominative, non autem quodam
sive: nam si quodammodo accipitur concretum
quodammodo constitutiva concreti in recto assignantur
quod eadem etiam in recto assignantur, seu quodammodo
per se quodammodo per quod constituitur concretum
tum, ad quam interrogationem responderi potest
in recto sic: concretum constituit subjectum de
formam, si si quodammodo constituit concretum
albus, respondes subjectum quod albus dicitur

& albedo: ubi videtur & subjectum & formam in
 portari in recto. Sed hic ut dixi concretum ac
 cipitur denominative in quo sensu denominati
 vo acceptum fuerat nro 34, sed quiditative

Questio 5ta

37 Quid adhuc ulterius dicitur terminus scilicet
 est preter terminum completum et incomplexum
 item concretum, & abstractum, dividitur adhuc ter
 minus in categorematicum, & in categorematicum
 categorematicus est qui se solo aliquid habet & id
 se solo potest agere predicatum, aut subjectum
 tales termini sunt omnia nomina substantiva
 ut homo leo lapis &c. In categorematicis
 qui aliter etiam connotantur dicitur, quoniam
 nisi cum alio conjunctus habet tales termini sunt
 voces omnes quae universalitatem, particularita
 tem, aut numerum habent, et ideo terminus hoc
 nisi conjunctus cum categorematico predicatum
 aut subjectum agere potest: cuius modi termini
 sunt omnis, nullus, aliquid, quidam duo, tres,
 uterque, neuter &c.

38 Dividitur rursus terminus scilicet in abso
 lutum, respectivum, & connotativum. Absolutus
 est qui aliquid habet sine ordine & respectu ad
 aliud, ut homo, Angelus, panis, circulus &c.
 Respectivus seu relatiuus est qui habet aliquid
 cum respectu sive cum relatione, ad aliud,
 ita ut licet vox ipsa aliud non habet, res tamen
 per terminum relationem habita perfecte intelli
 gitur nisi posita sine illo alio, quod respicit.
 Tales termini sunt pater dicens respectu
 ad filium. Dominus dicens respectu ad servum
 &c.

Terminus est concretus adiectivus, & requiritur tunc multi plura
 nam nisi multiplici casu nempe habet anthyporice, quod ubi, & plura in
 illi trinitate, nempe Pater, Filius, & Spiritus S. qd tamethi dicitur ponit
 quodam modo trinitate hinc desuper dicitur tamen potest, quod hinc desuper
 rini. Resp.

Inferius dicitur: hinc plures hyporice seu habetis, est una cadens, ne
 humana, & hic contrariis, in uno hyporice sunt plures natura hu
 manae, in neutro casu plures hoes, seu in neutro casu pos
 sibilis, quod hinc plures hoes: quia nempe in primo casu dicitur
 pluralitas seu multiplicitas formae in dno casu autem dicitur
 multiplicitas hoes hyporice seu habetis. hoc hinc in ma Theo
 logica hinc, ad Theologos potius quod Philosophos pertinet.

Ad hanc tamen philosophis ea notandum velim, quod hinc n. 34 dicitur
 est in a hinc concreto habet in portari in recto, nisi formam; id
 est tempore habet in recto, quatenus eum ad accipit denominatione
 in autem quid dicitur habet: Nam si quid dicitur habet accipiat concretum,
 & querant, eum hinc concreto in recto prout de eadem etiam in recto
 & querant: seu quod per liquidum habet, per quod constat concretum, ad
 quod in interrogacionem respondet ubi, potest in recto hinc: concretum constat
 hinc hinc est formam, & hinc quod constat concretum alius res pon
 det hinc quod alium dicitur habet: ubi videtur et hinc est formam in
 portari in recto. hinc: ubi dicitur, concretum accipit denominatione, in
 quod potest in denominatione accepit fuerat n. 34 sed quid dicitur habet.

Questio Sexta

Quid adhuc ulterius dicitur terminus scilicet?

37us
 est preter terminum completum et incomplexum, item concretum adiectivum
 hinc, dicitur adhuc hinc in categorematicum ad est categorematicum.
 categorematicus, qui se solo aliquid habet, & id se solo potest agere
 hinc anthyporice: tales hinc hinc omnia non habent ubi hinc Leo lapis &c.

Ho: iñihel gōialiquid: deniq, potest terminare ad cogitōnem gō
 āpresivēnd.
 Termini deniq, supertranscendens ē, quānta h̄ de oibus categoriis, sed
 cam h̄ni transcendentes, imocam deimponibili h̄us p̄dici caripōest.
 Tales h̄ni h̄nt cognoscibiles, in dēligitibis de nōmāntēdē categoriis,
 chesque h̄ni transcendentes scant, sed ad res imōpōibiles cogitōs
 aichā dēligi pōssunt.

A h̄re dēndē a h̄re h̄ni scāntur in p̄ncipum dēp̄ndētem ch̄m in p̄nci-
 pu in h̄m h̄ntatē. p̄ncipi, qui quāscat, simulcam dēterminat, ut h̄o
 leo angelus, d̄ns ē quā dēterminatid quāscat, sed s̄lid dēterminatid, quōd
 n̄scat: ut nōn h̄o, n̄leo n̄angelus d̄y enim q̄ h̄o, dēterminat h̄om quē
 n̄scat, n̄l autē dēterminatēe illis quē h̄o n̄ h̄nt, idē dē h̄o n̄ h̄o,
 n̄ angelus. Unde p̄ndē in p̄ncipatē in dēscit m̄ h̄e s̄lid quāscat n̄
 h̄, n̄ in dēscit autē quāscat. Ubi,

Nota h̄mo Terminus h̄ni d̄ns fit p̄ncipiāntē v̄o, sed nomini p̄ncipiāntē
 ch̄m in h̄ni d̄ns potest tam p̄ncipiāntē quā d̄ns h̄nt: unde h̄ni in h̄ni d̄ns
 n̄ facit p̄ncipiāntē negatīvā, sed affīmatīvā. p̄ncipiāntē d̄ns in d̄ns h̄nt
 p̄ncipiāntē; nōn aq̄uā h̄o: itē aq̄uā h̄o: ut aq̄, i affīmatīvā: in
 p̄ncipiāntē in h̄ni d̄ns agit h̄nt, in d̄ns agit p̄ncipiāntē. d̄ns h̄nt
 p̄ncipiāntē immēdiatē p̄ncipiāntē copulāntē est d̄ns q̄ d̄ns: aq̄uā h̄o, ut
 d̄ns h̄nt in h̄ni d̄ns, consequēntē p̄ncipiāntē negatīvā.

Nota d̄o cōnversio ch̄o, at h̄nt p̄ncipiāntē i h̄ni d̄ns, quōm̄ p̄ncipiāntē
 v̄o h̄nt d̄ns h̄ni d̄ns h̄ni d̄ns p̄ncipiāntē idē p̄ncipiāntē p̄ncipiāntē
 h̄nt d̄ns p̄ncipiāntē d̄ns n̄ h̄nt quā h̄nt d̄ns h̄nt, nam h̄nt p̄ncipiāntē p̄ncipiāntē
 h̄nt d̄ns d̄ns excepto solo p̄ncipiāntē, h̄nt autē h̄nt h̄nt quōd d̄ns can
 ē, sed h̄nt excepto p̄ncipiāntē, v̄o d̄ns excepto oibz ab h̄nt.

Iam v̄o cam h̄ni scāntur a h̄nt in v̄o comparati, ab h̄nt p̄ncipiāntē
 h̄o, ab h̄nt p̄ncipiāntē. P̄ncipiāntē d̄ns h̄nt, quōd d̄ns in h̄nt alitē,
 n̄ d̄ns alitē: h̄nt p̄ncipiāntē h̄nt, ex p̄ncipiāntē in h̄nt alitē h̄nt
 a h̄nt v̄o comparati h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt, bene enim h̄nt in h̄nt
 h̄nt, gō i aali h̄nt p̄ncipiāntē, quō d̄ns d̄ns alitē h̄nt h̄nt, ab
 h̄nt h̄nt bene enim h̄nt in h̄nt: m̄ h̄nt alitē gō n̄ i nigum:
 h̄nt h̄nt p̄ncipiāntē, quō d̄ns in h̄nt ex alitē, vocat h̄nt p̄ncipiāntē
 h̄nt h̄nt; i h̄nt, quō d̄ns d̄ns alitē, vocat h̄nt p̄ncipiāntē.

44 h̄ns

45 h̄ns

x h̄nt

repugnantiā, ubiq; exēplū paulo ante alibi dē.

D̄ns un̄ ex̄p̄sis h̄is h̄nt p̄ncipiāntē h̄nt, alitē h̄nt h̄nt in h̄nt
 un̄, et vocat h̄nt h̄nt, ab h̄nt h̄nt n̄ h̄nt, et vocat h̄nt h̄nt
 h̄nt: h̄nt h̄nt h̄nt in h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt, et aali h̄nt h̄nt,
 bene enim h̄nt in h̄nt, i aali h̄nt, gō i aali h̄nt. h̄nt h̄nt: i aali
 h̄nt h̄nt, gō i aali h̄nt. Sed h̄nt h̄nt n̄ h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 nam h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 h̄nt, nam p̄ncipiāntē aali h̄nt h̄nt, p̄ncipiāntē h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 h̄nt h̄nt. Ex h̄nt h̄nt p̄ncipiāntē h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 vocat h̄nt h̄nt illa h̄nt autē vocat h̄nt h̄nt, h̄nt h̄nt h̄nt, p̄ncipiāntē h̄nt
 h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt.

H̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 v̄o, p̄ncipiāntē et h̄nt h̄nt h̄nt. d̄ns p̄ncipiāntē h̄nt h̄nt apud h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 h̄nt h̄nt h̄nt quō d̄ns un̄ p̄ncipiāntē alitē, h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt, ut h̄nt h̄nt
 h̄nt h̄nt h̄nt in h̄nt h̄nt h̄nt, gō n̄ h̄nt, ubi h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 h̄nt h̄nt, qui h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 h̄nt, h̄nt h̄nt autē nomine cōmūntē h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 n̄ comparati h̄nt in h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 quō d̄ns un̄ h̄nt alitē h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 respectū, relatiōnem h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 et h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 h̄nt. P̄ncipiāntē h̄nt, quō d̄ns un̄ h̄nt alitē, itē h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 alitē h̄nt p̄ncipiāntē h̄nt in h̄nt h̄nt h̄nt, ut h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 h̄nt h̄nt. h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt, quō d̄ns un̄ h̄nt alitē h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 un̄ affīmatīvā, idē alitē negatīvā: ut h̄nt n̄ h̄nt, h̄nt n̄ h̄nt.
 Deniq, h̄nt in p̄ncipiāntē h̄nt quō d̄ns in v̄o colati, nec h̄nt h̄nt h̄nt
 h̄nt h̄nt, ut h̄nt alitē et d̄ns, idē enim et alitē et d̄ns h̄nt h̄nt h̄nt
 ut p̄ncipiāntē lacte et f̄chaco

Ad ex h̄nt d̄ns h̄nt h̄nt in p̄ncipiāntē h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 h̄nt h̄nt. P̄ncipiāntē h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 h̄nt, in h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt
 h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt h̄nt

46 h̄ns.

5° simul

libidiinis iten exactis proo universalis fendi hylutivau
 completa seu absoluta, chii in completa ut chid in accomo ad
 suppo absoluta seu completa i unus hni comuni prooitus in te
 riouibus hab proo com uni contentis, tam mediato quid in me
 diatis: ubin haec proone oē aali fensid hnd: nullidem aal
 kenceundū speciem, ku dnd in diuina accep hē esse potest,
 quodū hē fensid uum. In completa i unus hni comuni prooitus
 inferioribus hōiū mediato, n̄ autem mediato: utōē aal
 hū in aeca noē, q̄ oē aal supponit in completa, quā n̄ hys
 ponit prooitus in diuina oīd aalid, hōiū prooitus spe
 cialitōē aalid: hū aal suppo completa vocat suppo
 motū gulis generū in completa autem suppo generibus
 hū gulo. suppo demum accomo acaerū hni comuni
 prooitus inferioribus ita tamen ubi dē dē a aliquid exei
 piat: hē in haec proone coelū tegit oīa, ū fē hōiū tegit totam
 domum, in prima proone oīa, in 2da q̄ totam domum
 supponit accomo, nec enim coelū tegit hōiū p̄ dē hūter
 oīa chid ipō umbit, nec fē hōiū tegit hōiū d, et hōiū totam domum
 eam hē hū dē hōiū hēat.

5° 2° dno

libidiinis iten exactis proo universalis fendi hylutivau
 completa seu absoluta, chii in completa ut chid in accomo ad
 suppo absoluta seu completa i unus hni comuni prooitus in te
 riouibus hab proo com uni contentis, tam mediato quid in me
 diatis: ubin haec proone oē aali fensid hnd: nullidem aal
 kenceundū speciem, ku dnd in diuina accep hē esse potest,
 quodū hē fensid uum. In completa i unus hni comuni prooitus
 inferioribus hōiū mediato, n̄ autem mediato: utōē aal
 hū in aeca noē, q̄ oē aal supponit in completa, quā n̄ hys
 ponit prooitus in diuina oīd aalid, hōiū prooitus spe
 cialitōē aalid: hū aal suppo completa vocat suppo
 motū gulis generū in completa autem suppo generibus
 hū gulo. suppo demum accomo acaerū hni comuni
 prooitus inferioribus ita tamen ubi dē dē a aliquid exei
 piat: hē in haec proone coelū tegit oīa, ū fē hōiū tegit totam
 domum, in prima proone oīa, in 2da q̄ totam domum
 supponit accomo, nec enim coelū tegit hōiū p̄ dē hūter
 oīa chid ipō umbit, nec fē hōiū tegit hōiū d, et hōiū totam domum
 eam hē hū dē hōiū hēat.

de hōiū p̄ dē hūter
 hōiū p̄ dē hūter
 hōiū p̄ dē hūter
 hōiū p̄ dē hūter

Ad 2° p̄ dē hūter
 Ad 3° p̄ dē hūter

Restricō hōiū p̄ dē hūter
 Restricō hōiū p̄ dē hūter

Diminutio hōiū p̄ dē hūter
 Diminutio hōiū p̄ dē hūter

Alienatio hōiū p̄ dē hūter
 Alienatio hōiū p̄ dē hūter

Appellatio hōiū p̄ dē hūter
 Appellatio hōiū p̄ dē hūter

Multiplicatio hōiū p̄ dē hūter
 Multiplicatio hōiū p̄ dē hūter

Respectus hōiū p̄ dē hūter
 Respectus hōiū p̄ dē hūter

5° dno

In his diebus... hinc est...
si manifestum erit

Parte Secunda

De his.

Abraham... de his agitur...
interpretamur...
etiam dicitur...
ut de oratione...

De his prima...
dividitur...
quod nomen...

54 ms

Immo Nomen...
est vox...
separata...
falsa...
kata...
ut excludantur...
nec tamen...
gemitus...
gaudium...
actio...
tempus...
tempus

ten coena...
pus...
fando...
caena...
tamen...
ut super...
per quod...
tem...
finita...
habet...
dant...
nec enim...
etiam...
de his...

55 ms

De his...
quod...
est...
immo...
tempus...
per quod...
comare...
dicant...
finita...
in finitantes...
vox...
casus...
proprie...
vera...

ut pro cadaveru fatisit tempore passente. hinc ita sit
proo Petrus fupit v scribit, debet v debet ad veraci hoc
ali quando hoc proo Petrus scribit.

5thus Poro ubi dicitur in libro et adiectivum. libro de actibus un
e rei, talis vbi dicitur, adiectivum, quod dicitur actioem aut
passionem rei, sic scribo facit actionem, vnde scilicet passionem.
tamen tamen ad vbi dicitur adiectivum, dum nempe coniungitur
predicatum, quali per hanc dicitur. hinc, ut dicitur dico Petrus
i docet vbi doctrina quod per hanc dicitur scilicet non pertinet ad
centum Petri

5thm Notat tamen i. vbi dicitur nonnunquam ab omni tem
pore, per quod tamen nil aliud intelligit quod quod copula predicat
ni adhibetur si dicatur nam per hanc dicitur de facit per altera
sed quod tempus tam passens ni minus ante quod per hanc
aut subintelligit id autem dicitur quando predicat per locum
conjunctum adhibetur de eadem dicitur necessarium, quod
intra proone necessaria, vbi dicitur deo omni potes, deo
dicitur dicitur, quod proones, quia hinc: ut loquitur Philo: 1
de unitate, si patitur se ad unum tempus dicitur
potest quod ad altera dicitur, hinc sunt o tempus
crimini natura vbi tamen proones, vbi hinc hinc in
vbi, hinc in copula seu per modum Nexus. Unde

58ms N. 2. Ut in libro accipi cum hinc, in libro ampliat
cum hinc accipit, quando proo dicitur pro tempore
vbi dicitur proone impotat: ut Cain occidit ab illo hinc
perit pro tunc pro hinc, ampliat autem acci
pit ad proo ni dicitur proa tunc dicitur quod per
vbi dicitur ex proone potat, sed pro alia: ut dicitur
audi ambulat: Nam qui nunc coeci sunt, actu

vident, nec quicquam claudi hinc actu in recta ambulat sed
qui paulo ante coeci et claudi fuerunt.

10. d. Attamen ubi dicitur de definitione, in quod dicitur, quod vbi dicitur
tempus ex eo quod actio nem v passionem ex ipa mat quod tempus
constat, si intelligit vbi dicitur acceptio in copula sed solum dicitur
dum accepit hinc in vbi dicitur Invenim in copula hinc i prout
nexus quod dicitur adhibetur. 10. qui vbi dicitur in copula
hinc scilicet actionem seu passionem hinc actu ubi dicitur
unde eam dicitur in libro et dicitur, si i univocata
equivoca

5gnus

60ms

15. d. proo seu enunciato coras aliquid affirmans v negans ali
quod dicitur: quod affirmans v negans v predictio, de quo vbi
mat v negans v hinc dicitur: id quod affirmans v negans in copula, quod
nexus seu univocata predictio adhibetur recte dicitur
neque multum dicitur an proo per explicita Glus con
vbi dicitur nimirum predictio adhibetur et copula, qualis
hinc mens cogitans, an dicitur tantum, ut mens cogitans
vbi dicitur ut cogitans: nam in vbo aliquando implicite in
cludit et predictio et copula, ut mens cogitans hinc enim proo
resoluit mensi cogitans, aliquando in cludit in vbo si tan
tum dicitur et copula sed adhibetur: ut cogitans hinc enim
resoluit ego hinc cogitans. Aliquando autem in vbo in
cludit et hinc dicitur et copula ut hinc cogitans, hinc enim hinc
tantum dicitur copula in hac proone hinc ad hinc dicitur hinc
et quod ego

61ms

Nota orationem seu constructionem si eadem ad proone ni
licet oratio proo sit oratio, si tamen oratio oratio proo: si hinc
ones que nil affirmant aut negant, sed solum ut scilicet loqua
tio explicans, ubi hinc, quibus imperant quod tamen

in interrogantibus ut in dicitur de his, qui quatenus constructio nec
 nec affirmat nec negat doctrina, proinde constructio hae et
 hinc est die proone in portu
 Denique in versibus nota constructio nam aliquid proone
 in se hae: hae constructio in se habet ubi mali Inducitur, sed
 alio modo, dempto in finitio, hae per predicati in
 resolunt, hoc proone enim quod per in dicitur resolu
 ponit jam affirmat aliquid in negat in qua affirmato na
 in negatore centia proone existit

Locus 2da

Locus duplex Proo live enunciato.

Primum L. 1. proo alia de primo, alia de his, alia de his adjacentibus.
 Proo de his adjacentibus, in qua predicatum habet et per la cl
 re exprimitur: ut ego sum cogitans. de his adjacentibus
 in qua verbum et habet et prola, in qua verbum predicatum et per
 continet: ut sum cogitans, in qua proone verbum et habet et
 prola continet: predicatum vero et per la continet verbum in haerone
 quod dico mens cogitans: prior hae resolutio in proone de his
 adjacentibus ego sum cogitans, de resolutio hae mens est
 cogitans. Proo de primo adjacentibus: quamquam mi
 nus recte dicitur de primo adjacentibus: illa, in qua verbum et habet
 et per la continet: ut dum dico cogito, ubi
 habet ego, predicatum cogitans, et verbum in una haerone
 cogito includunt.
 Nota: alij proone de his adjacentibus dicunt illud, quod habet aliquid
 predicatum praeter illud, quod explicite per prola habet con
 jungit: hae proone de his adjacentibus dicunt eam quod praeter
 idem statum predicatum et habet in portu tamen consistentia
 habet, qualis est haerone proo: Petrus est iustus, quae resolutio

Petrus est iustus, et iustus est. Sed de hoc aliter non movemus. Primum.
 et dividit ea proo in hinc plura et composita. Simplex est quae
 constat uno predicato et habet, uti et hinc prola principalis
 et Petrus est iustus. Sed autem proone hinc plura constare una
 prola principalis, quae est plura hinc composita, proone in
 mediant, simplici tamen proone in officium, cum sola principa
 lis prola dicitur hinc complexos, in per modum predicati, in habet co
 nstat: ut dum dico Petrus, qui constat ex animo et corpore in
 hoc: in qua proone hinc agit prola principalem, et hinc quae con
 stat ex animo et corpore tanquam habet conjungit ut prola
 in hoc. Composita est, quod pluribus proone hinc simplicibus constat,
 in qua unus hinc complexus in jungit ad altero per prola
 in principalem, sed hinc complexus in jungit ad altero per se
 kant: ut Petrus est iustus, et iustus est ad aeternam beatitudinem.
 Proo composita habet videtur in categoria, hae absolutam et
 in hypotheticam et conditionatam. Proone categorica est
 illud paulante aliquid, et illa quod aliquid absolute enunti
 at. Hypothetica est exemplum, hinc: Si Petrus foret iustus
 et iustus est aeterna beatitudinem. Unde absoluta proo et
 in conditione, conditionata autem dependenter ab ali
 qua conditione aliquid enunciat Primum.
 hypothetica est hinc in necessaria illativa, contingen
 ter illativa, et in disparatam. Necessaria illativa dicitur
 cujus conditio in necessariis conexas ad conditionata, ut si sol
 dicitur, ubi conditio est sol, conditio natum autem dicitur, illativa
 contingenter est, cujus conditio tantum contingenter ad conditio
 natum conexas: ut si Petrus audiret vocem, salvaris.

alicuius i audito conditio, conditione autem salus.
 Si paratae cuius conditio cum condonato nec necessario
 contingenter conueniat, sed de conditio ad conditionem meredi
 paratae enim pertinenter habet: ut si pbeerit, Tunc conuertit
 libit ubi expresso in plexu absolutum malalem. Absoluta
 quod aliquid absolute hinc adto aliqo enunciat ut Petrus i ho
 Modalis, quod cum malo aliqo aliquid enunciat seu quod pro
 dieid cum habito per modum aliquem conjungit aut separa
 ut Petrus i necessario hoc. Tales modi logici seu dialectici
 sunt, communiter nimirum contingenter, necessario, pos
 sibiliter, impossibiliter.

Primo

Secundo

libit ubi jam ubi pro tam absolute nimirum quam con
 ditionalis, in singularem, particularem, universalem
 chin definita. singularis cuius habet in singulare ut
 Petrus scribit. Particularis, cuius habet in parti
 cularis qualiter perus di id, et ab hoc in uero pro
 quod vaga: ut aliquis scribit. Universalis cuius hab
 et in universalis: ut si hoc & a rationale in definita
 cuius habet in hinc communis in definitis, seu nullo in ce
 tegemate, seu in universalitate, seu particularitate, seu
 et in singularitate affectus: Pro hoc in definita hinc in ma
 necessaria, aequiualet pro in universalis, unde hoc pro
 hoc i rationale aequiualet hinc, si hoc i rationale
 In ma autem contingente pro in definita aequiualet pro
 on particulari: ut hoc scribit aequiualet hinc: aliquid scri
 bit, quod ubi particularis, et communiter in conditio
 nit resoluit hinc hoc pro aliquid hoc scribit hinc resoluit
 hinc aliter scribit Petrus scribit.

Nota: tamen hi pro i ponit quod habet in habeat collecti
 uo ubi hae: oes apostoli sunt i2cim, & dicit tamen pro
 collectiva sed refert ad singularem: quoniam h malis
 pro non collectiva dicere nil se prohibet.

Joostio Gra
 In Propositionis Proprietates.

Primo propositio habet primam dualitatem et quantitatem, scilicet
 hinc veritas u falsitas autem affirmatio u negatio, quoniam hinc
 quod hinc pro respondit affirmatio u negatio, uera u falsa: et
 mensura u altera u dicitur in genere, aut enim in materia u in
 to ubi tam in, & contra in, & uera: hinc tam in, & falsa. Quantitas
 pro in i extensio eius ad plura, u restrictio ad pauciora
 dianda. De sumis autem extensio ab extensione habet, ubi et
 restrictio, a restrictione habet, quomodo unum sedem habet
 predicatum. Extensionis hinc restrictio in exemplis dicitur
 primo 67. quomodo: hinc hinc hinc restrictio in u extensio in
 pro aut universalis, aut particularis, aut singularis, aut
 indefinita.

Primo

Secundo

Secundo est hinc qualitate et quantitate pro in inter se comparati
 ut 4 plex pro in dicitur genus nempz: universalis affirmativa, et
 universalis negativa, particularis affirmativa et particula
 ris negativa, ex uere hinc hinc ueritatis:

Afferit A, negat B uerit generaliter ambo.
 Afferit I, negat O, sed particulariter ambo.

per A denigat universalis affirmativa, ut in circulo in hinc
 per B denigat universalis negativa, ut nulla creatura i hinc.
 per I denigat particularis affirmativa ut aliquis hoc scribit.
 per O denigat particularis negativa ut aliquis hoc non scribit.

70mus.

¶ 7. Provisio in necessitate est ut sit in maiori necessarii, & con
 tingente, & impossibile. In maiori necessarii in illa, cuius pro
 dictio habet necessarium habent in se conexio nem, ut hoc est
 necessarium in hoc est aal. In maiori contingente est, cuius
 predictio et habet ad in se necessarii am, sed non in genit
 habent conexio nem ut Petrus dicitur, contingens enim de hoc
 dicitur. In maiori impossibile eademum dicitur, cuius predictio in
 possibile in genitum habet, ut hoc est lapis, impossibile enim
 est ut hoc manens hoc est lapis.

71mus.

Nota ut in maiori necessarii vera est pro, in maiori autem in posi
 bili est falsa, neque existendi habet pro tempore in partu
 to per se, si pro tempore vera est hoc pro hoc est aal, est pro
 tempore falsa hoc est lapis. Contrarium est in maiori con tin
 gente, si pro est affirmativa: nam ut vera est pro in maiori con
 tingente, semper requirit existendi habet pro tempore per se
 impossibile: et ut vera est pro Petrus est albus, necesse est
 Petrus existere pro tempore presenti, et illi esse albedinem.
 Aliter tamen dicuntur de pro tempore negativa in eadem maiori
 contingente: nam ut hoc est vera est, neque existendi habet,
 si vera est hoc pro antiquo non est sanctus, si existit Anticus
 hoc non existat, pro enim verum non est sanctitatem in
 antiquo.

Ita pars, cuius ad eam partem propositi affirmativa in maiori con tin
 gente requirit existendi habet, si item ad eam partem negativa hanc
 quia affirmativa in maiori contingente in partem existendi habet
 habet, hoc enim pro Petrus est albus si resoluit Petrus exis
 tit est albus, cuius propositio si una pars falsa est, tota pro
 falsabit. unde quod bene velim notandum in hiis dictis
 propositis contra genitum affirmativa, si ille falsus habet obde
 factum

existentis habet negari a philosophis hypotesis, cum ali quid con
 tingens dicitur in esse habet seu hypotesis, quod existit, id quod im
 possibile, unde tales propositio dicitur vocantur propositio de subiecto non
 hypotesis. Jam vero negatio propositio in maiori contingente est hoc an
 tiquus non est sanctus si resoluit: aut antiquus non existit, aut
 si existit non est sanctus, quod propositio vera sit non requirit existendi ha
 bet nam si existit antiquus si non existat, si existit an
 tiquus non est sanctus.

Responsum Quarta.

Quid est quod duplex sit oppositio propositio simplicium absolutarum
 et quod oppositio huius?
 Si equalitate et quantitate propositio ad se in vicem comparata est de qua nota
 est: si aequalitatem propositio ad se in vicem comparata est oppositio: quod
 oppositio locum habet in se in propositio simplicium absolutarum, sed non
 in compositis et modalibus. Quod si nota hoc semper dumtaxat dicitur
 de oppositio propositio simplicium absolutarum, et quod in
 intelligentia, si magno negotio si in compositis, sed magis in quo
 sito intelligi poterit.

¶ Itaque primo oppositio propositio, est dualis propositio idem habet de qua
 dicitur habentem pugna, si res pugnatia est de hoc solam quan
 titatem, si de hoc solam qualitatem si de hoc quantitatem simul et
 qualitatem. dividit nos quantitatem intelligat de hoc in uno et de hoc
 quod qualitatem ad se, si res res velim, qualitatem nos in
 deligi affirmativa nem est negationem, si autem veritatem est falsa
 tem

¶ Et deo quod duplex est complexio contradictoria nemini contra
 uia, habet hanc et habet altera, oppositio contradictoria est dualis
 propositio idem habet et predictio habentem pugna de hoc qualita
 tem simul et quantitatem. Si propositio contraria est dualis propositio
 universalis pugnatem qualitatem. Si propositio habet ha
 ra

72mus.

73mus

Figura

Oppositio hinc contraria: duarum propositionum particularium pugna
est quodammodo.
Oppositio hinc altera id est contraria pugna est solam quanti-
tatem: ubi adverte ultima hanc propositionem, non est propositionem eique
tam, cum una pro ea habetur altera continet at nempe
pro universalis particularem: cum tamen tota habetur altera
opponit pugna in hoc solum consistit, quod una sit universa-
lis, altera sit universalis, sed particularis: pro universalis
dicitur habetur altera, particularis vero habetur altera.
Exemplum hanc oppositionum vide figuram. et hanc figuram
exhibet oppositionem in maiori necessaria, figuram hanc in maiori con-
tingente.

74 hinc. Ad id: Oppositio proinde ad huc duplex est: nam sunt propositiones ubi
opponitur, quod vocantur oppositio de lege, et aliae quod vocantur oppositio
de modo enunciandi. Oppositio de modo enunciandi sunt
quae ex parte habetur hinc facta hinc categoriam et universalis
et particulari, quales hinc categoriam hinc sunt, quod nullus
aliquis &c. De lege oppositio sunt quae hinc hinc categoriam
ex parte habetur affectum hinc servant tamen proprietates
proinde opponitur de modo enunciandi. hinc autem hinc hinc pro-
prietates dicere incipio, et.

Totus Oppositio proprietates proinde opponitur quod ad modum enunciandi
de hinc hinc imo contradictoria non quod possunt esse simul ve-
re aut simul falsa, alias sequitur, quod idem simul est et
est, quod contra principium lumine naturali non dicitur: hinc posita
quod vera hinc hinc pro aliquo hinc est alius quod ubique, vera
erit hinc Petrus non sit alius, hinc igitur hinc usque veri tamen
promittit est propositionem hanc omnino hinc est alius priori contra-
dictoriae opponitur est vera, nam hinc hinc altera pro hinc veri-
tate prioris, pariter verabit, sequitur Petrus est, et hinc est album,
quod enim alius hinc hinc opponitur, quod autem et alius hinc pro-
bat, quod in promittit est veritate propositionem hanc omnino hinc est alius

non Petrus ubique, contenditur in quod eis hinc est alius. idem
autem etiam sequitur, hinc duae contradictoriae possunt esse simul
falsa: demus enim hanc universalem omnino hinc est alius falsa
est ex eo, quod dicitur experimentaliter Petrus hinc est alius: pon-
to igitur hoc hinc particularis hinc aliquis hinc est alius priori
contradictoriae opponitur hinc falsa sequitur Petrus est album, casus
est, quod hinc falsum est aliquem hinc est alium necessario verum
est omnino hinc est alium quod est Petrus album, quia Petrus ubique
eis hinc continet. Ubi videtur hinc vera simul, aut hinc simul falsa hinc
possunt propositiones contradictoriae sequi idem esse et hinc, quod lumi-
ni naturae repugnat.

Iam vero quod nunc dicitur de contradictoriis oppositis demando
enunciandi peritus et per ora intelligendum quod est de contra-
dictoriis de lege oppositis, hinc propositiones hinc in maiori con-
tingente, hinc in necessaria.

Ad id Propositiones contrariae in maiori contingente non possunt simul esse
vere, possunt tamen simul esse falsa. Haec autem possunt esse simul
vere hinc, quia sequitur duas contradictorias propositiones posse
esse simul veras, quod per se non potest. paulo ante nunc 75 demando
hinc hinc: per se autem duae propositiones contradictoriae simul
vere hinc simul vere esse possunt alia propositiones contrariae: nam
ponamus hanc esse veram aliquis hinc est alius et contraria negativa
hinc nullus hinc est alius eam hinc vera. Vera quoque erit hinc hinc
altera aliquis hinc est alius quod ubique, contradictoriae opponitur
priori hinc omnino hinc est alius quod hinc simul veritate possunt duae
propositiones contradictoriae in maiori contingente simul vere esse
possunt hinc contradictoriae, quod erat demando hinc hinc.
Haec autem cur duae propositiones contrariae in maiori contingente
simul falsa esse possunt hinc, quia hinc hinc his duabus pro-
positionibus contrariis, nimirum omnino hinc est alius et nullus hinc est alius

76 hinc.

si solus aliquis vel solus Petrus non habet alius falsacrit hoc
ois hooi alius et falsacrit hoc altera nullus hoo
e alius sed habent contraria, quod duo contraria possunt
in simul falsa.

Porro quod nunc de proonibus contrariis de modo enun-
andi dicitur, intelligendum quod de contrariis de lege hinc
munda hinc in maiore contingente. hoc simul falsa, non item
in maiore esse possunt de proones: ois hooi alius, de
rus non e alius. Item hoc ois hooi alius, aliqui hoes non
hnt alii, nam si solus Petrus e alius, utraq; prima
falsae. alio duo autem falsacrit, si tantum duo hoes
hnt alii. Unde haec similes proones non hnt fortissima
bene notandum, sed tantum illaive contradictoria, non hnt
fortes contradictoria quae simul falsa esse possunt, quod non
admittunt contradictoria fortissima: hnt autem illaive
vob contradictoria quae ex illis per legem maiore consequen-
tiam fortes contradictoria in fieri possunt: nam si pro
hoe Petrus non e alius, tum altera hoc aliqui hoes non
hnt alii utraq; inferit hanc quod aliquis hoo non e alius
haec autem fortes contradictoriae oppositae huius ois hoo
i alius.

Porro de proones contrariae hnt in maiore necessariae, nec pos-
sunt simul vere nec simul falsa: non simul vere quia ali-
as veri hnt consent contradictoriae hnt ubi maiore contin-
gente non ead simul falsa quia in maiore necessariae prohibe-
tum esse hnt licet consent non consent habito. hnt in hoc
proone ois hoo e ad, e ad necessariae non hnt consent
hinc hnt non potest, ut ex clusis aliis solus Petrus hnt ad,

quod si requirerent, ut hnt duo proones contrariae ois hooi ad, n-
lus hooi ad simul falsa hnt, unde necessariae prima vera, altera
nec pario falsae.

97.
Duo proones hnt contrariae in maiore, in e possunt tamen simul
vere: casus qui quando una pro non hnt consent, negat ad, quod affirmat
altera, utraq; vera esse potest, non possunt tamen simul esse falsa, quia alias
duo contrariae essent simul vere quod ex parte patet hnt consent
si hnt falsa hnt aliquis hooi alius vera esse illius contradictoriae
hnt nullus hooi alius: hnt hnt hnt falsa hnt is da, aliquis hooi alius
verum illius contradictoriae ois hooi alius hnt hnt duo ois hoo
i alius, nullus hooi alius hnt contrariae quod in maiore continen-
de verae. Solus una vel affirmativa hnt aliquis hooi alius nega-
tiva vero hnt aliquis hooi alius necessariae falsae, hnt duo hnt
hnt contrariae falsa esse simul possunt.

Contrariae dicitur: in maiore, possibile ubi negativae hnt aliquis
hooi alius necessariae verae, falsa autem affirmativa aliquis hoo
i alius. Idem proone de hnt contrariis de lege hnt hnt ut hnt
Potest esse alius, Petrus non e alius

98.
4 Proones hnt alternae fere hnt proones hnt hnt proones veri-
tate hnt alternae in fragveritas hnt alternae, in hnt ex veri-
tate hnt alternae veritas hnt alternae hnt. hnt ex verita-
te hnt hnt alternae ois hooi alius bene in fieri veritas hnt hnt
alternae hnt aliquis hooi alius, nec hnt hnt ex hnt
alternae hnt aliquis hooi alius in fieri proone hnt hnt
alternae ois hooi alius. hnt proone, quia hnt alter-
natae hnt hnt in hnt alternae quod ex hnt hnt in fieri.
hnt hnt hnt quia hnt alternae hnt hnt hnt hnt hnt hnt
hnt hnt hnt hnt, et hnt alternae hnt hnt hnt hnt hnt
alternae, hnt alternae autem hnt hnt hnt hnt hnt hnt
in fieri hnt hnt, quod hnt hnt hnt ex hnt alternae.

Secundum materiam necessariam utaq; vera est multis in fauentur; in mea autem in possibili utaq; necessariis est falsa, unde ex falsitate unius necessariis in falsitas alterius.

Quod idem tenendum est de his alterius, que tales sunt de lege quales sunt Peccus est alius, Peccus potest esse alius: Item Peccus non potest esse alius, Peccus non est alius, utroq; enim ex veritate prioris in falsitate posterioris non tamen vice versa.

Ignus.

Colligunt. quod omnes propositiones que ad veritatem in falsitate tem ultimas reducuntur ad contradictoria, contradictoria autem ad hoc principium lumina nature non idem non potest simul esse

Coll. ad hoc de omnes propositiones de lege, ad quod nunc classem oppositionis reducunt, antecedentes esse proprie testes hæc sunt: proinde contradictoriae sunt hæc ponunt esse simul verae nec esse ponunt simul false; contrariae autem hæc ponunt esse simul verae ponunt esse simul false et hæc deest

60. omnes locos an hæc rationes sunt contradictoriae: omnes logici hæc sunt, alii qui logici non habent, item hoc essentialiter debet hoc essentialiter non debet

De neutra: cum utraq; simul falsæ ponitur. Nam hæc unus logicus non scribit, falsæ universales hæc omnes logici habent. Et ceteri quidem omnes scribunt, unus tamen tantum non scribit al falsæ et altera hæc, alii qui logici non habent verem in tenentur. Hæc autem aliquid logicus non scribit, alii non autem hæc aliquid logicus non habent. Similiter alia duo rationes falsæ sunt nam prima ascendit de certitudine huius est falsæ quod falsæ, ad ascentum de certitudine huius est non debere, quod si idem falsæ proinde hæc de hoc rationes sunt, non autem contra dicitur

veræ.

Notabo ut ex his in illius propositis de lege opponitis ea hæc de se non possunt regulare tenenda et hinc hæc, ut hinc de propositis huius modi in fronte seu in his exponat particulari negantur, non autem in fronte accipitur hæc hinc propositis essentialiter debet contra dicitur ad rationes hæc non hoc essentialiter debet, ita ut hinc non aperiatur tota proposita eadem, negat.

omnes

et dicit.

N. 2. ad hoc ut hinc proposita contradictoria sunt, una ex illis, ne plus ne minus negare debet quam videtur esse hinc ab ad falsificandam alteram: hinc plus negat una quam potest esse hinc ab ad falsificandam affirmative, non enim contradictoria debent contraria. Hinc hæc rationes non sunt contrariae omnes hæc hinc ab aliquid hinc non scribunt. Quia plus negat quod hinc ab ad falsificandam primam ratione utaq; falsæ esse potest in hinc non scribente, hoc pro autem quod utaq; falsæ esse ponitur in hæc de se hæc contradictionis quod ad modum enunciandi non sunt sed tantum contradictoria de lege. Hinc omnes hæc scribit Peccus non scribit, quia de hoc pro minus negat quod respicit ad falsificandam minorem, falsam autem contradictionem de modo enunciandi erunt. Sed hinc hinc regularem in dua proque, multa sunt pro de se omnes hæc scribit, alii qui hæc non scribit.

+ potest

+ dicitur

et ignis

N. 3. ut ex contradictionibus singularibus, contrarias efficias, hæc modus tenendus: ad hunc ex hæc de se, modum de possibili, et ex contradictionibus contrarias habiliis quia hoc modo utraq; falsæ esse poterit: Peccus scribit, Peccus non scribit contradictionem hinc quod si hæc pro in modum de possibili hinc as dicitur Peccus scribit Peccus non potest scribere non potest quidem utraq; esse vera, potest tamen utraq; esse falsa, hinc Peccus non scribit utraq; falsæ erit. ut autem ex istis habet alternas efficias, dicere, utra ex propositis contradictory aliam in fronte per legem hinc consequentia, et habiliis habet

libalternas, sic in allato exemplo Petus scribit Petus n̄ scribit loco liba proonis pone hanc Petus potest scribere habetis libalternas bene enim de in suo Petus scribit q̄ potest scribere licet in iussim pot Petus potest scribere q̄ scribit. h̄ h̄ de lege q̄ p̄nta vide figura gra.

Quaestio Quinta.

84 h̄s Quid sit et quomodo fiat equipollentia earundem Proponum Oppositarum.

Q. 1. Equipollentia est duarū proonū alias oppositarū, quoad tenentur et h̄c ad h̄c aequivalentia

Q. 2. Equipollentia haec fit per particula non quae malitiam naturae dicit eoque quid quid post se in venit negat. At in in h̄ m̄tante, sed negante accipiat. Equipollentia huiusmodi ad explicandas proones obscuriores, et h̄m̄t p̄ cum equipollentia idem sit sensus et h̄c h̄c ferit ad unum ex altera legitima consequentia. Porro cum in diversa proonū opposita ne, diverso modo collocanda beat par datta n̄ memoria causa tot dach ficiū hoc verum explicat

Pr̄e contra dicit: post contra: pr̄e, post q̄ve h̄baltern sensus versus huius: h̄ particula n̄ p̄pone n̄ h̄beto proonū unius: contradictorij, dud prius contradictoria, idem scilicet. sic proones contradictoriae h̄nt ois h̄oic allus, aliquis h̄oic allus, ubi h̄ p̄mi m̄ p̄posueris particula n̄, si xeris q̄ n̄ ois h̄oic allus scilicet idem ac aliquis h̄oic allus. Chiacifim h̄ posteriori p̄posueris particula n̄, si dicitis q̄ n̄ aliquis h̄oic allus scilicet idem ac ois

est fallus. Atque hoc indicant prime exalato versu parti- culo p̄d contra dicit.

Post contra scilicet h̄alteru h̄i h̄beto ex proonibz contrarij, aut h̄beto h̄arj p̄ postposueris particula n̄ h̄ud alio contrarij p̄ h̄beto h̄aric eundem sensu faciunt. sicut ad eundem sensu reducant h̄ d̄ud proones contraria ois h̄oic allus nullus h̄oic allus post pone d̄ud proonis h̄beto particula n̄ et die ois h̄oic allus idem scilicet ac nullus h̄oic allus. Chiacifim post pone h̄ d̄ud proonis h̄beto particula n̄ et die nullus h̄oic allus, scilicet idem ac ois h̄oic allus. ubi n̄ des verū c̄ quod alias dicit d̄ud negationes faciunt verū a p̄ma h̄onem h̄c eadem intellige de h̄b con h̄arj

Pr̄e post q̄ve h̄baltern scilicet h̄alteru h̄i h̄beto ex proonibz h̄b alteru n̄ p̄pone n̄ h̄m̄t p̄ postposueris particula n̄, quod p̄i us ceant h̄b alteru n̄ proones aut q̄ p̄dentes. sicut ad eundem sensu reducant h̄ d̄ud proones h̄b alteru n̄ ois h̄oic allus aliquis h̄oic allus, p̄pone et post pone particula n̄ h̄beto p̄mi m̄ proonis d̄udo n̄ ois h̄oic allus scilicet idem ac aliquis h̄oic allus et h̄icifim in p̄pone et post pone particula n̄ h̄beto d̄udo proonis d̄udo n̄ aliquis h̄oic allus, scilicet idem ac ois h̄oic allus.

Regula haec tenet tradita valentia tantū in affirmativa sed et negativa proonibus. h̄q̄ h̄c d̄ q̄ equipollentia haec est unū h̄ aspectū venire illis proonibz, h̄is omnibus comprehendunt

Equipollentia numeri singularis

Non annis quidam non: omnis non quoniam nullus

Non nullus quidam: sed nullus non valet omnis

Non aliquis nullus: Non quidam n̄ valet omnis

Non alter Neuter: Neuter non potest uterque

Aqui potendū Numeri pluralis

Nulli non omnes: Non aliqui non valet idem

Non omnes non valet aliqui non, sed aliqui non

Omnes non valet nulli, sed nullus

85tus Adres an proo habens pro predicto hnd in finitatem,
tempus in finitatem equi valeat pro omni negatve & in
mae necessaria est imponibili equivaleat: quia in mae ne-
cessaria est imponibili adveritatem v falsitatem pro-
mis requiritur existenda haberi. Unde hnd pro omnes hoo
naal, et hoo naal item: hoo in lapis, et hoo in lapis
equi pollentes hnd.

In mae in contingente nequaquam lli equivaleat ob rationem q
potam cum in mae contingente pro ap negatione ap met
sum patet existenda haberi, negativa autem hanc in im po
tet, he he dud proones hbi n equi pollent, Indicis huc est
n impius, et Anticris huc n e impius: Si mae in proo
he resolus Anticris huc existit, et n impius, altera vero
resolus he aut Anticris huc n existit, aut n impius.

Quaestio Sexta.

Quid sit et triplice Conversio Proponum simplicium
absolutarum?

86tus 1. Conversio proo num emutatio proonis unius in altera
ita ut ex una legitima inferat altera: Et autem hde muta
tio mutatio predic torii libetum, et mutatio libet in pred
dic torii: Hoo quid mutat in alteram, vocat conversa in con
vertibilis, illa autem in gram prior mutat, vocat con
vertens. Si conversio fit, hanc nullus lapis in aal

mutetur hanc nullus aali lapis, bene enim hie in proo nul-
lus lapis in aal, qo cam nullus aali lapis. Uli

1. ut conversio fit legitima, id quod in conversa fit in obliquo,
in convertinge proo, manere debet in obliquo, cujus defectu ma
ne hde conversio: Pecunia in cu mena, qo pro cu mena in
pecunia, legitima autem erit h dicat pecunia in cu mena
ta, qo ali quid qd in cu mena in pecunia.

2. do servande eam hnt in conversio cedem hno pro
videtate, nimirum hypo, ampliatio, Status, restrictio et
etera. hinc male in hde conversio: aliquis vivens in ma
hul in vivens, nam in proo conversio ad vivens
accipit ampliatio ut vivens fit, aliquis qui paucos ante vi
vit in ma hul, in conversa autem ad vivens accipit fit Status,
hinc in conversio, h dicat aliquis vivens in ma hul qo ali
quis ma hul qui fit vivens.

3. do Integrum libet in conversio, converti debet in in tegi
predic torii choic form: hujus defectu male in conversio hde
tenet fit puer qo puer fit tenet, nam h pus predic torii qd
in conversa tenet ex parte predic torii in convertinge tenet tenet
parte libet. Ut igit bona pat conversio dic: tenet fit puer
qo qui fit puer in tenet

2. Conversio in plex, nimirum simplex per accidens,
et per con h on tionem, h in plex in quado tenet tenet
qualitas et eadem quantitas et solus mutat libet in predic torii,
et predic torii in libet.

3. per accidens in cu reperta quidem qualitate in gram
itate, mutat predic torii in libet choic form.
Quia per con h on tionem mem con servata eadem in gram quali
tate in gram quantitate ex p ma id in predic torii et libet in gram
portata h in per mutata in fin itatem. Triplex en hanc

87mus

88mus

89mus

90

x conversio
modum his
versus
capitulum
logici.

¶ I simpliciter convertitur A per accidens
A O per contra, licet conversio tota.

Sensus: A est proo universalis negativa designata
per vocalem A, item particularis affirmata, designata per
vocalen I convertitur simpliciter. he proo hae univ
salis negativa nullus hoc lapis convertitur simpliciter et hae
go nullus lapis est hoc. Item proo hae particularis affa aliquid
hoc aal convertitur simpliciter et hae go aliquid aal est hoc.

Ad hunc
modum
possunt

A per accidens id est proo universalis negativa designata per li
tera A, item universalis affa, designata per litera I convertitur
per accidens, he proo hae univsalis negaa nullus
hoc lapis convertitur et per accidens he: go aliquid lapis est
hoc. Item hae univsalis affa ois hoc est in talis convertitur
et hae go aliquid in talis est hoc

A per contra id est proo univsalis affa designata per li
tera I, item particularis negaa, designata per vocalen O
convertitur per contra per hunc sensum: he universalis affa hae
ois hoc est in talis convertitur et hae go ois in talis est hoc
Item particularis negaa hae aliquid aal est in talis con
vertitur et hae go aliquid in talis est in talis.

¶ Iudicialitas et veritas opposita et incommensurabilia con
versio proorum Modalium.
Sicut et apud logicos modalium sunt, quibus praedicatur inesse
libito, ita et in proo modalium. Modi autem hi sunt 4:
necessario, contingenter, possibilitate, impossibilitate
hi adverbialiter expressi; qui tamen et noaliter hi expro
mponunt, nimirum: necesse, contingens, possibile, impossibile
sed he noaliter expressi quando composita proo enunciantur,

gi.

ad hunc in finem mali adesse debeat, ubi haec proo noaem i aal no
cesset huiusmodi proo liboem i aal dicitur a legio vocat, pars
autem altera huiusmodi vocat modus. his ultimis

¶ Iudicialitas proo modalis, cuius modus adverbialiter expro
mit, desumitur a proo huiusmodi manente seu negante, sicut et in
alij proo nihil absolute. he categorico usurvenit. sed huius
tus noaliter expressi desumuntur qualitas ab affaone i negao
nemali, id est i modus affirmati affa, huiusmodi negao
paa. he hae proo huiusmodi i talis necesse, est affa, qua
modus affirmati est huiusmodi negatiu

92.

¶ Iudicialitas proo modalis desumitur a modo, quod si univer
saliter habet universalis, huiusmodi particulariter est par
ticularis, sicut autem universaliter hi duo modi, necesse
et impossibile. Alij duo nimirum possibile et contingens per
ticulariter. Memoria causa huiusmodi quod hi duo mo
dus proponit

93.

Omne necesse valet: valet in possibile nullus

Contingens quidam: nec in possibile quidam

Nota autem, et huiusmodi necesse valet in tanquam huiusmodi quan
titate, he ex huiusmodi tenore, sed eam loci, nam necesse
necesse contingat sicut per et ubiq: impossibile nanquid et nulli
in possibile aliquando et taliculi: contingens aliquando et taliculi
est in aliquando et taliculi

Res tota in exemplis supra beat, huiusmodi proo hae: huiusmodi aal necesse,
Item huiusmodi aal i in possibile, per huiusmodi necesse sicut per
et ubiq, per huiusmodi in possibile nanquid et nulli proinde univer
saliter. Item huiusmodi aal ubi contingens, aut huiusmodi aal i in
alibi possibile, per huiusmodi contingens sicut aliquando et taliculi
per huiusmodi possibile particulari quando et taliculi, proinde particulariter

vel hooi animal admirativum quia visibili tatis et admira
tionis radii metaphasice est rationale

Paro ut genus hoc et differentia, quibus descriptio haec con
ponitur reperiri possit scilicet quaedam predictae anthracis Porphy
rio hinc interpretate reperit, quod scilicet ab anthracis non ac
cepit, ob id ubi Porphyriam appellat, ordinata autem
est, ubi dicitur in hys una expressa.

1007

Ab his aliis visio est ad totum in has partes dividens scilicet
tribuens, dicitur ad in eodem sensu, in qua dicitur ad et dicitur
accipiendo in eodem rationem pro congecitur, quibus per
dicitur partes replicant. Sed quod dicitur, dicitur totum dicitur
ad, in quod dividit, dicitur partes, seu membra dicitur dicitur

Paro prout totum aliud: actuale, aliud potentiale, ita et
dicitur alia idem visio totius actualis, alia dicitur totius
potentialis: ita dividit totum in has partes actuales, seu
actualiter existentes, ita dividit totum in has par
tes, quod non solum actus sunt, sed solum in potentia.

Totum actuale in domo respectu parietis, tecti, tabulae,
parietis etc. totum potentiale est genus, aut dicitur spe
cies res per se in se in se: hinc al respectu ad aliud
est possibile, hoc respectu ad hoc est possibile.

Totum actuale aliud est physicum aliud metaphisicum. In
eodem quod habet partes physicas prout dicitur in vices
distinctas, ut domus habet parietes, tectum, tabula
et cetera. Metaphisicum est quod habet partes metaphisicas a se in
se realiter sed tantum ratione nostra per nos hinc con
cipiendi modo distinctas, tales partes hinc in
distinguitur genus et differentia, ut in hac definitione

visio rationalis
ad philosophum dicitur duplex: centrale nimirum in ve
rale, ex quo dicitur aliud dicitur cephalis, aliud in te
ralis. Centrale quod totum dividit in has partes centrales
hoc in caput et cetera. Integralis est quod totum dividit
in partes tantum in tegrales hinc in tegrales, ut hinc in
hoc in pedes manus etc. quod partes non ad centrale
et tantum ad integritatem hinc pertinent.

4. Leges continendi visio omnis sunt tres. Haec est ut omne men
brum continetur in toto dicitur, continetur in toto dicitur:
aliter hinc in, in quod totum dividit, continetur in toto dicitur:
ne non est bonum visio hinc aliud actus hoc, aliud actum,
aliud lapis, nam hoc est unum membrum continetur in toto
potentiale actus. Haec est ut omne membrum continetur in toto
potentiale actus ad quod totum dividit, continetur in toto dicitur:
aliter hinc in, hinc mala est dicitur visio, quod dividit res actus
res hinc tantum et aquatum, cum eadem est aereum, quod
est aereum hinc hinc. Haec est ut visio patitur membra in
mediata et proxima, neque membrum unum continetur in al
tero hinc mala est dicitur visio hinc aliud actus ratione, aliud
rationale, aliud lapis, hinc enim jam continetur in
rationale actu rationale. Sed.

Inquis itaque juxta nos: visio dicitur in convertibilis
est definita, quod quod quod de dicitur dicitur, dicitur quod
est de dicitur, hoc de dicitur dicitur quod hinc
replicans nam dicitur, quod idem est de dicitur dicitur de
est, sed hoc dicitur non potest, quod lex data non hinc hinc.

1008

Et I. m. quod quod dicitur de definitione quod modum sciant
 dicitur debet de definitione non quod quod dicitur de definitione
 quoadrem sciant dicitur debet de definitione C. m.
 I. m. hodie de definitione dicitur quod dicitur oras explicans
 namque accepta de his quoadrem sciant n. m. accepta
 accepta de his quoadrem sciant C. m. obsequo consequens
 de his quoadrem sciant hic dicitur complexio
 us al. as nule, et hoc quod de his dicitur quoadrem sciant
 certo convertibile cum re de his quoadrem sciant: non debet
 autem de his quoadrem sciant, sed dicitur hunc conceptum
 n. m. oras explicans namque dicitur, convertit ad definitionem
 illa enim tantum convertibilis dicitur in tergo intercedit
 identitas sed identitas intercedit solum inter definitionem
 acceptam quoadrem sciant, non autem quoadrem sciant
 sciant, et inter definitionem quoadrem sciant et definitionem convertibilis
 si tantum debet quoadrem sciant, non autem quoadrem sciant
 dum sciant
 Inquis de his de his oras explicans namque dicitur, de his
 quoadrem sciant accepta clarior est de his definitionem
 hoc dicitur potest quod de his non est oras explicans
 namque dicitur clara m. probat hae de his: de his oras
 explicans namque dicitur non est clarior sciant quoadrem sciant
 sciant, in hac de his ne, de his definitionem, quod
 dicitur potest quod de his quoadrem sciant sciant sciant
 pli candi sit clarior hae definitionem.

110

Et C. m. n. m. ad probandum n. m. n. m. dicitur in quo majora
 debet n. m. cotinuis exple ans namque dicitur non est clarior sciant quod
 sciant non est inquam clarior sciant accepta dicitur malum sciant
 de his definitionem C. m. non est clarior sciant quoadrem sciant
 si, sciant inquam accepta dicitur rem sciant et sciant
 tam n. m. I. m. hodie in hac de his ne in de his definitionem, de his
 de his accepta dicitur rem sciant in de his definitionem C. m. hodie in hac de his
 definitionem de his definitionem, de his accepta dicitur malum sciant in
 definitionem n. m. et sciant. Qui vocatio tota posita est in de his
 de his nam sciant accepta de his pro subiecto huius pro
 nis de his oras explicans namque dicitur, hae oras accipit
 mo, probat quod quod huius pro, quia dicitur hic com
 plexus oras explicans namque dicitur in de his. Ubi videtur ma
 nifeste dicitur quod quod sciant parte subiecti probat
 pro, dicitur quod de his clarior sciant sciant per probat dicitur,
 dicitur per hunc dicitur complexum oras explicans namque
 dicitur proinde de his accepta dicitur malum explicandi
 dicitur hunc dicitur complexum oras explicans namque dicitur
 clarior definitionem, id est clarior est hae voce de his quod dicitur
 explicandi sciant definitionem, non est autem clarior de his dicitur
 malum explicandi accepta clarior sciant, accepta pe
 riter dicitur malum explicandi, nil enim de his pro clarior
 est potest sciant eadem sciant.
 Urgens de his hae oras explicans namque dicitur sciant dicitur
 catem de his ne quod dicitur explicat sciant, hae
 explicat sciant de his non est per clarior hae de his
 quod dicitur non est clarior hae definitionem minor hae sciant probat.

h. d. e. s. i. o. e. x. p. l. i. c. a. t. i. o. i. p. s. a. m. d. e. f. i. n. i. t. o. i. d. e. f. i. n. i. t. u. m. h. d. e. d. i. c. i. t. u. r. q. u. o. d. d. e. f. i. n. i. t. o. c. l. a. r. i. t. e. e. s. s. e. n. o. n. p. o. t. e. s. t. i. t. e. r. g. o. d. e. f. i. n. i. t. o. i. p. e. r. c. l. a. r. i. t. a. t. e. h. d. e. f. i. n. i. t. o.

h. d. e. s. i. o. h. d. e. d. i. c. i. t. u. r. q. u. o. d. e. x. p. l. i. c. a. t. i. o. n. a. r. a. d. i. c. i. t. u. r. a. c. c. e. p. t. a. d. i. c. i. t. u. r. q. u. o. d. m. o. d. u. s. e. x. p. l. i. c. a. n. d. i. e. x. p. l. i. c. a. t. i. o. n. e. m. a. c. c. e. p. t. a. d. i. c. i. t. u. r. q. u. o. d. h. d. e. r. e. m. e. x. p. l. i. c. a. t. a. m. h. a. n. s. c. a. t. h. d. e. s. i. o. a. c. c. e. p. t. a. h. d. e. m. o. d. u. s. e. x. p. l. i. c. a. n. d. i. a. u. t. a. c. c. e. p. t. a. h. d. e. r. e. m. e. x. p. l. i. c. a. t. i. o. n. e. m. d. e. f. i. n. i. t. a. m. a. c. c. e. p. t. a. m. h. d. e. m. o. d. u. s. e. x. p. l. i. c. a. n. d. i. n. a. d. c. o. n. s. e. q. u. e. n. s. g. o. e. a. e. x. p. l. i. c. a. t. i. o. n. e. m. s. e. i. p. s. a. a. c. c. e. p. t. a. d. i. c. i. t. u. r. q. u. o. d. h. d. e. r. e. m. e. x. p. l. i. c. a. t. a. m. h. a. n. s. c. a. t. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. i. a. e. x. p. l. i. c. a. t. i. o. n. e. m. s. e. i. p. s. a. a. c. c. e. p. t. a. d. i. c. i. t. u. r. q. u. o. d. h. d. e. m. o. d. u. s. e. x. p. l. i. c. a. n. d. i. n. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. i. a. m. h. d. e. t. e. d. e. t. p. l. u. r. i. b. u. s. r. e. m. s. e. u. e. x. p. l. i. c. a. t. a. m. s. e. u. a. m. e. x. p. l. i. c. a. t. i. o. n. e. m. i. m. p. l. i. c. a. r. e.

Paro Terha

De iis

De ad Gram mentis functionem seu ratiocinationem partim.

Ratiocinatio est Gra cogitatio species per quam mens humana Unid in fides alio. Ratiocinatio haec est discursus in seolis appellat, qd mens ratiocinando ab ungu pluribz antecedentibz ad consequens curra veridcat, ratiocinationi huic qd mente per h. i. t. i. h. i. s. h. i. d. e. a. n. t. h. n. i. v. o. c. a. l. e. s. p. r. o. l. i. n. d. e. v. o. c. i. b. z. e. x. p. r. i. m. a. s. a. r. g. o. s. o. l. e. t. v. o. c. a. r. i. c. u. j. u. s. v. a. r. i. e. h. u. n. t. s. p. e. c. i. e. s. q. u. a. i. n. a. r. a. d. e. t. p. r. o. p. i. e. t. a. t. e. s. s. e. q. u. e. n. t. e. s. e. x. a. d. i. n. e. q. u. e. s. t. i. o. n. e. s. e. x. a. m. i. n. a. l. u. n. t.

Questio Prima

112

h. d. e. s. i. o. h. d. e. d. i. c. i. t. u. r. q. u. o. d. e. x. a. l. i. s. d. e. d. u. c. i. t. u. r. i. d. e. x. p. o. s. i. t. u. m. a. l. i. u. d. d. e. d. u. c. i. t. d. i. c. i. t. a. n. t. e. c. e. d. e. n. s. i. d. v. e. r. o. q. d. d. e. d. u. c. i. t. c. o. n. s. e. q. u. e. n. s. h. d. e. s. i. o. r. a. s. n. o. n. q. d. u. n. i. c. a. h. a. n. d. h. e. r. h. t. p. r. o. s. e. s. q. u. e. a. l. i. a. d. e. d. u. c. i. t. h. d. q. d. o. e. i. d. e. x. p. o. s. i. t. u. m. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. m. d. e. d. u. c. i. t. h. a. b. i. l. e. p. e. r. m. o. d. u. m. d. u. n. i. u. s. U. n. d. e. i. n. h. l. o. g. i. s. m. o. p. e. r. f. e. c. t. o. d. e. q. u. o. i. n. s. e. a. n. t. e. c. e. d. e. n. t. e. s. s. u. n. t. p. r. o. p. o. s. i. t. e. s. q. u. a. n. d. u. n. a. m. a. j. o. r. a. l. t. e. r. a. m. i. n. o. r. d. i. c. i. t. h. a. b. e. n. t. s. e. p. e. r. m. o. d. u. m. d. u. n. i. u. s. m. e. d. i. j. a. d. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. m. q. u. o. p. e. r. p. a. r. t. i. c. u. l. a. g. o. r. e. g. u. l. a. t. i. t. e. r. e. x. p. r. i. m. i. t. o. l. e. b. t.

Argas hae ab argo dicit quia argumentum huiusmodi nri deducit et explicatio unde ea apud Oratores in valuit ut argumenta huiusmodi argui explicacionem dicerent.

113

h. d. e. s. i. o. h. d. e. d. i. c. i. t. u. r. q. u. o. d. e. x. a. l. i. s. d. e. d. u. c. i. t. u. r. i. d. e. x. p. o. s. i. t. u. m. a. l. i. u. d. d. e. d. u. c. i. t. d. i. c. i. t. a. n. t. e. c. e. d. e. n. s. i. d. v. e. r. o. q. d. d. e. d. u. c. i. t. c. o. n. s. e. q. u. e. n. s. h. d. e. s. i. o. r. a. s. n. o. n. q. d. u. n. i. c. a. h. a. n. d. h. e. r. h. t. p. r. o. s. e. s. q. u. e. a. l. i. a. d. e. d. u. c. i. t. h. d. q. d. o. e. i. d. e. x. p. o. s. i. t. u. m. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. m. d. e. d. u. c. i. t. h. a. b. i. l. e. p. e. r. m. o. d. u. m. d. u. n. i. u. s. U. n. d. e. i. n. h. l. o. g. i. s. m. o. p. e. r. f. e. c. t. o. d. e. q. u. o. i. n. s. e. a. n. t. e. c. e. d. e. n. t. e. s. s. u. n. t. p. r. o. p. o. s. i. t. e. s. q. u. a. n. d. u. n. a. m. a. j. o. r. a. l. t. e. r. a. m. i. n. o. r. d. i. c. i. t. h. a. b. e. n. t. s. e. p. e. r. m. o. d. u. m. d. u. n. i. u. s. m. e. d. i. j. a. d. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. m. q. u. o. p. e. r. p. a. r. t. i. c. u. l. a. g. o. r. e. g. u. l. a. t. i. t. e. r. e. x. p. r. i. m. i. t. o. l. e. b. t.

h. d. e. s. i. o. h. d. e. d. i. c. i. t. u. r. q. u. o. d. e. x. a. l. i. s. d. e. d. u. c. i. t. u. r. i. d. e. x. p. o. s. i. t. u. m. a. l. i. u. d. d. e. d. u. c. i. t. d. i. c. i. t. a. n. t. e. c. e. d. e. n. s. i. d. v. e. r. o. q. d. d. e. d. u. c. i. t. c. o. n. s. e. q. u. e. n. s. h. d. e. s. i. o. r. a. s. n. o. n. q. d. u. n. i. c. a. h. a. n. d. h. e. r. h. t. p. r. o. s. e. s. q. u. e. a. l. i. a. d. e. d. u. c. i. t. h. d. q. d. o. e. i. d. e. x. p. o. s. i. t. u. m. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. m. d. e. d. u. c. i. t. h. a. b. i. l. e. p. e. r. m. o. d. u. m. d. u. n. i. u. s. U. n. d. e. i. n. h. l. o. g. i. s. m. o. p. e. r. f. e. c. t. o. d. e. q. u. o. i. n. s. e. a. n. t. e. c. e. d. e. n. t. e. s. s. u. n. t. p. r. o. p. o. s. i. t. e. s. q. u. a. n. d. u. n. a. m. a. j. o. r. a. l. t. e. r. a. m. i. n. o. r. d. i. c. i. t. h. a. b. e. n. t. s. e. p. e. r. m. o. d. u. m. d. u. n. i. u. s. m. e. d. i. j. a. d. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. m. q. u. o. p. e. r. p. a. r. t. i. c. u. l. a. g. o. r. e. g. u. l. a. t. i. t. e. r. e. x. p. r. i. m. i. t. o. l. e. b. t.

nempe focalis: illa in maioribus est pro, quae de duobus obiectis
 praemissis disponere, sed solum verum est huiusmodi in materia
 si in hoc huiusmodi aliquis hoc iudicet, sed de aliquo hoc est de:
 iudicium, ultima pro hoc est de iudicio ne illud focalis, quae
 nimirum dicitur esse praemissa ad dispositionem, sed solum in
 maioribus, sed sequitur solum in materia, nam praedicta pro se-
 quentibus est delicta praemissa ad dispositionem uli cuius talis praemissa
 missa ad dispositorem verum debet illud, quod in falsum:
 nam huiusmodi dicitur aliquod alicuius, sed de aliquo alicuius
 de iudicio, illa in maiori est falsa, quod si huiusmodi illa in maiori est
 iudicium vera est, si sequitur illa in maiori est delicta praemissa ad
 dispositionem, sed solum in materia, id est ob connexionem obiecti
 conclusionis cum obiecto praemissa, proinde focalis
 sed solum in maioribus est illa in maiori. Unde.

Ad distinguentem illa non maiorem a focali, inveniunt
 huiusmodi de consequentibus et consequentibus: per huiusmodi conse-
 quentibus in falsum, illa in maioribus, per huiusmodi consequentibus in
 sem illa in maioribus focalis: usus haec huiusmodi maximus est in
 praedictis huiusmodi, in quibus saepe huiusmodi maiora solvenda sunt,
 et huiusmodi huiusmodi occurrunt praedicta ut ad veritas connexionis
 illa in maiori est praemissa: proinde huiusmodi praedicta
 quod ex duobus praemissis deducitur distinguentem huiusmodi
 nam praedicta dicitur dicitur huiusmodi. consequentibus. sed huiusmodi,
 consequentibus, consequentibus enim haec connexionem
 focalis conclusionis est praemissa, quod est in huiusmodi
 huiusmodi consistat, aut tantum neganda aut tantum
 concedenda; consequentibus autem huiusmodi praedicta
 non ultima, haec autem saepe diversa sunt

facere possit, distinguenda: hinc dicitur dicitur. consequentibus
 et demum aut neganda, aut concedenda consequentibus, ne
 quandocumque huiusmodi fuerit focalis conclusio cum
 praemissis, concedenda autem huiusmodi focalis conclusio
 Est enim quod est huiusmodi, in perfectus vocat, est arguo dualis con-
 stans praedictis, antecedente nimirum et consequente. In huiusmodi
 hinc maiore huiusmodi huiusmodi aliqua pro huiusmodi mi perfectus,
 hinc est ex huiusmodi huiusmodi huiusmodi, et huiusmodi huiusmodi in huiusmodi
 ma illico huiusmodi potest. huiusmodi huiusmodi num. 113 aliter
 Est enim huiusmodi dicitur dicitur huiusmodi huiusmodi quod est huiusmodi
 dicitur dicitur, in quo huiusmodi huiusmodi huiusmodi minor, quod huiusmodi
 sed de huiusmodi, quod ideo huiusmodi, quia alioquin huiusmodi
 est dea nulli huiusmodi potest. sed de huiusmodi huiusmodi huiusmodi
 facere huiusmodi potest dicitur de huiusmodi huiusmodi dicitur dicitur,
 in quo huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi dicitur dicitur,
 Est enim huiusmodi, quod ex uno huiusmodi, alterum huiusmodi in
 fieri: atque haec aliter arguo a pari vocat, ut huiusmodi numeri
 in praedictis huiusmodi non possunt quod me aut ne maris
 In huiusmodi huiusmodi, quae caplumbus huiusmodi, in fieri huiusmodi huiusmodi: huiusmodi.
 atque huiusmodi huiusmodi dicitur huiusmodi in partes, ut aurum, argentum, cuprum,
 stannum, plumbum, et, si variis possunt, quod est metallum huiusmodi potest.
 Est enim huiusmodi quae caplumbus pro huiusmodi, constat, ita, ut praedicta
 prioris praedicta huiusmodi huiusmodi, donec huiusmodi huiusmodi
 onis, conjugat ad praedicta huiusmodi huiusmodi: ut huiusmodi multa huiusmodi
 derant, qui multa huiusmodi derant multis gentibus, qui multis gentibus
 miseris, quod avari huiusmodi huiusmodi
 Est enim huiusmodi, ita ut huiusmodi, huiusmodi, utquamcumque, partem ad
 versari non aripit huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi.
 haec autem quae quae a dei praedicta administratione huiusmodi huiusmodi

114.

115.

116.

117.

118.

Angeplete mater: anjus h ad Adminis thalis inde pl. aut hae nadminis thalis? h usk h ad Adminis thalis, obis uif haly, h n Adminis thalis, uol h ad obis eris, h e q' h e i p b. Adminis thalis nem pruden ter h e i, p e n h e l e p.

119

Opi. deniq; e' ilog. cu' saltem hi pmissi at, aut pmissi h e ubiq; h a t a s h u p o b a t o a d j u n g i t. U t a s q u i c o g i t a t e r i d i t, h e d e o c o g i t o, q u i p e r c i p i s, h u d i c o, r a c i o c i n o r, q' c o c i s t o.

Atq; h e h u n t f r e q u e n s i n q u a s a r g u o c o n d i d i t: e q u i l y c u m h i l o g i s m u s. P h i l o s o p h i s f r e q u e n t i s i m u s e s t. d e h l o o d e i n c e p t a g e n i t u r e s a f r a a o n e u t q u e d e h o c d i c e n t, e d p r o p o r t i o n e r e l i q u i s e a d a r g u m i p r i a l i s f a c i l e a c o m o d a u p e r t i n t. l i t g i t.

Quesitio 1. Quomodo dicitur? Quae item figura?

120

P 1. m a a h l o i c i c a q u a m h e n t r e o e s, d e q u i b; h l o u s h e i p o t e s t: m a a a n t e n e x q u a s u n t h n i e t p r o n e s, e x q u i b; h l o u s c o m p o n i t.

T e n i i n h l o o h u n t d r e s n p e m e m e, e t m e d i u s, h i v e u t a b; l o q u u n t m a j u s e x t r e m u m, m i n u s e x t r e m u m d e m e d i u m. m a j u s e x t r e m u m i d q d i n f i g u r a h l o g i s m a d i c e d a p d e g r o i n p a; a g i t p r o d i c i t u r i n c o n c l u s i o n e, m i n u s e x t r e m u m q d i n c a d e m f i g u r a n i m i d d i c e t a g i t h l e i d i n c o n c l u s i o n e: m e d i u m q d h a u t e x m a j o r e, s e m e l e d m i n o r e e x t r e m o p e n i t i n p r e m i s s i s e t t a n d e m i n c o n c l u s i o n e n e n c o m p a c t, s e d u t u d; e x t r e m u m d i s c r i b.

S e c u n d o, e q u i b; h l o u s c o n s t a t s u n t d e s, q u a n d a t u n d p r i m e m a j o r n i m i d i t m d i c u n t p r e m i s s a, t r a c a d u r i s n o a s e m a j o p r o o i, q u e c o n s t a t m a j o r e x t r e m o t m e d i o: m i n o r a f: q u e d a s u m p t o d i c a t i t i q u e

minae ea deus et medio: conclusio deniq; constat ea majora et minorae ea deus, totum hoc manifestum est in sequente illogico: ois hoc discurrit, h d l e. i h o o, q o l e. d i s c u r r i t. I n h o c h l o o m a j u s e x t r e m u m e s t d i c u r r i t t e n e d i s c u r r e n s: m i n u s e x t r e m u m e s t h l e t r u s, m e d i u m d e n i q; e s t h o o: I n q u o h l o o p r i m e p r o o i m a j o r, h l e i n d. i c o n c l u s i o.

121

P 2. f o a h l o i e d i s p o o m a d h l o i: d i s p o o a n t e n h e e d u p l e x e s t. d i s p o o n i m i d m a d r e m o t a, h i v e t r o c, i d i s p o o m a d p r o x i m a, h i v e p r o o n d: d i s p o o m a d r e m o t a h u n t n o i v o c a t f i g u r a d i s p o o r e m a d p r o x i m a h i v e p r o o n d a p e l l a t m o d u s.

122

P 3. f i g u r a h l o i e a p t a m e d i; h u i a d j u o l y s r e l i q u i s e x t r e m i s a d r e c t e c o n c l u d e n d u m d i s p o o. m o d u s h l o i, e a p t a p r e m i s a n d e t q u a l i t a t e n e t q u a n t i t a t e m a d r e c t e c o n c l u d e n d u m d i s p o o: m o d u s p r o i n d i c a t, a n p r e m i s s a d e b e a t u n i v e r s a l e s i p a r t i c u l a r e s, i t e m a n d e b e a n t e a p p e t i n e g a t i v a. f i g u r a u n d i c a t a n m e d i u s h a u t a g e n e r a l i t a t e m i n p r e m i s s i s p r o d i c i t u r i n c o n c l u s i o n e. U n d e c u m m e d i u s h a u t i n u n a p r e m i s a t n i m i d i n m a j o r e i n t e r d u, e g a t h h e l d i n m i n o r e a n t e n a g a t p r o d i c i t u r: i n t e r d u a m i n m a j o r e, h u i m i n o r e a g a t p r o d i c i t u r: a l i a o r e c o h u i n m a j o r e h d i m i n o r e a g a t h h e l d; h i e h e s h l o g i s m a d f i g u r a e n a t e h u n t h o c r o t u l o c o n p e h e r s e.

h l p r i m a h l s p r o d. s e c u n d a t r a h l s h l

p e r l y p r o t r a t p r e d i c i t u r, p e r l y h l s e a t h h e l d. p e r l y h l p r o u n d i c a t p r i m a f i g u r a: p e r l y h l s p r o u n d i c a t s e c u n d a f i g u r a. d e s t o t a i n c e p h i s a l i i a d u e t i s m a n i f e s t a p t.

I n h i s f i g u r i s n u l l i a d g a l e n o m e d i c a p r i n c i p e p t a f i g u r a d e q u a m i n t, d u m n i m i d m e d i u s h a u t i n m a j o r i a g i t p r o d i c i t u r i m i n o r i v e r o h l e l d u t i n h o c h l o o: o i s h o e r a s p a l i s, h e o e r a s u n l i r i s i l i a, q o h i s h o o i n i s l i s

Id quia hec figura in prima facie revertibilis
in minora ⁱⁿ majo rone die hi hoi ponat pro maj ori
majorantem nominari, ideo passim hoc tantu hlogio
non figuru ee dicunt. Ceteru, ut hanc Pallenicu, quarta
hlogi figuru dicit nihil prohibet.

123

Id. 4. mali hlogi simpliciu hnt igitur, to ridem archi
hiosis vocalibus caprem, et his 4 veribz compr
hen.

- Barbara, Clarent, dary, feris, baralypton
- Pellantes, dalithis, fagesmo, hioscomocum.
- Cesare, camestres, festino, baroco, daraphy.
- Felapthen, tisamis, dahoy, vocar hlog, friston.

124

Notandum: vocabula hlogula in his veribz compressa
digulos hlogos denotant, ita ut quodvis vox per se holum
denotet: per am hio vocalibus attendenti ad vocales A C
I O, namque is vocalis denotat progrem acceptam
cum duagualitate et granditate juxta regulu, data m
Nu. 69 que he habet ascrit a negat B. L. he in voca
culo B A R B A R A cum occurat litera A designat
hlogum constare hio prorsimz universalibus qz
affirmitis: C B A R E N T designat hlogum constare
prima prorsimz universaliter negativa, hio universaliter
affirmita via universaliter negata, et hio de ceteris. Quod
si hi in voce rapida ubiq in voce sicut hiora id pla
restint hla qd quam des hlabz pos hameq nil
denotant, sed solum me hi causa adjectiva sunt:
he in voce christi hmai tantu des priores hla
qz Phil. C. 10 spectanda hnt.

125.

No ideo ex novemdecim vocabulis nu 123 enumeratis.
prima vocem vocabula indicat hlogos hma figura que
ut dicitur Nu. 122, medius hnmuliz in maj ori agit hlabz
in minori autem agit p dicitur. 4 hoc autem sequenti voca
bula indicant hlogos hlogi figuru. Ima medius hnmuliz tam
in maj ori quam in minori agit p dicitur. hcault hma vo
cabula pertinent ad hio figuram, qua medius hnmuliz in y
agit hlabz tam in maj ori quam in minori.

N. 69. ex novemdecim vocabulis Nu. 123 enumeratis, 4 hio
vocabula indicant modos directos: 8 qd sequentia vocabula
indicant modos indirectos: reliqua qz hyperhnt hio indicant
modos imperfectos. De uas autem hlogi, mali dicec di, in
qua conclusionu hnmuliz universalis agit p dicitur, hnmuliz
tam minovalis agit hlabz. hnticanda mali hlogi h apellaz
in qua conclusionu hnmuliz univalis agit p dicitur hnmuliz
magis univalis agit hlabz. Preplexat hnt hic hlogi: o
lividens, qd hoois caat, qd oisho i vens. Uli vides hlogum
hnmuliz directu: indirectus autem hnt h conclusionu dicec di:
si alii vens, qd ad hio al qd aliq vens hio: dgenim
vrens hnmuliz magis univalis, qd hnmuliz ho.

Jam vero imperfecti hlogi dicunt, qui p dicitur hio indirecte canu
dant, obscura ea n nil habent consequentia, ad qz claritas
vadant, per hlos directos perfici debent, ad qz hca regu ei canu
hnt: qd hec hnt, pceptis hnt hnt, ut ex hio p hnt,
figura hla hnt hnt qz qz hnt hnt figuru mali
hlogi p hnt, hnt hnt hnt, hnt hnt hnt hnt.

Silogismi Prima Figura, i.e. mali dicec de.
hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt
hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt hnt

126.

1. L. cheni versalissima regula; ubi qd loo n hnt plures
quam ds hni: hinc observandū, ut nulla in hno ulla
est equivoctio, itē ut eadem series suppos, v res hie ds,
kandenim, est voce tenus des tan d apparen ab hni, plures
reipsa aut qd tate hno hna; hni filius hie propter
equivocationem, qd i in hno canit, ntere confudith dicas
dis canis latet, sed Stella in codicibus, q Stella in
codicibus latet: namq canis in majori hypponit pro aeli;
in minori supponit pro canis stellatoe, proinde canis
obversa hypponem duos hnos effat, quibz hndas h
nat, est Stella qd ubiq hnicrunt.

127.

2. Reg. e. ut hnt in conclusione pon hnt, n hntat generati
us cheni versalibus, quam sup hnt et acceptis fuerit
in pmissis: rati, quia a particulari ad univale, aut
a parte ad totum h hntat conclusio. Hinc videtur hnt
i hie: oculi vivens, sed oculi substantia qd hntan
tia vivens, nam hnt substantia in conclusione scrip
tū univale, cum hnt in me hntent hntat particu
lariter hntent enim minoris est, et oculi aliq
substantia

128.

3. Reg. ut medius hnt nunc qd ingrediat conclusionem;
rati, quia medius hnt assumit hntat ad probandam
i conclusionem v repugnandā hntat ex hntat, qd in
conclusionem ponunt, post qd igit officio hntat defunctus
ē in pmissis, jam illa conclusionem opus nō, hntent
hntat quibz dam medius hntat conciliatoris officio sur
dit, qui post qd majus ex hntent conclusio nō
conclat aut admittat in pmissis, v dubio officio hnt

de pure hnt esse hntis valedicit, eaq, descript.
4. Reg. ut medius hnt in aliqva esse pmissis, hnt in ubiq, 129
hntat univale, hnt hntat totam hntat hntat hntentem: hnt
utaly loqunt, medius hntat. Saltem in alterutra, hnt in ubiq,
pmissis ai dig hntat debet. Ad hntat defunctus hntat hntat
onisi: v ad pmissis circa hntat, d. Pe. eal qd Pe. hntat in aesa
hntat, nam medius hntat et in nulla pmissis ai acci pmissis
distat hntat: in majori enim qd al supponit pro qdibus hnt
gula, nantem distat hntat, hnt pro hntatibus qd, in mi
nor autem idem hntat al supponit particulariter, proinde
in nulla pmissis ai supponit distat hntat

129

5. Reg. e. qd ex hnta de duobz qd esse pmissis particulari 130
nilin ferat in forma. Hinc videtur hnt hntat hntat aliq
hntat, d. Pe. hntat, pde claudus hntat, qd Pe. ubiq pde
claudus currit. Ali hntat hntat hntat de pmissis
hntatibus, nam ex hntat conclusio hntat. Pariter hntat
lanis: hnt hntat hntat hntat Pe. currit, d. Pe. i hntat, qd hntat
currit, aut ad hntat hntat hntat, d. hntat hntat. qd hntat

130

6. Reg. e. qd ex hnta negatis pmissis pariter nil ferat 131
v hntat: quare malus ē hntat hntat nullus hntat lapis, hntat
lus equus hntat, qd nullus equus hntat lapis. Rati quia ut hntat negat
de hntat ex hntat qd nullus hntat hntat lapis, debet equus hntat
v hntat hntat, qd cum vntat n hntat conclusio hntat n potest.

131

7. Reg. e. qd ex duobz pmissis afe hntat, n ponit in ferica 132.
duo negat: Rati quia in pmissis afe hntat hntat hntat in
uno hntat, qd hoc ipso debet afe hntat, hntat hntat hntat: hnt
adualis hntat pmissis ois hntat hntat, d. Pe. hntat n potest

132.

legi conditio g. i. i. i. s. lib. i. d. not. i. legi debet g. i. i. i. s. i. i. n. i. s.
 g. Reg. e. qd. conclusio quoad quodlibet. h. ten. et qualiter ten. legu.
 tur partem delibitorem, proinde si una exprimitur sit
 negata, conclusio pariter ee debet negata, ten. h. ali. q. a. expe.
 mittis sit particularis conclusio pari ten. ee debet parti.
 cularis, delibitior enim meo ceen. det. proo. negata. q. d. a. p. a.
 ten. delibitior particularis, q. d. univ. alis. h. e. mala. i. ca.
 culosa, as. ho. i. s. i. l. l. u. s. i. d. a. l. i. i. v. o. t. a. a. l. i. h. o. g. o. e. a. l. i. i. n. i.
 t. e. l. e. b. o. n. a. f. a. c. i. t. h. d. i. c. a. s. s. t. a. n. t. i. l. y. p. r. i. o. r. i. b. y. p. r. e. d. m. i. s. s. i. s.
 g. o. a. l. i. q. u. o. t. a. l. i. r. i. s. i. b. i. l. e. P. a. r. i. t. e. r. m. a. l. u. s. i. h. l. o. u. s. n. u. l. l. u. s.
 a. l. i. l. a. p. i. s. i. d. o. i. s. h. o. c. a. l. g. o. i. s. h. o. c. i. l. a. p. i. s. b. o. n. a. h. a. c. i. t. c. o. n. c. l. u. s. i. o.
 h. d. i. c. a. s. g. o. n. u. l. l. u. s. h. o. c. i. l. a. p. i. s. h. a. c. i. q. u. a. l. u. b. i. u. s. h. l. o. i.
 p. r. i. m. a. c. o. n. c. l. u. s. i. o. h. i. b. i. s. t. e. r. e. t. a. p. i. n. n. e. f. a. l. i. q. u. i. d. i. n. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e.
 q. d. n. i. a. f. i. r. m. e. t. d. i. n. p. r. o. p. r. i. s. c. u. m. h. a. t. o. l. u. d. h. u. d. i. c. t. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e.
 h. a. b. e. r. e. d. e. b. e. a. t. i. p. r. e. d. m. i. s. s. i. s.

Octo has de h. l. o. i. s. p. l. i. u. b. u. s. h. a. d. i. t. a. r. e. g. u. l. a. s. h. i. s. i. n.
 c. l. u. s. a. s. v. e. r. i. b. u. s. c. o. m. p. l. e. x. u. s. i. u. r. e. o. c. i. u. s. A. c. a. d. e. m. i. a.
 P. a. r. i. s. e. n. s. i. s. C. o. n. c. l. u. s. i. o. n. u. m.

Terminus si triplex, maior, mediusq. minor.
 Satus hunc, quod praemissa conclusionem ult.
 Negativa medium capiat conclusio oportet.
 Aut semel, aut iterum medium generaliter esto.
 Nil sequitur geminis ex particularibus unum.
 Utque si praemissa negent, nihil inde sequitur.
 Ambae affirmantes, negantur generare negantem.
 Est h. a. l. i. c. e. m. i. l. i. s. C. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. d. e. t. e. r. i. o. r. i.

Alij meae pugnae camale enumeratis octo his verbis
 complexi sunt.

Partibus expuris, sequitur nil, seve negatis.
 si qua praemissa partit, sequitur conclusio partit.
 si qua negata praemissa, conclusio itaq. negata.
 lex generalis erit, medius concludere necesse est.

Sensus h. a. v. o. u. m. p. a. t. e. t. e. x. p. l. i. s. p. r. i. m. a. n. t. e. h. a. d. i. t. i. s.

Quarta

In regulis syllogismi Paulus ante
 traditis observanda.

Ad. Preterea quae huiusmodi dices h. o. n. o. t. a. t. a. s. u. n. t. d. i. l. i. g. e. n.
 t. e. r. o. b. s. e. r. v. a. n. d. u. m. e. i. n. t. e. r. d. i. s. c. r. e. n. d. u. m. p. r. o. o. q. u. e. p. r. i. m. a. p. o. r. t. e.
 n. e. g. a. t. i. v. a. n. d. e. s. h. a. b. e. a. t. p. r. o. n. e. g. a. a. c. u. m. s. e. p. e. h. i. t. a. f. i. r. m. a. n. s. u. b. i. n.
 h. o. c. h. l. o. o. q. u. o. h. o. e. s. p. r. o. b. a. t. s. t. e. l. l. a. s. q. u. a. s. p. l. a. n. e. t. a. s. v. o. c. a. m. u. s.
 e. p. r. o. p. r. e. n. o. s.

Stello quae non scintillant sunt terrae proprias
 sed planetae non scintillant
 Ergo planetae sunt terrae proprias

In hoc silo octo responsiones habet, inde ad conclusionem capta.
 prima proonem ee affirmam nemo negabit. De quo hic clarius
 e. f. e. r. d. u. x. h. i. d. p. l. a. n. e. t. a. e. s. u. n. t. s. t. e. l. l. a. q. u. a. e. n. s. c. i. n. t. i. l. l. a. n. t. a. f. f. a. m. e. e.
 m. a. n. f. e. s. t. h. u. m. e. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. m. a. f. f. a. m. e. e. p. e. r. t. e. p. a. t. e. t. u. n. d. e. e. x. h. o. c.
 s. i. l. o. n. i. l. c. o. n. t. r. a. r. e. g. u. l. a. d. o. c. t. a. v. a. m. N. u. m. 123 d. a. t. a. m. i. n. f. e. r. d. u. x.
 s. e. c. u. n. d. o. s. e. n. t. e. n. a. d. v. e. r. t. e. n. d. u. m. n. e. p. r. o. o. q. u. o. d. o. b. l. a. t. e. n. t. e. m. n. e. g. a. s.
 n. e. m. a. f. f. a. v. i. d. e. s. p. r. o. a. f. f. a. r. e. i. p. s. a. h. a. b. e. a. t. h. i. n. e. g. a. t. i. n. u. l. l. o.
 u. s. i. e. t. n. a. f. f. i. m. a. t. i. v. u. s. h. i. d. i. c. a. s.

in fortificatiōe, vocat q̄ demonstratio propter terribilitatem
hoc causae n̄ in religiois tantū causa efficiens, sed et factiva
et naturalis. exemplū demonstratio nisi in hoc libro: oē ras
natura in vi, et oīs ho irascibilis, gōis ho iūris. Demons-
tratio a posteriori ē quae ex effectu deducit causā, et vocat
demonstratio quia, vocata autem demonstratio a posteriori
quā oīs defectus causa sua posteriori, talis demonstratio
h̄c h̄c oē iūris rationalis, et oīs ho iūris us gōis hōi
rationalis

144. Alius topicus hic probabilis autubalys placibilis aliter si quae
p̄missis probabilibus inferre conclusionem probabilem, necesse
necesse ut utraque p̄missa sit probabilis nam licet una p̄missa
tam probabiliter eī eūdem h̄c s̄ signat partem debiliorem
s̄ hoc probabilis eūdem in hoc libro: oīs matrem amat filiū
et p̄terea eī mater amat filiū

145. Alius sophisticus ē, qui ex falsis p̄missis et in veris p̄missis
h̄c deducit falsa conclusionem. Alius sophisticus duplex
est, et alius quidem dicit pseudographus, seu paralogis-
mus, alius autem per Aristotē n̄ dicitur sophisticus.
Paralogismus ē, qui mentis demonstrationem propter terrea
q̄ prima p̄missa eūdem eūdem tunc concludere, ut h̄c dicitur q̄
magis naturalis ē d̄ melius, et indulgere quicq̄ magis natu-
raliter, quā natura reperare per in h̄c dicitur, q̄ gōis
indulgere melius ē, quā natura reperare. h̄c ē iūris
naturalis, n̄ falsum ē d̄ melius h̄c ē in linea mo-
rali q̄ magis naturalis, h̄c q̄ magis, iuxta inclinatio-
nem.

Sophisticus per Aristotē dicitur, qui mentis h̄c d̄ probali-
tem h̄c p̄missa: talis hic q̄ pluribus p̄missis
melius, et decipere in mercatura probat pluribus,
q̄ fallere eūdem per eī melius. Capti eūdem q̄ probati,

nam oē, q̄ a pluribus approbat melius ē, q̄ a pluribus
recte iudicant h̄c approbat melius ē.

De his Octava.

Aldred p̄ dei p̄ve capitula revocari possunt fa-
lacia et lapsus nes Zephis dice

De Canone Zephis dice revocant p̄ dei p̄ve a falaci-
as h̄c in d̄ h̄c nes, et falacias h̄c in d̄ h̄c. Indici
ne p̄ me falacia ē ē potest per d̄ qui vocat n̄ em, ut h̄c
cas oīs canis latrat, et stella in coelo i. canis, q̄ stella in co-
lo latrat, et canis enim in majori accipit, p̄ oīs in minori
autem p̄ oīs stella accipit q̄ de p̄ve.

Ido potest ē in amphibia, seu in h̄c in p̄ve, ut
h̄c dicitur q̄ q̄ d̄ arōis ab eo possidet, et h̄c quam h̄c logica
ē arōis, q̄ h̄c logica ab h̄c possidet. Amphibia logica in
d̄ arōis, q̄d moō scire potest, q̄d logica p̄ d̄ h̄c d̄ h̄c
em tanquam possessorem, et potest scire q̄ d̄ h̄c d̄ h̄c
similis falacia ē in hoc sophisticate: Nilius matris h̄c ē
mater h̄c ē hircus ē Nilius capra, mater h̄c ē hircus
ē h̄c h̄c.

Ido potest ē in accendi, ut h̄c dicitur h̄c d̄ h̄c Mater h̄c
q̄ Maria ē Theodoros seu filia h̄c q̄ maria ē h̄c Mater h̄c.
Falacia ē in accendi, nam Theodoros h̄c h̄c h̄c Filius h̄c
Theodoros longiter mater h̄c q̄ d̄ h̄c h̄c.

4. Fallacia ē potest h̄c cadem jam in h̄c componi d̄ h̄c
iam in h̄c d̄ h̄c ut h̄c d̄ h̄c duo et tria
h̄c par h̄c par, sed quin q̄ h̄c duo et tria q̄ quinque h̄c
par h̄c par. Ubi adverte duo et tria h̄c h̄c h̄c
h̄c accepta p̄ h̄c h̄c h̄c h̄c h̄c h̄c h̄c
duo et tria colligunt accepta, nam colligunt accepta
ei ut n̄d q̄d n̄ri u, quin q̄ n̄ri h̄c h̄c h̄c h̄c h̄c h̄c h̄c.

146

Copulatio hinc est cuius major est copulativa, vis
hinc huius modo pendet ex prope copulativa. Ut bona
katullatis ex major copulativa, unica tantum pars est
hinc poni debet in minori, altera autem in conclusione
et si idem major sit negata, conclusio quoque negata est debet
Patet in hoc illo

Nemo potest ferre deo simul et Mamona
sed hinc ferit Mamona
Ergo hinc n potest ferre deo.
Male concluderes hinc a se dicendo,
Nemo ferit deo et adde hinc si pecunia,
sed prodigus hinc pecunia sic adichus
Ergo ferit deo.

Conclusio tenet: nam ex eo quod prodigus quis et in dicitur
ferit deo. Unde de hoc illo copulatio hinc est: affirmat per
se copulatio in minore, utiget partem alteram in con
clusionem

hinc disjunctio in se, cuius vis pendet ex majora disjunctio
hinc; de hinc hinc est: hinc majora constat duobus proomibus
affirmativis, pars una in minore neganda, altera vero
in conclusione affirmanda, ubi hoc illo:

Vel de. V. Paulus scribit
sed de. n scribit q scribit de.
Rati, quia ad veritatem disjunctio, unum hinc proomis requirit
ut saltem una pars disjunctio vera sit: Unde hinc pars
una in minore negata ad veritatem, ut factum est in malo
dicto illo, pars altera quae fertur in conclusione necesse
est vera erit proinde affirmanda: hinc hinc pars disjunctio
chere proomibus affirmativa in minore, pars vero altera
disjunctio vera negata in conclusione male concludit
hinc;

Rati quia hinc ad veritatem disjunctio, unum hinc proomis requirit
ut saltem una pars disjunctio majoris affirmativa vera sit
itaque contra hinc hinc disjunctio hinc proomis, ut hinc pars
disjunctio hinc vera est q affirmat a parte una in minore
n potest negari altera in conclusione, si male concludes
dicendo V. de. V. Paulus scribit

V. de. V. Paulus scribit
q n scribit de
Conclusio tenet potest enim uterque hinc ut patet, deo
affirmata hinc deo repetit in minore n debet negari hinc
hinc patet in conclusione,
unde hinc hinc major in hinc disjunctio, unum hinc hinc negata, contra hinc
in regula tenenda: proinde hinc major disjunctio, unum hinc hinc
negata, debet in minore affirmata a parte una in con
clusionem negata a parte altera. hinc concludes
dicendo V. de. V. Paulus scribit.

Nota d. hinc major in hinc disjunctio, unum hinc unum affirmat 150.
et alterum negat hoc alterum vero situm hinc hinc contra
dictum, aut forte contra hinc hinc, ut ut hinc
nec hinc mulvum, nec ut hinc hinc, hinc falsum est possit, hinc
parte una affirmata in minore, negata altera in con
clusionem; aut negata a parte una in minore, affirmata
altera in conclusione. hinc hinc hinc.

P. v. i. u. s. h. i. s. v. peccata.
sed i. peccata.
q. n. i. p. u. s. h. i. s. v. ca. h. e.
P. v. i. u. s. h. i. s. v. peccata,
q. n. i. peccata
q. i. p. u. s. h. i. s.

151. N. si in maiore disjunctiva unum membrum sit in maiore
conradicatio non dicitur legem non data ad libris
teret. Nam si in maiore unum membrum alteri
sit foali ter conradicatio non dicitur nil concludit,
etiam si quis negatorius qualis est hic.

De o scribit v non scribit
De n scribit q non scribit
Negatorius unum utiq; e.
Quia autem ad quoniam in feras ad hunc ^{inceptus} non dicitur
concludere hie. De o scribit v non scribit.
De n scribit q non scribit.
Primo ut hinc disjunctivus sit recte, concludat
nunquam debet maiore continere duas partes quod hinc
hinc forte conradicatio

151. N. 2. Ut hinc disjunctivus recte concludat, nunquam
debet maiore continere membra inter se conessa. ^{habetur}
Ergo pro no disjunctiva natura debet hinc ^{habetur}
membra que si vera sit tamen aliqua de se pugnantia
si cant hinc ^{habetur} ^{concluditur}

De o scribit v deus illud videt scribentem
De n scribit q deus illud videt scribentem
Concluditur utiq; incepta
Unde potius maiore disjunctiva ad probationem quod
duo membra inter se habent per hypotheticam esse
renda, et hoc demum concludit sed verenda.

152. N. 3. Incepta de his, unctiva proo, chi de illa
conclusio quando membra unum disjunctiva proo hinc
si facta, tamen illa videtur hinc qd altera
ut hinc de cas

vel non implicat altera deus v non implicat
conradicatio.

Sed non implicat altera deus
Ergo non implicat conradicatio.
Nam re ipsa maiore hinc sensu facit
vel non implicat.

Deinde tametsi hinc sensum negatorius maiore non fuerit
a se concludit in die to hinc non teneret quia minor hinc
sit probati et falsa sit, minor tamen de negari potest
qua negata non tenet utiq; conclusio.

153. N. 4. Si proo disjunctiva in maiore plura quod duo mem
bra habeat, et que affirmativa in minori oia mem
bra propter unum neganda sunt, et hinc demum unum
membrum affirmandum in conclusione.

Subdisi aut hoc, aut hinc sensu
De n non, neci crepusculum,
q dicit.

154. Notandum utiq; ultimo, ut ad disjunctiva maiore bene dicitur con
cludi, acutem maiore fieri debet hinc visio, nam hinc manet
fuerit to hinc argumentum corruet. hinc male concludit
dicendo.

V. obediendi: Parentibus, aliquid contra dicit in
perantibus v mors illis inferenda q non ob
dendi in perantibus aliquid conradicatio q
illis merita inferenda.

De se hinc in maiore, non nisi facta accurata disjunctiva
de medio, in obediendi et matrem inferenda, hinc nemi
rudom hinc utiq; proinde nec obediendi nec mors in te
rat, qd utiq; hinc faciendi, quod in pijs parentibus
cipiunt aliquid qd conradicatio

+ no huius
158.

hypothetico / d. f. u. s. loco, ponit inep. te. contraditiois
eiusd. assumit. et in super conditio nem in condi. ho na. h. d. conditio
na. h. d. autem permutat in conditionem.

Q. B. in h. loc. conditio nali a summi solet in tenbu
conditio in portibus, propter qd. h. loc. quis mali argu
ex h. pot. in. p. o. m. b. i. l. i. a. p. e. l. l. a. t. ; solet autem ius
mali conditio a summi ad demans h. a. n. d. a. r. a. o. n. e. m
foalem rei cuius p. i. a. d. ut h. d. i. c. a. s. h. p. e. r. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e
le. h. o. n. e. t. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. s. t. m. a. n. e. r. e. t. a. l. i. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e.
n. a. l. e. a. d. h. u. c. h. o. o. m. a. n. e. r. e. t. h. o. o. : q. i. a. m. i. m. i. d. r. a. o. f. o.
a. l. i. d. M. e. t. a. p. h. i. a. p. r. o. p. t. e. r. q. u. d. h. o. o. e. h. o. o. e. a. l. i. a. r. a. o. n. a. l. e. q. u. i.
m. a. n. e. r. e. t. p. e. r. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. t. a. m. e. t. h. o. o. n. e. t. r. i. s. i. b. i. l. i. s. t. e. g. i. t. ;
q. d. r. a. o. f. o. a. l. i. s. p. r. o. p. t. e. r. q. u. d. h. o. o. e. h. o. o. h. i. h. d. e. q. u. i. a. l. i. a. r. a. o.
n. a. l. e. n. o. n. a. u. t. e. m. q. u. i. a. t. r. i. s. i. b. i. l. i. s.

Veridid quidem ead. ex o. conditio ne in p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. e. g. i. t.
i. l. l. u. o. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. o. r. i. a. o. b. t. e. p. u. g. n. a. n. t. i. a. p. r. o. p. t. ; q. u. a. m. e. e.
p. u. g. n. a. n. t. i. a. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. s. i. n. f. e. r. t. n. e. g. u. n. t.
i. n. h. o. c. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. o. r. i. a. p. e. r. l. o. c. u. d. i. n. t. e. n. t. e. a. d. ; t. a. n. t. u. d.
p. e. r. l. o. c. u. d. e. x. h. i. n. t. e. a. d. ; i. d. e. e. n. t. e. g. u. n. t. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. o.
r. i. a. f. o. r. t. e. t. e. n. e. x. h. y. p. o. t. e. s. e. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i.
l. i. s. ; t. o. l. u. d. r. e. a. l. i. t. e. r. ; i. n. i. m. i. d. r. a. o. s. q. u. d. a. p. i. m. a. s.
a. u. t. n. e. g. a. s. u. d. e. q. u. a. a. p. i. m. a. s. a. l. i. q. u. i. d. a. u. t. n. e. g. a. s. c. o. n. t. r. a. d. i.
c. t. u. t. i. t. a. p. a. r. t. e. r. e. i. ; u. n. d. e. e. a. d. a. p. u. d. P. h. i. l. o. s. a. x. i. o.
m. a. i. n. v. a. l. u. i. t. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. i. l. p. o. n. i. t. u. r. e. e. i. d. e. c. o. n. d. i. t. i. o.
n. e. i. m. m. u. t. a. t. r. e. i. h. i. s. t. a. n. t. i. a. e. t. e. n. t. i. a. r. e. a. l. e. m. ; q. u. i.
n. i. m. i. d. h. a. b. e. t. a. p. a. r. t. e. r. e. i.

159.

Argas ex h. pot. in p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. o. d. i. e. s. v. a. l. e. t. q. u. o. d. i. s.
p. r. o. d. i. c. t. u. d. h. y. p. o. t. e. s. i. s. f. o. r. t. e. t. n. o. n. q. u. o. i. s. h. i. b. e. t. ; h. y. p. o.
t. e. s. i. s. h. y. p. o. t. e. s. i. s. t. e. p. s. o. d. i. d. e. s. t. r. u. i. t. ; h. e. b. o. n. a. e. h. d. e.

argas h. p. per im. p. o. s. s. i. b. i. l. e. n. e. t. r. i. s. i. b. i. l. i. s. m. a. n. e. r. e. t. h. o. ;
q. d. d. e. q. u. o. n. e. f. o. a. l. i. h. o. i. s. n. e. r. i. s. i. b. i. l. e. ; u. l. i. r. i. d. e. s. p. r. o. d. i. c. t. e.
i. n. h. y. p. o. t. e. s. i. s. n. e. e. t. f. o. r. t. e. r. o. p. p. o. n. i. t. u. d. h. i. b. e. t. ; n. a. m. c. o. n. d. i. t. i. o.
h. o. e. ; h. i. p. e. n. e. t. r. i. s. i. b. i. l. i. s. p. r. o. h. i. b. e. t. ; h. a. b. e. t. h. i. p. e. s. u. s.
p. r. o. p. r. o. d. i. c. t. o. h. a. b. e. t. a. u. t. e. m. h. i. r. u. n. t. i. l. i. s. t. r. i. s. i. b. i. l. e. a. u.
t. e. m. n. e. i. n. q. u. e. d. i. t. c. o. n. c. e. p. t. u. d. d. e. f. i. n. i. t. i. u. d. t. a. h. i. u. l. t. h. o. i. s. ; q. u. i. c. o. n.
c. e. p. t. u. s. d. e. f. i. n. i. t. i. u. s. e. a. l. i. a. r. a. o. n. a. l. e. q. d. h. y. p. o. t. e. s. i. s. t. e. p. s. o. d.
f. o. r. t. e. r. i. d. e. s. t. r. u. i. t.

E. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. o. r. i. a. v. a. l. e. t. h. o. e. a. r. g. a. s. e. x. h. y. p. o. t. e. s. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. e. h. e. l.
c. a. s. ; h. o. o. p. e. r. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. n. e. t. a. l. n. e. e. t. t. e. n. e. x. t. e. n. s. i. o. n. e. q. o.
i. d. e. e. t. t. e. n. e. x. t. e. n. s. i. o. n. e. q. u. i. e. a. l. i. q. u. e. a. r. g. a. o. c. u. d. i. d. e. m. t. e. c. t.
a. e. h. i. d. i. c. e. r. e. s. ; h. i. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. t. e. n. e. n. d. i. e. t. h. i. s. c. u. r. e. n. d. i.
n. e. e. t. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. t. e. n. e. n. d. i. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. t. e. n. e. n. d. i. e. t.
d. i. s. c. u. r. e. n. d. i. n. e. e. t. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. t. e. n. e. n. d. i. ; u. b. i. u. t. r. i. q. ; p. r. o.
d. i. c. t. u. d. f. o. r. t. e. r. o. p. p. o. n. i. t. h. i. b. e. t. o. m. a. n. i. d. e. h. y. p. o. t. e. s. i. s. t. e. p.
t. a. d. d. e. s. t. r. u. i. t. i. n. c. o. n. c. e. p. t. u. b. i. l. e. e. n. i. m. u. t. r. i. q. e. u. t. i. d. q. d. e. p. r. i. n.
c. i. p. i. u. m. t. e. n. e. n. d. i. e. t. h. i. s. c. u. r. e. n. d. i. n. e. t. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. t. e. n. e.
e. n. d. i. ; u. n. d. e. e. x. h. y. p. o. t. e. s. i. f. o. r. t. e. r. t. e. p. s. o. d. d. e. s. t. r. u. e. n. t. e. t. e.
q. u. e. n. t. d. u. o. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. o. r. i. a. f. o. r. t. e. r. t. e. g. i. t. n. i. g. n. i. a. u. m.
q. d. h. i. s. m. a. n. e. n. s. h. o. n. e. e. t. a. l. ; e. t. e. t. i. c. e. t. t. e. n. e. x. t. e. n. s. i. o. n. e.
h. i. c. e. t. t. e. n. e. x. t. e. n. s. i. o. n. e. ; q. u. i. a. i. d. e. x. c. a. n. d. i. t. i. o. n. e. m. i. m. p. o. s. s. i. b. i.
l. i. t. e. n. d. i. d. i. c. t. u. i. n. f. e. r. t. ; n. e. e. t. a. u. t. e. m. e. a. t. e. n. e. x. t. e. n. s. i. o. n. e. q. u. i.
e. e. t. t. e. n. e. x. t. e. n. s. i. o. n. e. i. n. c. l. u. d. i. t. i. n. c. o. n. c. e. p. t. u. s. f. o. a. l. i. t. h. o. i. s. ; q. u. i.
p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. t. e. n. e. n. d. i. e. t. h. i. s. c. u. r. e. n. d. i.

160.

Silous excep. h. u. s. e. x. c. l. u. s. i. u. s. i. q. u. i. h. a. b. e. t. m. a. j. o. r. e. m. a. f. f. e. c. t. u. s.
p. a. r. t. i. c. u. l. a. c. u. l. d. e. n. t. e. ; e. g. l. a. h. l. o. i. n. i. j. u. s. h. o. e. e. : h. m. a. j. o. r. e.
a. f. f. a. ; c. o. n. c. l. u. s. i. b. i. t. e. n. e. g. a. a. u. b. i. n. h. o. c. h. l. o. o. ; t. a. n. t. u. d. i. l. i. t. e. p. e. n.
s. i. t. d. o. c. t. u. d. e. P. n. e. d. l. i. g. e. n. s. q. d. n. e. p. r. o. d. u. c. t. u. s. ; h. y. p. o. m. a. j. o. r.
e. n. e. g. a. a. c. o. n. c. l. u. s. i. b. e. t. e. i. a. f. f. a. u. b. i. n. h. o. c. h. l. o. o. t. a. n. t. u. d. p. i. g. e. r.
n. a. m. a. t. A. n. d. i. a. ; P. n. e. p. i. g. e. r. q. o. P. e. t. h. u. s. a. m. a. t. A. n. d. i. a.

161

Non duplicati, cuius major affectu e particulare
duplicandi, regla huius hoi e, quod alioe hoc solido hoi
q' d' n' u' ille, q' em in majori p'cedit notat duplicati hoi
ponica debet in minor, idem q' in conclusione cum nota red
plicationsis. ut in hoc hoi: Ad hoc q' r' a' r' a' n' a' l' i' s' d' i' s' c' u' r' i' t',
P. i' h' o' c' i' r' a' o' n' a' l' i' s' q' q' u' a' r' a' o' n' a' l' i' s' d' i' s' c' u' r' i' t'

Ad huc q' d' e' c' i' m' a
Ad huc q' d' e' q' u' o' t' d' u' p' l' e' x' a' c' q' u' o' m' o' d' o' f' i' a' t' r' e' d' u' c' t' i' o
h' o' i' i' m' p' e' r' f' e' c' t' a'

162

Ad huc q' d' e' r' e' d' u' c' t' i' o' i' h' o' i' m' i' n' u' s' p' e' r' f' e' c' t' i' i' n' m' a' j' o' r' i' p' e' r' f' e' c' t' i' h' a' n' s
f' o' r' m' a' h' o' i' d' e' u' n' t' e' n' h' o' i' i' m' p' e' r' f' e' c' t' i' n' q' d' a' r' t' i' b' u' s' i' n' h' o' i' g' r' a
h' a' d' i' n' t' e' r' c' o' n' t' i' n' e' a' n' t', q' d' n' i' t' a' m' c' o' n' s' u' e' t' u' d' i' n' e' a' c' c' e' p' t' u' m
p' e' r' f' e' c' t' o' h' o' i' m' i' n' u' s' c' o' n' t' i' n' e' a' t' e' x' c' e' p' t' o' q' d' c' o' n' s' e' q' u' e' n' t' i' a' i' n' i' l' l' o
i' t' e' m' e' n' d' e' n' t' e' r' a' e' i' n' r' e' l' i' q' u' i' s' a' p' a' r' e' a' t'. O' b' t' u' n' e' i' g' i' b' u' s'
e' n' d' e' n' t' i' a' d' e' f' e' c' t' u' m' o' d' i' s' i' n' v' e' n' i' u' r' e' q' u' o' h' o' i' i' m' p' e' r' f' e' c' t' i'
a' d' p' e' r' f' e' c' t' o' r' e' d' u' c' t' e' r' e' s' q' u' i' s' u' n' t' a' u' t' e' n' h' o' i' p' e' r' f' e' c' t' i' q' u' i' h' e' n' t'
m' a' l' i' d' i' r' e' c' t' i' m' i' n' u' s' p' e' r' a' r' t' e' s' r' e' l' i' q' u' o' s' h' a' b' e' n' t' p' r' o' i' n' p' e' r' f' e' c' t' u'
f' e' c' t' u'

163

Ad huc q' d' e' r' e' d' u' c' t' i' o' h' o' i' i' m' p' e' r' f' e' c' t' a' d' u' p' l' e' x' i' o' s' t' e' n' s' i' v' a' n' i
m' i' n' u' s' h' e' n' t' p' e' r' o' s' t' e' n' s' i' o' n' e' m' q' u' o' e' a' r' e' d' u' c' t' i' o' d' i' r' e' c' t' a' v' o' c' a' t'.
A' l' t' e' r' a' i' r' e' d' u' c' t' i' o' p' e' r' i' m' p' o' s' s' i' b' i' l' e' s' e' n' r' e' d' u' c' t' i' o' a' d' i' n' c' o' m' o' d' u'
q' u' o' e' a' r' e' d' u' c' t' i' o' i' n' d' i' r' e' c' t' a' a' p' e' l' l' a' b' u' r'
R' e' d' u' c' t' i' o' o' s' t' e' n' s' i' v' a' e' h' o' i' i' m' p' e' r' f' e' c' t' a' a' d' p' e' r' f' e' c' t' u'
v' o' c' a' t' h' e' n' r' e' d' u' c' t' i' o' p' e' r' h' a' n' s' p' o' n' i' o' n' e' m' i' n' c' o' n' v' e' r' s' i' o' n' e'
u' n' i' u' s' a' n' t' d' u' a' p' r' o' o' n' d'. R' e' d' u' c' t' i' o' p' e' r' i' m' p' o' s' s' i' b' i' l' e' e' h' o' i'
e' x' h' o' i' i' m' p' e' r' f' e' c' t' o' h' o' i' p' e' r' f' e' c' t' i' s' i' n' c' o' n' s' u' e' t' u' d' i' n' e' i' n' t' e'
r' e' s' p' e' c' t' u' c' o' n' t' r' a' d' i' c' t' o' r' i' a' q' u' o' r' u' n' d' a' u' n' i' c' r' e' m' e' m' p' r' i' s'
q' u' o' n' i' m' i' s' u' a' d' v' e' r' s' a' i' n' p' r' i' o' r' e' h' o' i' c' o' n' c' e' p' t' u' t' u' t'
e' d' i' n' h' o' i' l' e' g' i' t' i' m' o' c' o' n' c' e' m' p' r' o' m' p' t' i' s' n' e' g' a' t' e' r' e' c' o' r' r' e' p' t' u'

quod cogit ad admitenda duo contradictoria.
admodum in comodi adversariis ideo redue hae quod hae
vocat redue hae per im possibile appellati redue hae ad in comodi
duo Regulae redue hae nis ob tenere

164

Ad huc notanda sunt libera d' n' t' h' a' l' e' s' m' a' d' e' r' d' e' q' u' i' l' u' s' p' a' r' t' o' 125
h' u' n' t' a' u' t' e' m' l' i' b' e' r' e' i' n' i' t' i' a' l' e' s' h' o' i' g' r' a' . P. C. D. F. e' t' d' e' n' t' q' d' h' o' i' f' a' c' t'
i' n' u' r' e' t' a' m' a' d' i' m' p' e' r' f' e' c' t' u' q' u' i' i' n' c' i' p' i' t' a' l' i' t' e' r' a' d' , u' t' h' e' l' i' g' u' s' i' n'
P' a' r' a' l' i' p' t' o' n' r' e' v' o' c' a' r' i' d' e' b' e' a' t' a' d' b' a' r' b' a' r' a' : h' o' i' v' e' r' o' f' a' c' t' i' j' u' n' c' t' a'
m' a' d' i' m' p' e' r' f' e' c' t' u' q' u' i' i' n' c' i' p' i' t' a' C. u' t' c' e' s' a' r' e' , i' c' e' l' a' n' t' e' s' r' e' v' o' c' a'
r' i' d' e' b' e' a' n' t' a' d' c' e' l' e' r' a' n' t'. I' t' e' m' q' u' i' a' l' i' t' e' r' a' d' u' t' b' a' r' a' p' h' i' , r' e' v' o'
c' a' r' i' d' e' b' e' a' n' t' a' d' d' a' r' i' j' , d' e' n' i' q' u' i' i' n' c' i' p' i' u' n' t' a' l' . F' u' t' h' e' s' h' i' n' o'
a' d' F' e' r' i' o' .

De observanda sunt 4 h' e' o' n' s' o' n' a' n' t' e' s' , P. P. m. e. q' u' o' i' n' v' o' c' a' l' i' b' u' s'
i' m' p' e' r' f' e' c' t' o' s' m' o' d' o' s' s' c' a' n' d' i' b' u' s' , p' o' s' t' v' o' c' a' l' e' s' , & P. C. D. F. r' e' p' e' r' i' u' n' t' : n' a'
c' o' n' s' o' n' a' n' t' e' s' h' a' i' n' d' e' c' a' n' t' , a' n' p' r' o' o' , q' u' o' i' n' d' i' c' e' s' a' v' o' c' a' l' i' a' d' t' a' l' i'
c' o' n' s' o' n' a' n' t' e' , c' o' n' v' e' r' t' i' a' n' h' a' n' s' p' o' n' i' d' e' b' e' a' t'. U' t' d' e' l' e' n' e' n' o' t' a' n' d' i'
d' u' o' r' u' m' s' e' q' u' e' n' t' e' s' .

P. u' l' t' i' m' a' p' l' i' c' i' t' u' r' v' e' r' b' i' , P' r' o' p' e' r' a' c' i' u' t
M' u' l' t' i' p' l' i' c' i' t' u' r' p' e' r' i' m' p' o' s' s' i' b' i' l' e' d' u' e' i' .
V' e' r' u' n' d' h' a' c' t' e' n' s' i' o' : p' r' o' o' d' e' r' i' g' n' a' t' a' p' e' r' v' o' c' a' l' e' m' , q' u' o' i' n' m' a' d' i' o'
i' m' p' e' r' f' e' c' t' i' s' , h' e' q' u' i' s' l' i' b' e' r' a' l' . c' o' n' v' e' r' t' i' d' e' b' e' t' p' l' i' t' e' r' h' e' h' i' c' h' o' i' s'
i' n

Ces
nullus hoo c' l' e' p'
h' o' o' m' n' e' s' e' q' u' i' l' i' t' e' i' h' e' .
E. q' u' o' n' u' l' t' i' m' a' p' l' i' c' i' t' u' r' h' o' o'
R' e' d' u' c' t' i' o' d' e' b' e' t' P' r' i' m' o' h' o' i' s' h' i' c' a' d' c' e' l' a' r' e' n' t' , q' u' i' a' h' o' i' s' m' a' d'
d' i' e' n' s' i' i' n' c' e' d' a' r' e' , q' u' i' m' a' l' u' s' a' d' i' n' c' i' p' i' a' t' a' l' i' t' e' r' a' C. r' e' d' u'
c' i' a' d' d' e' b' e' t' a' d' C. — I' t' e' m' q' u' i' a' p' o' s' t' p' r' i' m' a' d' v' o' c' a' l' e' n'
i' n' l' e' s' a' r' e' h' e' q' u' i' s' l' i' b' e' r' a' l' . p' r' i' m' a' p' r' o' o' s' e' i' m' a' j' o' r' c' o' n' s' u' e' t' u'

hi debet pliter id e predicti majoris debet in libet
et debet iusdem minoris debet in predicti levata grandis
de igitur minoris majoris nullus ho itaq. dicendum nullus
ho. deo, cui Ladgas majoris in variatam, et conclusionem erit
hous eductus hic in

Cel - nullus hoi hoi hos,
A - omne regibile e deo
Ent - qd nullu regibile e hos.

P. vero per accid, scilicet qd proo designata per vocalem, qd in
matris in perfectis sequit litera L, con vertenda ht per accidens h
hie hlo us in

Lar - Ce ali vivens
Apt - Ce ali hls tanha
I - qd quodam hls tanha i vivens

Reduend ad modum dicitur h in figurate qd parita
in a nit a litera d. Do minor hoi dicti converte libet per
accidens seu predicti mutari debet in libet, et se proo uni
verali faciend i particularis: seu ex hac universali qd
al i hls tanha faciend i hae particulari / quodam hls
tanha i al, et vadit hic hlo us in

Apt - Ce ali vivens
I - quodam hls tanha i al
I - qd quodam hls tanha i vivens.

Null transponi scilicet qd in maius in perfectis hlo us
in quibz reperit litera m, proo per vocalem, qd sequit lre
eam denotata transponi debet seu quomina perinde
bea loco majoris, majora autem locominoris h hlo us
hie in

Far - Ce ali hls tanha
Bsm - nullus lapis e al
O - qd quodam hls tanha i lapis

hous hie quia e in malo, qui in a pitaltera f. educeendus ite
afferis d. quidem hlo us e in fates mo et post vocalem l. f.
quibz litera l. minor con vertenda i pliter, pante est hna
non de minore hae faciend i mi aor nullu al e lapis. Ho
quia post vocalem d sequit litera m. minor hae transponen
doi ite, ubi ht maj o, hae nempe, nullu al e lapis: major
aut prius hloi ponat promineri facta prius concessio
ne per accidens, id post vocalem d. h quaz d. dicendo quodam
hls tanha i al et vadit hic hlo us dicitur in

Ter. nullu al i lapis
I - quodam hls tanha i al
O - qd quodam hls tanha i lapis

Regula reductio nis per impossibile

105.

Perim possibile reducunt pdeipua hloi facti in Paroco
et bocharo, idq. ides quia neq. per conversionem ne per
membram transponenem adulla figura dicitur et ad redu
ei perunt, qd ipsum indicat per clausula hie per a
duo d. verum, ubi hae uba habent vel et per impos
sibile dicitur Reductio hae ht hae mata.

Primo post qd adversari us concessa major et conus
tamurae negant consequenti, in hlo legitimo accipi
atq. proo, qd con tradictoria gona ut illi, qd in concho
ne negant adversari us 2. huic prooni, con tradictoria
sunga una, qd in p d m p s prius idem adversari us
concepit: ex his dualis prooni, tanq. qd p d m p s
h d i s p o n t i s in fere conclus, qd con tradictoria gona
prooni, in priori hlo concessa, et hie cogit ad impos
sibile, quia cogit ad admitenda con tradictoria contra

166

principium lumine naturae quod, quod non potest idem
non legere esse illi
N. l. h. h. lous sit in Duroes, et eundem per impossibile
velis reducere ad barbara, tunc majora quae sunt in
Duroes et proonem contradictoriae opposita conclusioni
prioris h. l. pone pro minore, et proae tunc reducere.
h. l. h. lous in

Bar Ois viri h. e. prudens
oc O aliquis falsus h. e. prudens
o O aliquis falsus h. e. viri h. e.

Adversarius admissis in modo dicto h. l. o. p. n. p. r. s.
negat consera h. e. illis conradictoriae p. n. o. n. e. m. q. u. d.
h. t. conradictoriae q. u. o. n. t. a. p. r. i. o. r. i. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. i. , e. t. h. o. c. o.
aliquis falsus h. e. viri h. e. fac hanc conradictoriae m. o. r. i. s.
Falsus h. e. h. u. s. q. u. e. r. i. t. m. e. , t. u. m. e. t. e. n. t. a. m. a. j. o. r. e. p. r. i.
ois h. l. o. i. d. e. e. i. n.

Bar Ois viri h. e. prudens ex concessis
Bar Ois falsus h. e. viri h. e. p. r. e. e. d. e. c. o. n. r. a. d. i. c. t. o. r. i. e. o. p. p. o. n. t. a. t. i.
negat in priori conradictoriae h. u. e. i. a. l. i. q. u. i. s. f. a. l. s. u. s. h. e. v. i. r. i. h. e.
veridice necesse e.

A. q. o. i. s. f. a. l. s. u. s. p. r. u. d. e. n. s.
hanc p. o. s. s. e. m. a. d. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. m. n. e. g. a. r. e. n. t. p. o. t. e. r. i. t. a. d. v. e. r. s. a. r. i. u. m.
e. t. i. n. i. n. p. r. i. o. r. i. h. l. o. o. c. o. n. c. e. s. s. i. t. h. a. n. c. p. r. o. o. n. e. m. e. t. v. e. r. a. m. i. e.
h. u. p. p. o. s. u. i. t. a. l. i. q. u. i. s. f. a. l. s. u. s. h. e. p. r. u. d. e. n. s. c. u. i. u. t. i. q. u. e. c. o. n. r. a. d. i. c. t. o. r. i. e.
o. p. p. o. n. t. a. t. i. h. a. e. o. i. s. f. a. l. s. u. s. h. e. p. r. u. d. e. n. s. q. u. a. d. e. a. d. e. b. e. t. c. o. n. c. e. d. e. r. e.
a. t. q. u. e. a. d. m. u. l. t. i. t. c. o. n. r. a. d. i. c. t. o. r. i. a. , n. o. c. e. r. t. e. r. e. v. o. c. a. r. e. d. e. b. e. t.
e. t. a. d. m. i. t. t. e. r. e. n. e. g. a. t. a. d. i. n. p. r. i. o. r. i. h. l. o. o. c. o. r. e. q. u. e. n. t. i. d.

167

N. l. h. a. u. t. e. m. h. l. o. u. s. i. t. i. n. b. o. c. a. r. d. o. p. r. o. o. q. u. e. c. o. n. r. a. d. i. c. t. o. r. i. e.
t. o. r. i. e. o. p. p. o. n. t. a. t. i. n. e. g. a. t. o. i. n. p. r. i. o. r. i. h. l. o. o. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. i.
d. e. b. e. t. p. o. n. i. p. r. o. m. a. j. o. r. i. , t. e. r. v. a. t. a. m. i. n. a. e. p. r. i. o. r. i. s. h. l. o. i.

quae arguit his ducibus veribus conprehensa.
Fervat majorem, mutatq. Duroes minorem.
Majorem mutat, retinetq. Duroes minorem.
h. t. jam h. lous in

Boe - quoddam ira n. e. peccat. d.
Ard - Ois ira i. a. f. e. l. s. u. s. a. n. i. m. i.
o q. a. l. i. q. u. i. s. a. f. e. l. s. u. s. a. n. i. m. i. n. e. p. e. c. c. a. t. u. s.

Liquis in hoc h. l. o. o. c. o. n. c. e. s. s. i. t. p. r. e. m. i. s. s. i. s. n. e. g. e. t. c. o. n. c. e. p. t. e. n. h. i. a. m. f. a. c.
illico conradictoriae conclusioni h. u. e. i. c. p. a. u. l. o. a. n. t. e. d. i. c. t. o. h. e. q. u. o.
aliquis a. f. e. l. s. u. s. a. n. i. m. i. n. e. p. e. c. c. a. t. u. s. , h. a. n. c. a. i. s. a. f. e. l. s. u. s. a. n. i. m. i.
i. p. e. c. c. a. t. u. s. q. u. e. p. r. o. o. c. r. i. t. m. a. j. o. r. i. , m. a. j. o. r. i. h. u. e. i. c. , u. n. g. e. m. i. n. o.
r. e. m. q. u. e. s. u. n. t. i. n. p. a. u. l. o. a. n. t. e. d. i. c. t. o. h. l. o. o. e. t. h. a. b. e. l. i. s. h. l. o. u. s.
h. u. n. c. i. n.

Bar Ois a. f. e. l. s. u. s. a. n. i. m. i. e. p. e. c. c. a. t. u. s. q. u. e. c. u. m.
conradictoriae q. u. e. r. i. t. a. t. h. n. e. g. a. t. e. p. r. i. u. s. p. r. o. o. n. e.
i. n. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. v. e. r. a. e. n. e. c. e. s. s. e. i.

Bar Ois ira e. a. f. e. l. s. u. s. a. n. i. m. i. e. c. o. n. c. e. s. s. i. s.
A. q. o. i. s. i. r. a. i. p. e. c. c. a. t. u. s. q. u. e. c. o. n. c. l. u. s. i. o. n. e. p. a. r. t. i. c. u. l. i.
p. r. e. n. e. c. e. s. s. e. n. t. i. t. c. o. n. r. a. d. i. c. t. o. r. i. a. q. u. e. r. i. t. a. a. d. m. i. s. s. i. s.
h. i. n. p. r. i. o. r. i. h. l. o. o. h. u. e. i. c. q. u. e. i. r. a. p. r. o. d. i. r. a. n. t. i. p. e. c. c. a. t. u. s. x. m. a. j. o. r. i.

Regula pro h. l. o. i. s. p. r. i. m. o. h. i. g. u. r. a. m. o. d. i. i. n. d. i. r. e. c. t. i. p. e. r. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. r. e. d. u. c. e. n. d. i. s.
Regula pro h. i. s. h. l. o. i. s. p. r. i. m. o. h. i. g. u. r. a. m. o. d. i. i. n. d. i. r. e. c. t. i. p. e. r. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. r. e. d. u. c. e. n. d. i. s. h. i. s. d. u. o. b. u. s. v. e. r. i. t. a. t. i. b. u. s. c. o. m. p. r. e. h. e. n. d. i. t. i. b. u. s. i. b. g.

M. g. o. r. e. m. q. u. e. r. i. t. u. d. q. u. e. l. l. i. t. , m. a. j. o. r. e. m. m. i. n. o. r. e. m.
P. l. e. i. p. e. c. e. l. l. a. n. t. e. s. , i. n. q. u. o. c. e. n. t. a. r. i. a. r. e. s. i.
s. e. n. s. u. s. h. a. e. v. e. r. s. u. n. d. e. : h. l. o. u. s. p. r. i. m. o. h. i. g. u. r. a. m. o. d. i. i. n. d. i. r. e. c. t. i. p. e. r. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. r. e. d. u. c. e. n. d. i. s. h. i. s. d. u. o. b. u. s. v. e. r. i. t. a. t. i. b. u. s. c. o. m. p. r. e. h. e. n. d. i. t. i. b. u. s. i. b. g.

aperta negata conclusioni ponenda: pro majori majora
 denique huius ponenda pro minori, ex quibus deinde per
 huius conclusio contradictoria minori prius concessa, quod tam
 est forte contradictoria ut sit, est tamen ut qualiter contradicto-
 ria minori prius concessa, in quantum per conversionem
 forte contradictoria fieri potest sic hic huius in

Sap. Et aliter vivens
 it. Et aliquis homo est animal

In quo huius, licet contradictoria ad conclusionem pro maiori fieri non
 nullum vivens est homo, eique unquam maiorem modum huius hanc
 et aliter vivens, inferens conclusionem in celarent hanc quod
 cum aliter homo, sic enim procedit huius in

Est nullum vivens est homo
 Et hoc aliter vivens
 est. Ergo nullum aliter homo

Idem ma. pro non tamen concluditur, ut hic convertitur quod
 nullus homo est animal, evidens est, hanc forte contradictoria ad
 minori in priori huius concessa nempe huius aliquis homo
 est animal.
 Notata ab hac regula excipi huius factum in celantes, nam
 in tali huius per in possibile reducendo, faciendae est
 nota maior, quod minore autem ponenda pro contradicto-
 ria conclusioni negata, ex quibus deinde inferens conclusio
 contradictoria quod sit majori prius concessa. huius
 huius in.

Est nullum animal est Angelus
 ant. sed omnis homo est animal
 Et. Ergo nullus Angelus est homo

In quo huius si negata cona, ex maiore nunc dicti huius erit huius
 maior omnis homo est animal contradictoria Conclusioni pro minori
 loco erit huius, aliquis Angelus est homo pro conclusionem de
 mum erit pro contradictoria opposita Majori prius con-
 cessa huius loco, aliquis Angelus est animal, atque huius hic
 huius in

Sap. Omnis homo est animal
 Et. sed aliquis Angelus est homo
 Ergo aliquis Angelus est animal.

In ultima pro est Contra maiorem prius huius con-
 cessa, pro Contra huius Nullus animal est Angelus, cum huius
 concessa equivaleat huius, quod fatiter opponit Majori pri-
 us concessa, pro nullus Angelus est animal.

Regula pro huius logismis huius Figura. 169.
 modi in directi huius versus Comprehendunt.

Idem. Stat major, huius oppositum de sede minorem
 si reducendum sit huius ad huius figuram male in directi
 maior est prius huius manet; loco minoris autem ponitur
 contradictoria opposita Conclusioni prius negata atque est huius
 tanquam promissis in tunc contradictoria priori huius concessa
 expli causa sit huius huius

Est. Nullus lapis est animal
 In - sed aliquis homo est animal
 Ergo aliquis homo est lapis.

Si in hoc huius negata concessa promissis reducens
 hic ad Est. Nullus lapis est animal
 Et. sed omnis homo est lapis
 Ergo nullus lapis est animal.

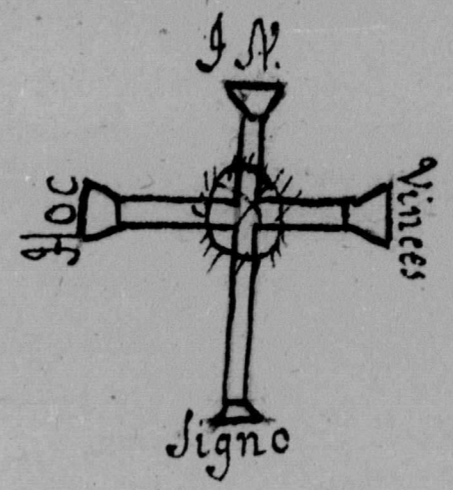
Videntur prius, an proo universaliter molata libris in par
 libus, an non, hinc i maxime axiomatico I pro veli omni
 Philo raso habenda e, nec statim pro axiomatico habenda sunt,
 que pro axiomatico vendi tanq antece de videndi in quo ten
 tu yusmati proo noo axiomatico dms tar haberi possunt, axi
 omatico quomodi n bene itta mudiq. Spe Causa perunt
 erroris, quem quia de i tate Philo i n i s, n temere rra,
 nisi explorata hnt pro axiomatico habeat oparet, hinc nil
 pro axiomatico habendi, nisi quod meo iocunter attendenti,
 et nos percedenti claudatq, eudens videat.

Documend dnd.

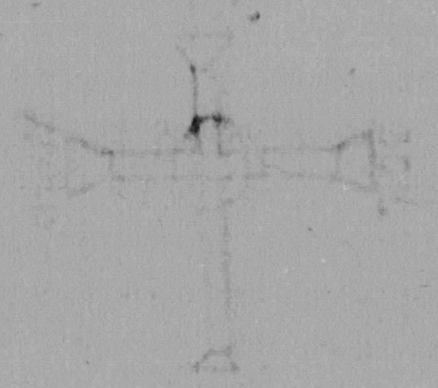
Cum as quos ad 4 pro i pue capite uocet proinde
 quos, aut hnt de centia, aut existenta, aut caa, aut acci
 dentibus, I pro i cta bly tanq d h o r u s p r i q u e m i t t u s
 per i n t e n d u s h . p r e l u t a n t e o c u l o s h a b e a s , a n d e r e i
 centia, an de existenta, an de caa an a o d e p r o
 p r i e t a b l y c a a h t , e t h u i c l e g o r i a , q u a d r e s o l u t i o n e m
 quoniam faci ant a c o m o d e n s o p a t e t , u h i t e s c o n t r o v e r s i e
 rum quo per hnt mater erit.

Tria haec documenta Compendo data tota methodi Ge
 conomiam continent: quibus axiomatica Philo topici
 ca adiciuntaly; sed cu hoc p de querd h o c l o c o o p e r
 tumis in p r e g e n d a h n t , h i s L o g i c a E l e m e n t a r i
 h r e m i m p e n i m u s . E o o d C o d a t .

1717 Ter OCTI md N A K I M I J E I
 P O R I H N . n e n B . V . M . e t S . F r a n
 c i s e i L e a r e y F a u l t a t i s P h i l o s o p h i c a e J e n a e m

Calligo Logica est, d in hac Dialectica fax est.
 Ambulat in tenebris qui calet haece face

1. The valve is closed
 2. The valve is open
 3. The valve is closed

Proemium.

Merulis omnino ad Philosophiam prestantissimam illa
Scientiarum omnium clarissimam, et Magistram acerbam, utilif-
simam fore censebam, si notitiam Determinis dialecticis
tibi premitterem, quã ipse hucus Philosophiam feliciter
inchoares, eandem que feliciter, et magis cum fructu ter-
minares. S. v. l. t.

Articulus bonus

Quid sit Terminus.

¶. immo

Omnis modus sciendi, immo omnis operatio mentis v. e. h. n. u. l. v. constat
ex terminis, hinc primum hinc oportet: Quid sit terminus. Non quodri h. a. u.
tem hinc de h. n. o. l. a. t. e. s. u. m. p. t. o., hinc n. i. m. s. u. m. p. t. u. s. i. d. e. m. e. s. t., ac vox, sive
dictio apud Peripateticos. Unde dicere solemus: hæres patet ex h. n. i. t.
h. i. e. e. x. i. p. o. i. s. v. o. c. i. b. u. s., et eam intelligenda. Veri d. u. r. q. o. s. o. l. i. u. m. h. e. e.
quid sit h. n. u. l., d. i. a. t. e. u. s. A. d. q. u. a. m. q. u. o. e. s. t. i. o. n. e. m. a. n. t. e. q. u. a. m. r. e. s. p. o. n. d. e. a.

Idus

Præmitto quod in o. p. r. o. n. e. d. i. a. r. e. p. e. r. a. n. s., n. p. e. h. i. t. e. h. i., e. t. p. r. a. d. i. c. h. i.,
et copula. Subiecto dicitur illud sequitur quod affirmat, v. negat h. e. r.
ali quid. Prædicto dicitur illud quod affirmat, v. negat. Copula deniq.
h. u. n. e. s. u. s. e. s. t. v. l. b. u. m., quod mediante h. i. t. e. h. i., et prædicto coa-
lescant in una p. r. o. n. e. h. i. e. i. n. h. a. e. p. r. o. n. e. P. e. t. u. s. e. s. t. d. o. c. t. u. s. ¶
P. e. t. u. s. e. s. t. s. u. b. i. e. c. t. u. m., ¶ d. o. c. t. u. s. e. s. t. p. r. a. d. i. c. a. t. u. s., e. t. h. i. c. e. s. t. e. c. o. p. u. l. a.
Ubi tamen observa hæc h. a., n. i. n. o. p. r. o. n. e. r. e. p. e. r. i. i. e. x. p. l. i. c. i. t. e.,
et e. x. p. i. e. n. t. i., h. e. d. a. l. i. q. u. a. n. d. o. t. a. n. d. u. m. i. m. p. l. i. c. i. t. e., u. t. i. n. h. i. s. v. p. r. o. n.
i. b. u. s.: A. n. t. e. s. t. o. n. a. t., P. e. t. u. s. o. r. a. t., q. u. e. j. u. s. t. a. d. i. a. t. e. a. p. r. o. n. e. s. h. i. e. r.

+ de quo

resolvuntur: ego sum studens, coelatorans, Petrus orans.
His premissis.

3ius

Dico Terminus dicitur esse id, quod in proone agit libetum, & est pro
dicatum ubi y idem genus, et idem sciat, ac illa pars proo-
nis, relique autem particula simul sumpta sunt differentia.
Ita clare deducit esse Aristotele qui Lib. 1. prior cap. 1. dicit:
Terminus autem dico, seu voco, in quam dissolvit proo-
uobis et de quo predicat. Sed terea hanc definitionem esse bonam patet
inde, quia constat generis proximo et differentia ultima con-
venit omni, et holi definito, seu termino, et est clarior his definito,
atque adeo habet omnes condiciones, quas in ea ad bonam definitionem
requiramus

4hus

Ex hac definitione colliges primo quod est pars non sit terminus, quia est
ut est pars, et in est pars accepta in nulla proone est predicatum
& libetum, sed tantum in uno, sive neque in ter predicto, et
libetum.

5hus

Colliges 2do ut illud posse esse terminum dicitur, quod in aliqua
proone potest agere predicatum, & libetum, illud autem
ac hinc terminum dicitur, quod actu in aliqua proone agit pre-
dictum, & libetum. Unde ultimus.

6hus

Colliges 3to tam casus aliquos, conjunctiones, adverbia, et
quas cum demum voces si accipiunt pure mater h. e. pro-
ipsis, sive pronuda voce posse esse terminos, non item h. e. h. e.
manere

familiariter sive pro eo quod sciant. Quod est quia omnes voces mater
accepte possunt esse libetum, ut patet in his proonibus Petrus in genit-
us valde est adverbium esse est contra si sumantur forte, tunc nun-
quam sunt predicatum, & libetum, sed tantum affectiones, et
diffinitiones libetum & predicatum, adeoque tantum sunt malificatio-
nes terminos. ut in hac proone: Studium petri est valde laudabile
Colliges 4. ex eodem capite etiam libetum, et syllabas imo am voces
nisi est vas posse esse terminos, ut patet in his proonibus: Si vocalis, si est
syllaba, sicut est vox.

7mus

Colliges 5. in finitibus utroque am forte acceptos, imo in legas proones
posse esse terminos, ut patet in his proonibus: Studere est utile quod deus existit
est certum. Ubi in primo exemplo in finitibus Studere in rebus est pro
qua deus existit est libetum, adeoque terminus. Neg. obstat, quod dicta proo-
sit aliquid totum, quia hoc non obstante respectu alterius proonis cuius
est libetum potest esse pars, sicut v.g. domus licet in se aliquid totum res-
pectu tamen huius civitatis est pars

8mus

x 91. habet h. e. h. e.

Colliges 6. am utrum sum quando non accipitur libetum, et in vice
libetum mater, & pronuda voce, & adverbium, et in vice posse esse terminum,
ut ceterum in his proonibus: sum est vox monosyllaba, ego sum, est
est est. Ubi in 2da proone, quod hinc est obit: ego sum existens, utrum
habet diversitate est simul predicatum, et est pars, quatenus
sciat idem existens, est predicatum, adeoque terminus, quatenus vero pre-
dictum existens cum libetum conjungit ego est copula. Similiter
in 3ta proone primum est quod accipitur pure mater, est libetum, adeoque
terminus, 2da vero est quod conjungit predicatum cum libetum, est est.

9mus

Ob. Imo contra conclusionem: definitio terminus a nobis data non est cla-
rior his definito quod non est bene. Et probat definitio a nobis data est

10mus

est in ordine ad p[ro]n[omen], sed minus clarum est, quid sit p[ro]n[omen],
quam quid sit t[er]minus, q[ui]s. Et n. a. ad q[ui]s probatio nem. c. m. n. m.
Supponenim ex dicendis notum e[ss]e, quod p[ro]n[omen] sit o[mn]is affirmati-
va, negativa alicujus de aliquo sicut supponimus in de[fini]-
tione hominis notum e[ss]e quid sit sal. At t[er]minu[m] dato, quod p[ro]n[omen]
secundum se p[ro]p[ri]e sit quid magis obscuru[m], quam t[er]minu[s], si
tamen accipiat, cum alijs pluribus vocibus, potest facere
sensum clarior[em].

Amus

Ob. 2do contra n. g. e[ss]e i[n]h[er]entem conditioni, et p[ar]te essendi-
alis p[ro]n[omen]is, q[ui]s t[er]minu[s]. Et d. a. i[n]h[er]entem conditioni et p[ar]te
e[ss]e i[n]h[er]entis ut q[ui]s n. a. et consequentiam. R[ati]o dist[ri]ctio h[ic] n[on] est
quia t[er]minu[s] juxta aristotelem debet e[ss]e p[re]dicatu[m] v[el] lib[er]u[m] p[ro]n[omen]is
adeoq[ue] debet e[ss]e p[ar]s ut q[ui]s h. e. debet e[ss]e p[re]dicatu[m] v[el] lib[er]u[m]
quodam extremu[m] p[ro]n[omen]is. Jam vero copula, q[ua]e copula nun-
quam e[ss]e t[er]minu[m], adeoq[ue] nunquam e[ss]e p[ar]s ut q[ui]s p[ro]n[omen]is,
sed tan[qu]am p[ar]s ut q[ui]s, sive e[ss]e t[er]minu[s] n[on] e[ss]e, q[ui]s mediante duob[us]
extrema in una p[ro]n[omen]em coalescunt.

12 mus

Ob. 3do, quando juxta n. v. integra aliqua p[ro]n[omen] agit lib[er]u[m],
tunc a[m] e[ss]e illius p[ro]n[omen]is cum reliquis p[ar]tibus agit lib[er]u[m],
sed copula in illa p[ro]n[omen]e accipitur fort[er], et i[n] e[ss]e
q[ui]s e[ss]e fort[er], et i[n] e[ss]e accepta agit lib[er]u[m], et consequen-
ter ut t[er]minu[s]. Et d. m. a[m] e[ss]e illius p[ro]n[omen]is cum reliquis p[ar]tibus agit
lib[er]u[m] respectu illius p[ro]n[omen]is, respectu cujus e[ss]e e[ss]e n. m.
agit lib[er]u[m] respectu alterius p[ro]n[omen]is, respectu cujus n[on] e[ss]e e[ss]e c. m.
Et a[m] m. e[ss]e illius p[ro]n[omen]is accipitur fort[er] et i[n] e[ss]e e[ss]e
in illius p[ro]n[omen]is respectu cujus e[ss]e e[ss]e c. m. accipitur fort[er].
Et

Ob. i[n] e[ss]e respectu alterius p[ro]n[omen]is, respectu cujus n[on] e[ss]e e[ss]e, sed
p[ar]s lib[er]u[m] n. m. et consequentia. R[ati]o dist[ri]ctio h[ic] n[on] e[ss]e; quia e[ss]e
illius p[ro]n[omen]is, q[ui]s agit lib[er]u[m] respectu alterius p[ro]n[omen]is n[on] e[ss]e e[ss]e
sed p[ar]s lib[er]u[m].

Articulus Secundus.

De divisione Termini in Communi.

13 us

T[er]minu[s] in communi dividit[ur] i[n]to in mentalem, vocalem, et p[ri]ncipium. Ter-
minu[s] mentalis est p[re]dicatu[m] v[el] lib[er]u[m] p[ro]n[omen]is sola mente conceptu[m].
Vocalis e[ss]e p[re]dicatu[m] v[el] lib[er]u[m] articulata voce prolata. Scribitur deniq[ue]
e[ss]e p[re]dicatu[m] v[el] lib[er]u[m] calamo, aut alio simili i[n]stru[m]ento exaratu[m].

14 us

Dividit[ur] 2do T[er]minu[s] mentalis in formalem, et ob[jectivum]. Formalis est
ipse conceptus mentis sive cognitio atq[ue] g[en]us p[re]dicatu[m] v[el] lib[er]u[m]; Ob-
jectivus e[ss]e ipsa q[ui]s tanquam p[re]dicatu[m] v[el] lib[er]u[m] a cognitione atq[ue] g[en]us

15 us

Dividit[ur] 3do T[er]minu[s] p[ri]ncipue vocalis celebri divisione in scaturum, et
scaturum. Scaturum e[ss]e vox aliqua q[ui]s ex communi, et libera homin[um]
i[n]t[er]i[n]sice scaturit a se dist[ri]ctum, h. e. scaturit quid p[ro]ferentem
illum, qui ed[it] i[n] pronuntiatione talis vocis v. g. Angelus, homo, lapis,
et. Non scaturum e[ss]e vox, q[ui]s n[on] scaturit a se dist[ri]ctum ne homin[um] a se dist[ri]ctum
i[n]t[er]i[n]sice ut h[ic] v. g. voces. Alit[er], h[ic] n[on] e[ss]e de nulla enim res est tan-
guisibilis quam h[ic] voces scaturit, seu cujus notitiam audientibus in-
gerent.

16 us

Contra ultimam divisionem, et aptitudinem Ob. t[er]minu[s] e[ss]e vox lib[er]u[m] et
idem i[n]t[er]i[n]sice: de quavis alia voce ex cogitabili: scaturit a se dist[ri]ctum
et i[n]t[er]i[n]sice, q[ui]s n[on] e[ss]e t[er]minu[s] n[on] scaturum. a. p. vox lib[er]u[m], dum profertur,
scaturit p[ro]ferentem i[n]t[er]i[n]sice. scaturit q[ui]s scaturit a se dist[ri]ctum et i[n]t[er]i[n]sice.
Et n. a. ad probationem dis. a. scaturit p[ro]ferentem i[n] voce, loqui et.

x loqui

et hoc ex comuni, et libera hōm inskriptione n. a. scilicet hoc p̄cise tan
quam signum naturale, et independenter ab inskriptione hōm c. a.
et n. consequentiam. Hās ē, quia ad rationem tēni scāri requirit, ut
ex libera, et cōmuni hōm inskriptione scēt aliquid a se distinctum,
nam alias etiam gemitus, et suspiria cēt tēni scāri, cum
sēt gementem, et respirantem vivere, amare item, et dolere.
Tantū nempe signa materialia, et hōm ad placitum; hīc fūmus
ignem indicat naturaliter, camus vero viri dicitur in num venale in
dicat ex arbitrio et bene placito hōm.

Ob. Quid hīc tēni vox nihil scāt a se disincta, et tamen est
tēni scāri, q̄o ad rationem tēni scāri non requirit, ut scēt
aliquid a se distinctum, sed hīc, tūc vox plūcti, potest dici ter
minus scāri, q̄o. n. a. quia tūc vox scātōm dā loquen
te edidit, et quidem ea libera hōm inskriptione, potest et
ad hunc sōm scāndū assummi aliud vocabulum, v. g. syn
dapsis.

Ob. Quid vox nihil ē tēni scāri quia scāt nihil, sed etiam
plūcti scāt nihil, q̄o etiam plūcti ē tēni scāri. S. I. can
salem majoris: quia scāt nihil positive concedo causalem, quia
scāt nihil negative et causalem majoris, S. am m, sed am
plūcti nihil positive n. m. scāt nihil negative c. m. et nō
consequendam. Scāre nihil negative, ē nullam habere sca
riōnem ex inskriptione hōm. Scāre autem nihil po
sitive est esse inskriptionem ad significandam rem un
carenam, quae ubique est quod dicitur a voce nihil

Ignis

Ignis

scāt

Articulus Tertius.
De Divisione Terminum significativi.

Ante divisionem nota nos p̄cipuas tandem eius dem divi
siones hīc afferemus, reliquas tēni species explicabunt
per de cursum p̄tis. Afferemus etiam eam explanationem ter
ni, quae ceteris melior et cōmuni p̄tōe hōm magis consen
tanea videt. Item nota eundem tēni hōm diverso respectu,
seu hōm diversa acceptatione posse revocari ad plures tēni clas
ses, hōm species hōm p̄notatis.

Tēni scāri dicitur sōm in categoriam, hīc categoria
materialis et mixta, Categoria hīc ē qui se solo aliquid deter
minat scāt, adeoq; se solo potest agere p̄dictū, et hōm
Et tales hīc sunt oīa nomina libera. hīc categoria est
qui se solo scāt em determinatam, neque se solo potest
agere p̄dictū, et hōm, nisi aliquid ei addat, et hōm in
religat. Unde em ab aliquibus vocat tēni in adēpta hōm.
Tales hīc sunt nōa p̄dicta: oīa, quidam, nullus etc. hūc
em revocari possunt adjectiva, quia nō possunt agere p̄dicta et
ita ut nihil hōm religat; hīc v. g. Petrus ē doctus, hōm dicitur doc
tus hōm et aliud. Si autem adjectiva nō habet accipiantur,
tūc libera sumunt, et sunt tēni categoriam. Max
denique est, qui continet categoriam hōm et syn categoriam,
ubiq; nemo, hōc enim vox idem scāt, ac nullus hōm.

ignis
+ aliter

Ignis

Ad terminum mixtum aliqua ratione non ad ipsa pertinent, quod in
obliquo sunt formam determinatam, licet vero, cuius est illa
forma, scilicet determinate, ut albus, justus &c, quod hic resolutum
habens albedinem, habens justitiam &c.

21mus

Similiter dicitur in finitatem, seu finitum, et in finitatem,
seu infinitum. Finitus, seu finitus est, qui scaturit in deter-
minatam speciem, et genere. ut animal, homo, lapis &c. Infinitus
seu finitus, qui solum excludit, et negat rem determinatam spe-
ciei, et generis, et non scaturit in determinatam speciem, et genus. seu, qui
scaturit solum quod est in se, et non quod est. V. P. in homo, et lapis &c. et
hic finitus finitus sit per particulam non infinitatem acceptam.

Supra dicitur enim summi potest esse particula: negante nempe et
infinitate. Negante summi, quando ponitur in medietate an-
te copulam, et facit propositionem negativam. Ut dicitur: homo
non est lapis. Infinitate summi, quando ponitur in medietate
ante predictum, et habetur, et facit propositionem affirmativam, ut in
his propositis: homo est lapis, homo est lapis; quod qui magis pro
facit hunc sensum: aliquid quod est homo est lapis. Idem pro hunc homo
est aliquid quod est lapis.

22mus

Similiter dicitur in communem, et singularem, Communis est, qui scaturit
pluribus communicabilem, licet deinde in se realiter multiplicet,
sive non. Sic non dicitur est unus communis quia convenit pluribus
personis, licet in illis deitas realiter multiplicet. Singularis
est, qui scaturit unitatem communicabilem, ut dicitur, hic homo

Licet enim hi termini quod ad nudam predicationem pluribus conveni-
ant, et tamen conveniunt pluribus quod ad rem scaturit, nam per hoc, et
hic homo scaturit hunc eundem terminum in individuatione, quod nulli
alteri rei est communicabile

23us

Similiter dicitur in Universalem, et particularem. Universalis est
qui scaturit pluribus communicabilem, et illis realiter multiplicem
calilem, ut angelus, homo, lapis. Differt ergo unus universalis a
communis, quia in termino universalis res scaturit debet realiter multiplicari,
et autem in termino communis. Preterea unus communis latius per-
tinet, quam universalis, nam omnis terminus universalis est simul com-
munis, et autem vice versa. Unus particularis est, qui scaturit in determi-
nata rem una in se, et ipsa nihil est aliud, quam unus communis

x quod dicitur.

affectus in eadem materia particulari, ut aliquis homo, a-
liquis logicus. Differt vero unus particularis a singulari, quia
particularis scaturit aliquid in individuum inde determinate, singu-
laris vero determinate. Ubi preterea observa etiam unus com-
munem affectus in eadem materia universali scaturit dici uni-
versali, ut omnis homo, unus vero communem nullo affectus in eadem
materia plerumque dicitur in definitum.

24us

Similiter dicitur terminus communis in univocum, etquivocum et a-
nalogum. Univocum est, qui convenit pluribus propter eandem
rationem per se scaturit, ut unus homo qui convenit omnibus hominibus,
et in omnibus idem omnino scaturit, nempe anima rationale. Equi-
vocum est, qui convenit quod in pluribus, ita tamen ut res per

x nomen.

Seu res per nra kata in illis pluribus ^{eodem} sit sed omnino diversa ut nra
canis quod convenit terestri, coelesti, et marino sed in lingu-
 lis aliquid aliud sciat, in cane enim terestri sciat aal latta li-
 le, in coelesti stellam, in marino pisces caniterestri non
 absimilem. Analogus tandem e, qui pariter convenit pluri-
 bus, sed ita utraque per eadem in illis pluribus partim sit
 eadem, partim diversa. Sic nomen sanus convenit aiali, ne-
 diciis, et coloris, quod oam in ratione per nra sanus kata eadem
 conveniunt, quatenus oam dicunt aliquem respectu a sanita-
 tem, sed eam simul dicunt conveniunt; nam aal libet dicitur sani-
 tati, medicinae medicum, color figuram sanitatis.

25tus

Dividit Res in collectivam, et distributivam. Collectiva est
 quae plura kata indivisim, seu simul sumpta, et potest de sin-
 gulis partibus seorsim sumptis prodi cari, ut Caesari his,
 quod sciat plures milites simul sumptos, et potest de quo vis
 milite seorsim sumpto dici, quod sit exercitus. Distributi-
 va, seu distributiva e hanc communis significationis ali-
 affectus, qui sciat plura divisim accepta, ita ut id, quod con-
 venit hinc universaliter, em conveniat singulariter dividuis
 libet contentis, ut hinc dicam: oam hinc sciat, ubi q oam hinc
 e taliter distributiva, quia de oibus individuis dici po-
 test quatenus, ut de paulo quatenus, de Joanne quod
 sciat. &c.

Dividit Res in completam, et incompletam. Completa
 est qui componitur, seu constat ex pluribus hinc distinctis, et di-
 versis retinentibus in compositione eandem scationem, quod
 habent extra compositionem, live conjunctionem. Ut hinc justus.
 Dividit autem primo: distinctio, quia nra compositio, Distinctio
 sciat hinc duas, nra dicitur hinc complexus. Distinctio Distinctio
 quae plura hinc simul juncta nra faciunt hinc complexum. Distinctio
 incompleta, qui nra componitur ex pluribus, ut hinc lapis
 &c., vel vero componitur ex pluribus non retinentibus eandem
 scationem in compositione quam prius habuerant. U. P. Leo
ardus &c.

26tus

x hinc hinc

Dividit Res in transcendentem, non transcendentem, et
 supertranscendentem. Transcendentem qui potest medi-
 cari oam oam ce tam possibili, quam existente. Tales hinc
 sunt voces illae quae libet in tales contineri in hinc illa
 voce Res Res Res. Nempe: res, ens, unum, Bonum, aliquid
verum. Res enim res, suppossibilis seu existens, habet
 primo suam entitatem saltem possibiliter, adeoque res. Res
 potest existere, adeoque ens. Res e indivisa in se et di-
 visa a libet alio, adeoque unum. Res habet suam es-
 sentialiam, et proprietates, adeoque Bonum transcendentem tale quod
 is in alia linea e hinc malum ut peccato, Res e aliquid saltem
 possibile. Res potest cognosci per cognitionem veram, adeoque

27tus

non scate in esse. Terminus hanc ens est qui n̄
de omnibus, sed de aliquibus tantum rebus existentibus,
vel possibilibus predicari potest, ut hōo, lapis, &c. Super
transcendentalis ē, qui n̄ tantum de existentibus, et pos-
sibilibus, sed et de impossibilibus potest predicari, ut
intelligibile, cognoscibile, quia etiam impossibile et hico-
-terius potest cogitari.

29ms

Similis quo in positivum, negativum, et privativum. Positivus
ē qui scit aliquid in re, seu formam aliquam realem, ut albus,
niger. Negativus, qui scit negationem, seu carentiam alicujus
formae in subiecto praesciendū an habet illud sit capax
talio formae, v̄ n̄, ut n̄ coloratus, n̄ videns. Privativus est
qui scit carentiam formae in subiecto capax talio formae, ut
caecus, ludus. Sic lapis n̄ potest dici caecus, quia visio
nis in capax, potest tamen dici n̄ videns.

30ms

Similis homo in absolutum, et relativum. Absolutus scit
aliquid sine respectu ad alterum, ut angelus hoc. Relati-
us autem, sive connotativus, qui scit aliquid ad res
pectu ad alterum, ut pater filius, frater frater. Filius
enim dicitur respectu ad patrem, seu ad dnm, et h̄cissim.

30ms

Similis homo in primo in intentionalem, et in intentionalem.
Primo in intentionalis scit rem manifestam per se, et h̄c deum
sicut ab operatione intellectus, ut hōo, leo. Secundo in

is realis scit denominationem aliquid quae habet solidam depen-
dentiam ab operatione intellectus, ut libetud, predicatum,
genus, species, &c. Nulla enim res in dependens ab actu in-
tellectus ē libetud, & predicatum, genus & species.

31ms

Similis homo in concreto, et abstracto; Concretus ē, qui
scit formam in, et ad libetud, ut album, dulce. Dicitur autem illud
libetud, quod denominatur, illud verò forma, quod denominat,
sciat denominationem aliquam. Sic v̄. Paries, qui deno-
minat albus, dicitur libetud albedinis, albedo verò quod scit deno-
minationem albi, dicitur forma. Terminus absolutus, qui scit
formam sine libetud, ut albedo &c.

32ms

Circa ter concreto nota denominationem concretam semper des-
cendit a forma, nam qualis ē forma, talis ē concreto. Unde scit
duplex ē forma, philosophica, metaphisica, ethologica, tractus
duplex ē concreto: philosophicus, metaphisicus, ethologicus. Concretus
philosophicus ē, cujus forma realiter distinguitur a libetud, eadem tamen
unionem philosophicam inheret, ut calidum, dulce. Metaphisicus
est cujus forma realiter identificatur a libetud, ut homo, cujus forma
humana realiter identificatur. Logicus denique est,
cujus forma n̄ tantum realiter distinguitur a libetud, sed eam illi
nere extrinsecam, ut homo, cognitum, ut visio, et cognitio est
nere extrinsecam rei visae, et cognitae.

forma

33ms

Nota ter. concretus philosophicus libetud in accidentale, et sub-
stantiale. Accidentale ē, cujus forma ē accidens, ut album

Dulce. Substantiale est, cuius forma est substantia, ut anima hominis. concretum accidentale solum habet in partem in recto, formam vero in obliquo, nam album est, et dulce habet resolutionem. Luteum habens albedinem, habens dulcedinem. Concretum est contra substantiale tum habet, tum formam in partem in recto. Nam concretum substantiale est hoc non resoluitur hoc modo: corpus habens animam rationalem, sed sic: corpus est anima rationalis unita unde

34th

Nota ad multiplicationem concretorum accidentali. sufficere multiplicationem habet, manente una, eademque forma; ad multiplicationem vero concretorum substantiatis requiri multiplicationem tum habet, tum formam. Sic est ad hoc, ut dicitur dia alba sufficit, quod eadem albedo per miraculum ponatur in duobus, ut parietibus, et contra ut dicitur hoc, debent necessario dari duo corpora et anima rationales his corporibus unita

35th

Q. 4 ad hoc ut unum concretum accidentale ponatur affirmari de altero, requiri solum identitatem inter habet unius, et habet alterius concretum, non vero identitatem formalem licet forma albedinis sit realiter distincta a forma dulcedinis, quia tamen idem lae est habet simul albedinis, et dulcedinis, hinc verum dicitur de lacte: album est dulce Nam haec proo, iuxta Q. 3.3 habet resolutionem: habet in se habet lae habens albedinem, et habens dulcedinem. Contra acci

ut unum concretum substantiale ponatur affirmari de altero re. in identitate habet tum habet tum forma. hinc licet de m. apponitur res forma tum habet tum lae, tamen falsum est dicere: hic est corpus. dia hae proo non resoluitur sic: cor. pus habens animam habet, et habens animam cervi, sed sic, corpus est anima habet et anima cervi, quod utique est falsum. Haec hor. tum patet ex Q. 3.3

36th

Indis utriusque tenet in pertinentem, et in pertinentem. In pertinentes sunt, quod unus nec in se nec excludit alterum ut: album, dulce; ex eo enim quod aliquid sit album, nec licet firmare, nec negare, quod sit dulce. Terni pertinentes sunt, ut unus alterum in se non excludit; ut visibile et flebile, calidum in summo, et frigidum in humo. Nota est in ternis pertinentibus illi, quod unus alterum in se, dicuntur pertinentes seipso, illi autem, quod unus alterum excludit, dicuntur pertinentes seipso repugnata.

37th

Terni pertinentes se seipso sunt duplicis generis, aliqui enim eque late patent, et se mutuo in se, unde convertibiles dicuntur, uti visibile et flebile nam bene in se: est visibile quod est flebile, et vice versa. Alii vero seipso in se, sed non mutuo eo quod unus late superior et lae patens, alter inferior et minus late patens, ut hoc, et aal, bene in se: est hoc quod est aal, non vero est aal quod est hoc.

39ms.

Terni perlineas repugnata, live repugnantes apphensio-
 nis. Imo sunt contrariae, quia unus scilicet foam ponit in
 altero negato nempe deus, ubi lapis, n̄ lapis; Zelo con-
 trarij qui Zelus foas positivus quia una altera procedem
 temere ex eodem libeto excludit, saltem naturaliter
 cogendo, et in hunc modum, ut calor in hinc, et frigus in
 hinc; sic privat quia unus scilicet foam ponit in, alter
 vero eiusdem carentiam in libeto capaei, ut hinc et ca-
 citas. Et eodem modo relatiu seu respectu, quid dicant
 certum ordinem, et respectu ad invicem, ita tam enim
 ambo simul eodem libeto libetodem respectu convenire
 possint ut dicitur, et hinc, nequit enim eodem respectu
 eiusdem simul dicitur, et hinc.

Articulus Quartus.

De Affectioibus, seu proprietatibus Terni
 in Comuni, et in specie de suppositione.

39ms.

Nomine affectiois live proprietatis Terni, nihil aliud
 hic intelligitur, quam varia eorum acceptio. communiter autem
 Terni iusmodi acceptioes, live proprietates numerantur;
 nempe: suppositio, status, ampliatio, restrictio, dimini-
 tio, alie natio, appellatio.

40ms

Suppositio late sumpta est positio unius loco alterius; sic
 lusores in lusu loco pecunie dicunt aliquando suppo-
 nere fabas, et nummos auri calceos. Suppositio stricte
 sum

41ms

sumpta, et prout est proprietas Ternarum nihil est aliud quod
 supponit, et pro se ipso, et pro se scato. Unde
 suppositio prout hic summitur est duplex, materialis et formalis.
 Materialis est, quando Ternus accipitur pro se ipso, seu pro nuda voce,
 ut si dicam: Petrus est genitrus, valde id videtur. Formalis est
 quando Ternus accipitur pro se scato, hoc est: pro re ad quam
 eandem est inditatus Ternus, ut si dicam: Sensu humand bono
 est aut reale. Ubi nota supponere, et scire non est idem, ~~scire~~
 scire enim vocis plerumque latius patet, quam suppositio
 nam saepe eadem vox ex canis plura scit, non tamen semper
 pro omnibus illis supponit, seu accipit.

42ms

Suppositio formalis habet idem in simplicem, et personalem
 simplex quando accipitur Ternus pro re prout libet ante ali-
 cui cognitioni, ut si dicam: ad est genus, ubi ad accipitur
 in suppositione simplici, quia ad non est genus, nisi prout
 est cognitio nem intellectus abstractum a suis differentiis.
 personalis est, quando accipitur Ternus pro re, prout haec existit
 parte rei, ut si dicam: ad sentit, sentire enim convenit
 ali independenter ab omni cognitione, seu operatione intellectus.
 unde illa denominatio, quae convenit Ternis accepto in suppo-
 sitione personali, potest eam predicari deinde personis
 contentis libetali Ternis si item illa quae convenit Ternis ac-
 cepto in suppositione simplici. sic valet haec illa ratio:

ad sentit qd eam hoc sentit, non autem hoc: ad
eigenus qd eam hoc eigenus.

43us.

Supposito Personalis dividit in singularem, et communem
sicut nempe transsupponens in singularis est, in communis
Supposito personalis communis terendi duplex: distictiva
diva, copulativa, determinata, et in determinata. dupli-
distictiva alia est completa, alia incompleta, alia ad
comoda. Completa est acceptio teni communis pro singulis
generum, h. e. pro singulis ois individuis sub tali
transcomuni contentis, ut dicam: ois ad sentit, quia
de quavis individuo adalis verum est quod tenet ab. In
completa est quando tenus communis accipit pro quibus
singulocid, h. e. qd singulis tantum speciebus sub tali
genere contentis, ut dicam: ois ad sentit in hęc hęc
cujus proonis sensus est, quod ois species adalis fuerint
in hęc hęc, niten quod bā individua. Adcomoda demum
est, quando tenus communis accipit pro oibus inferioribus,
uno tamen alterove excepto, ut dicam: ois hoc in hęc
non peccavit ubi tamen accipit Christus et B. Mater.

44us.

Supposito communis copulativa, seu collectiva est quando
tenus communis accipit pro oibus inferioribus simul
sumptis, ita ut predicatum, quod tenus communi hic accep-
to tribuit, non conveniat singulis seorsim, sed tantum
oibus

mul sumptis. Ut dicam platteta sunt ten, ubi y pla-
cto supponit pro oibus planetis simul sumptis, non enim
in singulis seorsim dici potest quod sint ten.

Supposito eois determinata, seu disjunctiva est, quando ten-
us communis seu eois affectus in categoria de particu-
laribus supponit pro aliquo ex inferioribus determinate,
ut ita ut predicatum quod tenus eois tribuit, de aliquo
determinato individuo verificetur, ut dicam: aliquis
postolus prohibet de hęc, ubi hęc aliquis apostolus sup-
ponit determinate, quia predicatum hęc pro ois hęc
ut proditio. hęc verificatur inde determinato aliquo in-
dividuo, nempe in Juda.

45us.
+ communis

Supposito eois inde determinata, seu vaga est, quando ten-
us eois affectus in categoria de particularibus supponit
pro aliquo ex inferioribus inde determinate h. e. ita,
predicatum de nullo inferiore determinate sumpto
verificetur, ut dicam: aliquis oculus est necessarius
videndum, ubi si aliquis oculus supponit inde ter-
minate, quia de neutro oculo determinate sumpto absolute
verum est quod sit necessarius videndum, dixi absolute quia ex
suppositione, quod quis oculo, ut deacho careat, sine dubio
est necessarius videndum. Quod quare in suppone dita-
minata predicatum proonis semper verificetur in determinato

46us.

aliquo individuo, niten in hypotesi vaga, quia nempe predictum
hunc suppositio de terminata sepe in partat ac hinc aliquem
quoniam satis debeat in aliquo de termini nato in divi duo quod
veri verificari. Contra predictam hypotesis vaga solum
in partat ac veritatem potentis ad aliquem actum quod po
tentia hinc in feris ois inest ad q. senullo in feris
de terminata hinc vauim i dicere, quod illud solum
habeat hanc potentia ad actum.

47 mus

In duplici hinc hypotesi, duplex tamen respondet descen
sus, et ascensus logicus. Est autem descensus logicus in
communi arguere a teris hinc ad inferiora contenta
libillo, ascensus contra logicus e arguere ab inferioribus
ad teris superiorem. Uterque ut didi e duplex, copulativus
nempe, copulativus, disjunctivus, et hinc iure ius. equibus
descensus et ascensus copulativus respondet hypotesi dis
tributiua, copulativus hypotesi copulativa, seu collectiva,
disjunctivus hypotesi determinata, disjunctivus hypotesi in
determinata.

48 mus

Descensus copulativus e arguere a teris communi distributi
ua accepto ad oia in feris libillo contenta, scilicet, seu in
gulari hinc, et arguere in proonibus affirmativis
fit per particulam et in negativis per particulam nec
copulativa acceptas, ita ut predictum prosthingula in
feriora repetat, et per particulas illas jungant inde
grie proones saltem im plicite ut ois in hinc e lauda
bilis qd et humilitas est laudabilis et patientia
e laudabilis et hinc dereliquis. Item: Nullum in hinc um

e laudabile qd nec superbia e laudabilis, nec invidi ac st
laudabilis de. Ascensus copulativus e conversus, est
arguere ab inferioribus die to modo enumeratis ad teris hinc
torem, ut v. g. et humilitas e laudabilis, et patientia est
laudabilis, et hinc dereliquis virtutibus qd ois in hinc est lau
dabilis. de

49

Descensus copulativus e arguere a teris communi, hinc vers ali
quod accepto ad oia in feris ea hinc sumpta. Fitq. pari
ter in proonibus affirmativis per particulam et in neg
ativis per particulam nec, n tamen copulativa de copulativa as
ceptas, ita ut predictum, n hinc post oia in feris ea eme
ata repetat, et oia conjungant in una proonem, ut v. g.
es apostoli hinc duo scilicet qd et Pet, et Joan, et reliqui
apostoli hinc sumpti sunt hinc. Ascensus copula
tus e arguere in versa ab ois hinc in feris hinc hinc
sumptis at hinc superiorem.

50 mus

Descensus disjunctivus e arguere a teris communi affecto
hinc categoriate communi particulari ac determinate
hypotesi ad inferiora disjunctiva sumpta per par
ticulam vel, ita ut predictum, quod tribuit teris communi post
lingula in feris ea reperiat, et particula vel disjunctiva hinc
gria proones saltem equi valentes, et im plicite, v. g. aliquis
logicus scribit qd v. petrus scribit, v. paulus scribit et hinc de
reliquis, donec tandem perveniam v. g. ad Joannem, in quo

51 mus

de terminat veri ficat. Ascensus disjunctus sit modo
in vers.

Descensus disjunctus i argio a teno superiore ve
ge ten inde terminate supponente ad oia in ferio ad
junctim despta, fctqs pariter per particula vel h
ita ut predicatum n repetat post singula, sed prime
post oia in ferio ca, et hae in unicate tantum proone i
numerent, et disjungant utroq: aliquis oculus i nesa
rius ad videndū qd v deater, vel hinc i nesa riu
ad videndū. Ascendū disjunctus e argio in versa.

52 Jus.

Veris hic pro clausula huius articuli. dicit h pms
de hly ceto n supponente. Et e proo cuius predictū
supponit aliquid convenire hly ceto quod tamen re ipsa
illi n convenit. ut h dicitur: anti cristi hly ceto capil
los; habere enim rufos capillos supponit existētia m
anti cristi, quod tamen illi e facto n convenit. Unde in
eiusmodi proonibus negat suppositum. Con hngit
autem hoc solū in pproonibus affir mativis quod sunt
v de materia contingente v de hly ceto im pssibili;
in negativis proprie loquendo id contingere n potest
ad negationem enim predicti de hly ceto nec requiri
tue existētia nec pntētia hly ceti.

Articulus 8us

De reliquis lex tenorū proprie factibus

5 Jus.

Patus i accep ho teni ma tempore in portato pcep. Ad
unde cum hly ceto hly tempus pmsens, pms ten hly, et hly
um, et hly possint accipi pms hly hly in hoc tempore hly
m pms e i hly hly hly. Sic ut vera hly hoc proo: pa
ies i albus, debet de pmsenti existere pms e i qd de
pmsenti nesa albedo cum in hae proo ne pms e i hly
or hly tempus pmsens. idem ul pmsentione in hly
e proonibus.

56ms.

Diminutio est quo terminus de se potens denominare totum, contrahitur ad denominandum solam partem. ut si dicam Albi opus albus dedit, ubi albus quod de se potest denominare tantum Albi opem albi per particulam albi dedit contrahitur ad denominandum solam partem Albi opus albi. Hinc diminutio a restrictione, quia restrictio facit ne tenus habet universalitatem ut hoc iustus; diminutio autem, ne tribuat denominationem toti, ut patet ex supra allato de Albi opus exemplo.

57ms.

Alienatio est translatio teni a scatione propria ad alienam etiam propriam, ut si dicas: homo pedes, ubi homo quod proprie institutum est ad scandum animam rationale, transfertur ad scandam peduram, seu imaginem hominis.

58ms.

Appellatio denique est, quando scatum formale alicujus termini applicatur potius uni quam alteri, ut si dicam: Petrus est bonus philosophus, ubi bonus quod de se potest applicari tunc subiecto Petro, cumque scatur boni tate morali, tunc predicato philosophus, hic tunc cum potius applicatur predicato philosophus, cumque scatur bonum, id est: prostantem in potentia. Petrus qui alteri applicatur dicitur appellans, alter autem cui applicatur, dicitur appellatus.

Articulus 2us.

De modis sciendi in comuni. et in specie de definitione et divisione.

59ms.

Modus sciendi in comuni est ois in rei ignote manifestativa; et tria potissimum nobis ignota sunt primo nimirum reus essentia, natura. Deo car partes, et eiusdem proprietates, accidentia, causas, et effectus car, hinc etiam res sunt proprii modi sciendi. nimirum de se, quod reus essentias, diu hinc quod car partes, et argatis, quod proprietates, causas, et effectus reus manifestat.

60ms.

De his modis sciendi definitio, et divisio pertinent ad primam mentis operationem, ut argatur consistit in simpliciter apprehensione, illa nempe in simpliciter apprehensione rei per genus proximam et ultimam differentiam; et tunc scilicet divisio in apprehensione rei per partes eiusdem. Etiam quando dico homo est animal rationale defectus non consistit in tota hinc proone, sed proci seu predicato hinc hinc illo complexo: animal rationale. quod de definitione et divisione hic nobis agendum est de argone pro que per hinc ad diu mentis operationem parte iam agemus.

61ms.

hinc hinc quid est defectus? Hinc argo explicans naturam hinc essentiam rei. In qua definitione hinc hinc genus, reliqua

particula hincempta sunt differentia, ut proter per quos
definitio difert ab alijs rationibus et descriptioibus quod non
explicat naturam rei. differt item ab etymologia
quod solum explicat naturam et originem vocis non autem
rei

Q. 2us.

Quaeritur, quod duplex sit definitio? Et licet reuera
ita etiam definitio duplex physica nempe et metaphisica.
Definitio physica est, quod explicat naturam rei per praecipua
essentia physica, nempe per materiam et formam ut
hinc dicam: homo est compositum substantiale ex corpore organi-
co, et anima rationali inter se unitis. Definitio metaphisica est,
quod explicat naturam rei per praecipua metaphisica hinc
per genus proximum et differentiam ultimam ut hinc dicam: homo
est animal rationale. utraque pars definitio subdividitur in objec-
tivam, et formalem; objectiva hinc dicitur a praecipua alicui
per quod naturam rei explicamus; formalis a cognitione, hinc
conceptus mentis, quo dicta praecipua concipiuntur.

Q. 3us.

Quaeritur, quae, et quod sint regulae bonae definitionis? Et haec
possunt dari quatuor prima est: definitio debet clarior esse
hinc definito, explicatio enim rei qualis est definitio, debet esse
clarior, quam res explicata quod est definitum. Idcirco definitio
debet consistere genere proximo et differentia ultima. nomi-
ne autem generis proximi intelligitur genus respectu rei
definitivum, hinc medium, hinc: praedicatum illud,
per quod res definita respicitur ad paucissimas convenit.

mine autem differentia ultima intelligitur illud praedicatum
per quod res definita difert ab omnibus alijs quod habet eodem
genere proximo continentur. tale genus proximum respectu
hinc: animal differentia autem ultima est rationale nam
et per rationale praedicatum hinc eodem hinc non difert a deo
angelis, hoc tamen non obstante rationali differentia ultima,
in deo et angeli non continentur hinc genere proximo aalis. Hinc
definitio: nihil habeat hyperflui unde definitionem non debet in-
cedi definitum.

Q. 4us.

Regula 4ta est. definitio sicut objectiva, debet esse convertibilis
cum definito, hoc est: cui cumque convenit definitio illi non debet conve-
nire definitum, et vice versa. Ita est: definitio debet convenire uni-
versali definito. Ita demum est: definitio debet fieri per praecipua
et scilicet hinc dicitur cum obliquo praedicatum in definito
per totum. ubi observa has ultimas d. regulas recipiam
hinc in regula 4ta autem saltem deduci unde abso-
lute dici potest. Ita tamen regulas esse bonae definitionis

Q. 5us.

Quaeritur, quid sit divisio? Et est haec divisio hinc
in duas partes. et totum quidem quod dividitur, dicitur
in duas partes, partes vero in quas dividitur, dicuntur membra di-
visionis. licet autem totum est physice physice, metaphisice
autem logicum, ita etiam divisionem esse triplicem, physicam,
metaphisicam, et logicam, quod totum metaphisice
autem logicam, quod totum logicum in duas partes dividitur.

totum metaphisicum est autem totum philosophicum quod habet partes inter se quidem
 ut quod habet partes unitas, at tamen realiter distinctas. Logicum denique
 aliter in se habet: seu potest habere quod continet libere partes inter se ne
 unitas, et tamen ea unitas, nec identitate, sed realiter distinctas, easque
 non solum actu existentes sed etiam possibles et de
 nibus omnino partibus seorsim huiusmodi potest praedi
 cari in recto sic hoc, quatenus continet statim per se et a
 se unitis est totum philosophicum, quia tenus vero con
 stata ali, et rationali realiter inter se distinctio est
 tum metaphisicum, quatenus denique continet libere
 Petrum, Paulum, Joannem, et cetera individua huma
 na tunc actu existentia, tum possibili est totum logi
 cum.

Opus.

Quis est pro quo, et quod sint regulae bonedivisionis? Quae
 4. quarum prima est; ut totum latius pateat quam ligula mem
 bra dividenda seorsim sumpta, debet etiam totum esse
 ius huius parte seorsim sumpta. Quae, ut divisio sit adaequa
 ta; h. e. ut membra dividenda simul sumpta praecise aequi
 quant totum, et nec ipsum excedant, nec alijs excedant.
 haec mala facta divisionis aeternae inter se tandem dixerunt
 quia praeterea eam dat aeternae quod. Quae, ut unum mem
 brum dividens non includat in altero; haec male divideret
 aeternae in rationale, irrationale, et rugibile. Quae rugibile in
 cludit in irrationali. Haec est, ut divisio fiat in membra pro
 drome dividenda. haec male divideret aeternae in hominem et
 leonem.

bene autem in hocem et verum, quia verum respectu
 aeternae, est proximius, et immediatius membrum, seu pars,
 quam hoc.

Opus.

Quis est pro quo modo fiat argo in divisione totius potest
 fieri, h. e. logici 4. quatuor modis id fieri posse: primo
 affirmato divisio potest affirmari aliquod membrum divi
 dens, non tamen de terminata, et disjunctive sumptum. haec
 bene argumentor: est aeternae, quod est rationale et irrationale;
 male autem sic: est aeternae quod est rationale. Sed negato divisio
 recte negant omnia membra dividenda, ut non est aeternae quod neci
 hoc nec verum. Sic affirmato vel uno membro dividende
 bene affirmat eam divisum, ut hoc quod est aeternae. Hoc bene
 ratione omnium membrorum dividendum bene inferunt ne
 gatio divisio, non tamen ex negatione unius membri divi
 dendis; haec bene inferunt: nec est hoc, nec verum, quod non est aeternae;
 male autem inferunt: non est hoc quod non est aeternae.

Opus.

Quis est pro quo modo fiat argo in divisione totius phi
 losophici, h. e. aeternae? Quae 4. modis: uno affirmato ortus par
 tibus simul sumptis recte affirmat totum, ut dat Opus Opera
 nicum et aeternae rationalis unita quod dat hoc Sed negata
 una parte recte negat totum, ut hic non est corpus quod non est
 hoc. Sic affirmato toto possunt affirmari omnes ius partes
 seorsim, tum simul sumpta. Hoc negato toto negat
 si libere junctio ne possunt omnes partes simul et aliquid for
 tin' sumptae.

Cognus.

ut hoc obiecto quod videtur esse hoc quod vel non corpus in
 est facta, & neutrum.
 Pro solvendis objectionibus circa definitionem n. d. definitionem
 hanc per aal rationale et divisionem eius demum aal partes
 rales, explicare quidem natura hanc per easdem partes
 metaphisicas, sed non eodem modo definitionis esse hi
 mul clara et obscuram, esse definitionem et definitum
 sed habet veriores partes, quia quae tenentur in dicto hanc
 conceptu definitionis est obscura et definitum, quae tenentur vero
 est rale explicans natura definitionis, est clara et definitum.

7. omus.

Pro objectionibus solvendis circa divisionem n. d.
 definitionem hanc per aal rationale et divisionem eiusdem in
 aal rationale, explicare quidem natura hanc per eas
 dem partes metaphisicas, sed non eodem modo, quia
 dicto explicat natura hanc coniungendo ut scilicet per
 tes divinis autem dividendo, N. E. divi hanc hanc me
 taphisicam in aal rationale est bonam quia licet aal
 realiter continetur in rationale, et tamen continetur in eo
 formaliter, nam forte, et rone nostra aal distinctis
 a rationale, distinctum.

Parsula de Vita mentis Operatione sive
 de Iudicio.

Articulus Primus
 De Propositione in Comuni

7. omus.

Hactenus egimus de apprehensionibus simplicibus
 sive de terminis nunc agemus de prope, sive enuncia
 tione, quod sit est hanc, non est autem idem pro, et oras,
 quia oras ab Aristotele l. s. per harmonias p. 4. definit,
 quod sit vox scilicet ex insit hanc, cuius partium aliqua am
 separata scilicet, ut dicitur, non ut affirmatio vel negatio. Unde am
 hanc complexus cuius partes separata scilicet, ac
 scilicet conjunctim, ut hanc doctus est oras, quod scilicet con
 structio generalis, seu faciat suum perfectum, seu non, est
 oras. Contrario pro de qua hic nobis fermo est oras solus
 enunciativa, et definit, quod sit oras affirmativa, vel negativa
 alicujus de aliquo, ut hanc dicam: Scilicet doctus in qua def
 sione oras genus cum sit nomen latius patens, quam
 pro, nam oras pro oras, non autem vice versa. Reliquae partia
 la distinctio, quia per eas pro differunt a reliquis oras
 nis speciebus, ut primo ab oras imperfecta, quod scilicet
 non facit suum perfectum, qualis est hanc hanc complexus, hoc
doctus est hanc constructio: Si scilicet doctus secundo ab oras
 ore non enunciativa, quod nempe licet faciat suum perfectum
 non tamen affirmat vel negat aliquid de altero, qualis est hanc con
 structio: scilicet diligens, vel utrumque diligens.

72mus

In omni prope enunciativa 4 sunt consideranda, nempe Materiam, Formam, qualitatem, et quantitatem. Materiam prooris e duplex nempe materia ex parte proxima, et materia circa quam seu remota. Materiam proximam sunt ipsi termini, sive apprehensiones huiusmodi subjecti, et predi- cationis, quibus constat pro. Materiam vero remotam sunt subiecti et predi- cationis objectivum, h. e. res scata, et apprehensa per huiusmodi et predi- cationem, h. e. huiusmodi et res respectus predi- cationis abstracti et objectivi.

73mus

Cum autem haec habet duplex, necessaria nimirum, contingens, et impossibile. hinc autem materia remota prooris duplex. Materiam necessariam e, quando predi- cationis necessitas convenit habito, ut huiusmodi: Petrus est ad- contingens, quando predi- cationis contingit convenit habito, ut Petrus est ad- Impossibilis demum e, quando predi- cationis non potest convenire habito, ut huiusmodi: lex in- ur. Alio vero nota, quod aliud sit proorem e in materia necessaria et possibili, et aliud proorem e necessariam, et impossibilem. Proorem necessaria, et impos- sibilis dicitur, cuius veri- tati necessaria et impossibilem, pro autem in materia necessaria, et impossibile e illa cuius predi- cationis et necessitas non est, et repugnat habito, cum tunc in materia necessaria potest fieri proorem impossibilem, ut huiusmodi: hoc e falsum, et in materia impossibile potest fieri proorem necessaria, ut huiusmodi: hoc e verum.

74mus

Tamen prooris e ipsa copula, et potest quidem predi- cationis et habito debet in natura consideranda simul unam proorem. Qualitas prooris e affirmativa et negativa, et veritas et falsitas prooris; interrogant enim: qualis sit haec et illa pro. Respondeo: e affirmativa et negativa, veritas et falsitas, et haec eadem sunt prooris. Constat hinc e, quod e huiusmodi e particularis, et singularis, et indefinite.

Articulus 2us. De divisione Propositionum.

75mus

Sicut hinc sunt varij, et varij species dunt, et quod res quereis, varij modis per apprehensiones simplices potest apprehendi, ita eam proorem e hinc resultantes sunt varij. Et quidem primordiale proorem e simplicem, et compositam. Simplex, sive categorica e illa quae constat unico tantum habito, unico predi- catione, et unica tantum copula principalis, ut Petrus est ad-

Composita e, quae constat ex pluribus prooribus certo modo inter se connexis. V. g. Petrus audit, et Joannes dormit.

76mus

Cum autem haec connexio proorum fieri possit 4 modis hinc eam proorem e compositam e 4 pta. Copulativa, sive junctiva, Causalis et Conditionalis. Copulativa est, quae constat pluribus prooribus per particulas copulativas, et necesse connexio. Ut huiusmodi: Petrus audit, nec Paulus orat. Sive junctiva e, quae constat pluribus prooribus per Particulas sive junctivas, aut, vel, et connexio, ut e Petrus legit, et disputat. Causalis e quae constat pluribus prooribus connexio per particulas Causales. Sicut, quoniam de. Ut quia deum amo ideo non offendo, Conditionalis sive Hypothetica e, quae constat pluribus prooribus per particulas conditionales connexio, ut huiusmodi: si Petrus peccaverit disputaverit capiet punitum.

77mus us

Similiter e proorem e absolutam, et modalem. Absoluta e, quae simpliciter affirmat, et negat predi- cationem, de subiecto non excepto modo, quo predi- cationem inest, et non inest habito. Ut huiusmodi: hoc e verum, Modalis e, quae tantum affirmat et negat predi- cationem de habito, sed in super eam explicat modum quo predi- cationem inest, et non inest habito nempe e necessaria, et impossibilem, et possibilem, et contingenter. hinc eam 4 pta e proorem e modalis, ut patet in sequentibus 4 pta prooribus: Necessarium e hoc e ad- supponibile e hoc e e verum. Possibile e hoc e existere. Contingens est hoc e existere.

78mus

Similiter e proorem e identicam, et e identicam. Identica e, in qua habito, et predi- cationem fateri sunt eadem, et tantum quo ad rem scatam, sed eam quo ad modum scandi, ut huiusmodi: hoc e hoc, gladius est ensio. non identica e, in qua predi- cationem e eadem a habito, si non quo ad rem scatam, sed eam quo ad modum scandi, ut huiusmodi: hoc e ad rationale; nam licet ad rationale, quo ad rem eadem sed quo ad hoc tamen clarius scatam eam huiusmodi, quam hoc.

79mus

Similiter e proorem e absolutam, et modalem in proorem e de primo ad acente, de secundo, et de die ad acente. Proorem e de primo ad acente est,

quando h[ab]et accipitur p[ro] se in i[st]a cop[ula] leu[is] ita, ut tan[qu]am affirmat
 connexionem sub[st]anti, cum p[re]dicto, n[on] uero existenti[am] sub[st]anti et p[re]d
 dicti, ut chimera i[m]possibilis. talis e[st] cam h[ab]itica sine p[re]sente: hoc
 e[st] a[ut]em in q[ua] nulla affirmat[ur] absolu[ta] existenti[am], sed ad sum[m]um con[di]t
 ta hac: si hoc existat necessari[us] e[st] a[ut]em. Proo de secundo ad[er]te[n]te est
 quando e[st] h[ab]itica in i[st]a leu[is] ita ut p[ro]ter connexionem p[re]d
 dictam sub[st]anti, sed cam h[ab]itica existenti[am] p[ro] tempore p[er] se
 imp[er]fata, ut Adam fuit, Petrus e[st] antequam diceret, q[ui]d idem sciat,
 et h[ab]itica: Adam fuit existens, Petrus existens, Antiquus dicit
 erit existens. Proo de d[omi]no ad[er]te[n]te e[st], in q[ua] cop[ula] n[on] tan[qu]am in i[st]a
 e[st] h[ab]itica, et u[er]bi accipit, sed p[ro]ter a[ut]em aliquid aliud de h[ab]itico p[ro]
 ter existenti[am], et existenti[am] p[re]d[ic]at[ur]. Ut hoc uerit, hoc est al
 bus in quibus p[ro]onibus p[ro]ter existenti[am] et existenti[am] p[re]d[ic]at
 de hoc aliquid dicitur, nempe cursus in prima et in secunda u[er]bo
 cum albedine.

80 mus.

Nota in hac Materia h[ab]itica om[n]i p[ro]onem de primo ad[er]te[n]te debet e[st]
 fieri p[er] tempus p[re]sens, q[ui]a in alijs temporibus p[er] u[er]b[um] iam im
 portatur tempus existenti[am] alioq[ue] n[on] sciat mera connectio sub[st]anti ad
 p[re]dicto. Nota d[omi]no h[ab]itico u[er]bi accipitur in i[st]a q[ui]d p[re]d[ic]at[ur] in t[er]mi
 ni n[on] potest convenire sub[st]anti h[ab]itica h[ab]itica existenti[am], ut in hac: Petrus albus;
 et simili[us] p[ro]onibus in materia contingente. Nota d[omi]no om[n]i p[ro]onem
 de d[omi]no ad[er]te[n]te resolu[ti]o[n]e in duplicem p[ro]onem de d[omi]no, altera e[st] de
 primo ad[er]te[n]te. Unde p[ro]o h[ab]itica: Petrus i[st]e albus resolu[ti]o[n]e, Petrus
est existens, et est tale sub[st]anti

81 mus

Si u[er]bi d[omi]no p[ro]onem exponibilem, et exponentem. Exponibile est, q[ui]a
 licet p[ro]ter h[ab]itica h[ab]itica, p[ro]ter aliquam tamen particulam, q[ui]am
 in se condit, et ualeat pluribus et p[ro]ter plures debet exponi, et illud
 p[ro]ter q[ui]a exponit, h[ab]itica explicat dicitur exponentes. Proo uero expo
 nibilis e[st] duplex. Pr[imo] h[ab]itica nempe, exclusiva, et duplicatiua.
 Exponibilis excep[ti]o[n]e e[st], q[ui]a constat particula aliqua excep[ti]o[n]e p[ro]ter
 u[er]bi e[st], ut d[omi]no ap[osto]lus p[ro]ter d[omi]num Iscariotum e[st] sanctus, cujus

82 mus

exponens i[st]a: d[omi]no ap[osto]lus quoniam dicitur e[st] sanctus, et dicitur i[st]a
 ctus, debet autem id q[ui]d excipit necessario contineri in d[omi]no a quo excipit
 alias n[on] posset excipi. Unde hoc p[ro]o; Des ap[osto]li p[ro]ter Lutherum
 h[ab]itica n[on] e[st] excep[ti]o[n]e, q[ui]a Lutherus n[on] continet h[ab]itica ap[osto]li
 Exponibilis exclusiva est, q[ui]a constat particula aliqua exclusiva q[ui]ales
 sunt: Tantum solum et e[st] h[ab]itica h[ab]itica h[ab]itica h[ab]itica dicit p[ro]o de
 h[ab]itica exclusiua, h[ab]itica u[er]bi affici ab p[re]d[ic]at[ur], dicit de p[re]d[ic]ato exclusiua, ut q[ui] tan
 tum p[ro]ter i[st]a h[ab]itica, et Petrus i[st]a tantum philosophus; q[ui]a q[ui] ma[xi]me exponit p[ro]
 tane, Petrus i[st]a dicitur, et nullus alius e[st] dicitur. Et p[ro]o exponit p[ro]ter hanc. Pe
 trus i[st]a philosophus et nihil aliud.

83 mus.

84 mus.

Exponibilis reduplicatiua e[st], q[ui]a constat ab q[ui]a particula reduplicatiua. cujus
 notit[ur] ut p[ro]ter, q[ui]a p[ro]ter h[ab]itica et ubi observa, particula h[ab]itica p[ro]ter h[ab]itica
 duplicatiua, p[ro]ter nempe, et mater. p[ro]ter h[ab]itica u[er]bi, q[ui]a dicitur illa, q[ui]a afficiunt,
 h[ab]itica ad d[omi]no, u[er]bi e[st] causa u[er]bi, p[ro]ter q[ui]a p[re]d[ic]at[ur] conuenit h[ab]itica, ut h[ab]itica:
 Petrus q[ui]a h[ab]itica i[st]a, p[ro]ter exponit p[ro]ter hanc causalem: Petrus i[st]a h[ab]itica, q[ui]a i[st]a Mater
u[er]bi h[ab]itica, q[ui]a p[ro]ter h[ab]itica denotant conjunctionem, seu h[ab]itica data h[ab]itica p[ro]ter h[ab]itica
h[ab]itica, ut h[ab]itica: Petrus q[ui]a Musicius dicit, q[ui]a h[ab]itica exponit: Petrus q[ui]a i[st]a h[ab]itica Musicius h[ab]itica
h[ab]itica h[ab]itica.

Articulus Tertius.

De Veritate et falsitate p[ro]onem h[ab]itica simpliciter et composi tarum.

85 mus.

P[ro]ter h[ab]itica hanc h[ab]itica talimus in logica, notat in t[er]mi sequenti; et p[ro]ter q[ui]
 dem q[ui]d ueritas falsitas alienius p[ro]onem h[ab]itica conformitas a[ut] h[ab]itica. Tali h[ab]itica ueritas
 ueritas h[ab]itica falsitas a[ut] h[ab]itica. In p[ro]ter u[er]bi consistat, h[ab]itica h[ab]itica.

86 mus.

Nota d[omi]no ad ueritatem p[ro]onem affirmative u[er]bi u[er]bi aliter q[ui]ri, ubi h[ab]itica h[ab]itica h[ab]itica
 idem cum recto p[re]d[ic]at[ur], nulla h[ab]itica r[ati]o[n]e obliq[ui]a. h[ab]itica h[ab]itica p[ro]o: Albini dulces in
 obliq[ui]a de lacte, et Galatras e[st] u[er]ba q[ui]a h[ab]itica h[ab]itica h[ab]itica h[ab]itica h[ab]itica h[ab]itica h[ab]itica
albedinem, et albedo, et dulcedo in obliq[ui]a in p[ro]ter h[ab]itica reali u[er]bi h[ab]itica h[ab]itica.

87 mus.

Nota d[omi]no ad ueritatem p[ro]onem affirmative in materia contingenti, quando caper
 te p[re]d[ic]at[ur] in p[ro]ter h[ab]itica, q[ui]a n[on] potest d[omi]no esse nisi excipit h[ab]itica existenti[am],

ponat particula negativa, hinc hinc pro Placida hinc stella quod non hinc hinc
 i affirmativa. Contra ubi hinc pro gatra regis hinc, ubi non ponat ante
 eplam principalem

102
 Veritas hinc: quae sint regulae argumentandi in personibus contradicendi? Primum
 si quod pro uno est non potest simul esse verum, nec simul falsum, quia unum, aliquid idem
 potest esse, et non esse, quod tum in natura, tum in rebus. hinc hinc contradicendi arguuntur, tanquam
 falsa, admittere debet aliam partem, et veram, et veritatem. Ita est, ne pro uno plus negat, quam replicatur
 et falsi hinc non amittitur; alioquin enim de his inter illa multum, et proterit contra falsa;
 hinc hinc pro uno: his hinc currunt, aliquid hoc non currunt, non sunt contradicendi, quia ita
 hinc negat, quam negat, et falsi hinc non amittitur; ut enim hinc et falsa, sed hinc unum hinc
 currere, hinc hinc hinc, unicus tandem hinc currere, et ut hinc pro falsa, falsahinc: his hinc
 currunt, quia de hinc hinc, qui non currunt; falsum enim hinc: aliquid hoc non currunt, quia dicit plures
 currere, cum tamen unicus tandem hinc currat. Ita pro uno de hinc hinc, regulari ut Petrus
 currunt, Petrus non currunt et contra dicitur, sed est leges quae in his leges dependunt hinc
 non hinc currunt, cum tamen unicus tandem hinc currat, grandum hinc hinc, quod immediate falsam
 hinc hinc alteram, et hinc hinc, aut falsa est non potest. Ita autem hinc pro uno quod
 hinc contra dicitur altera, hinc hinc hinc hinc pro uno hinc hinc. ut hinc hinc: his hinc currunt.

8
t.
Dietabata in Gymnasio Possoniensi sub
Almōdum Reverendo Patre Martino Praen-
dicatoris Professore Anno 1747.
Die 24 Junij

ÜRIS
LAPOK

Figura 1ma

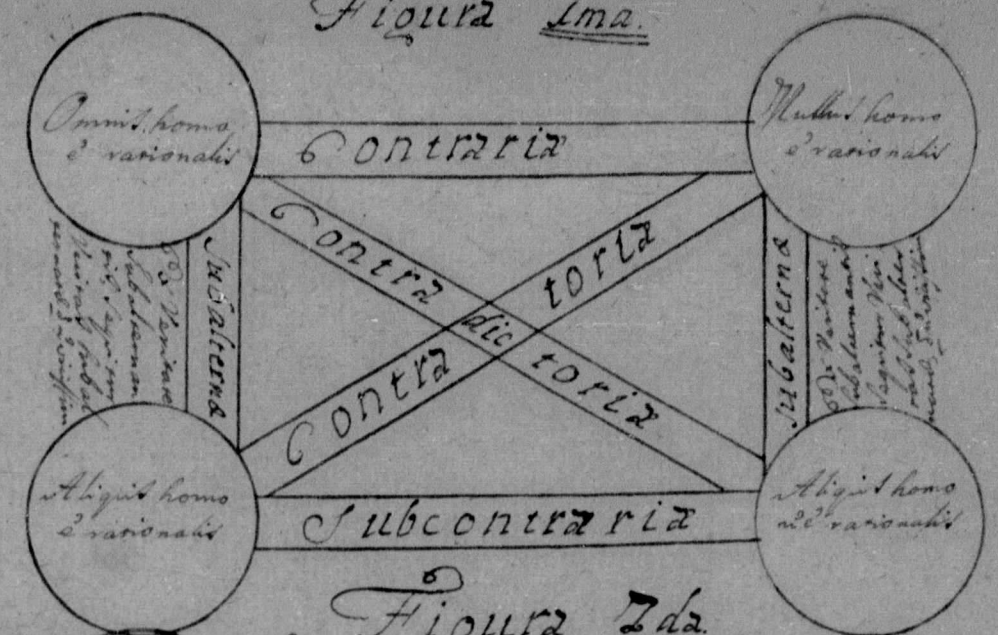

Figura 2da

Nunquam si vera sit tunc est falsa.

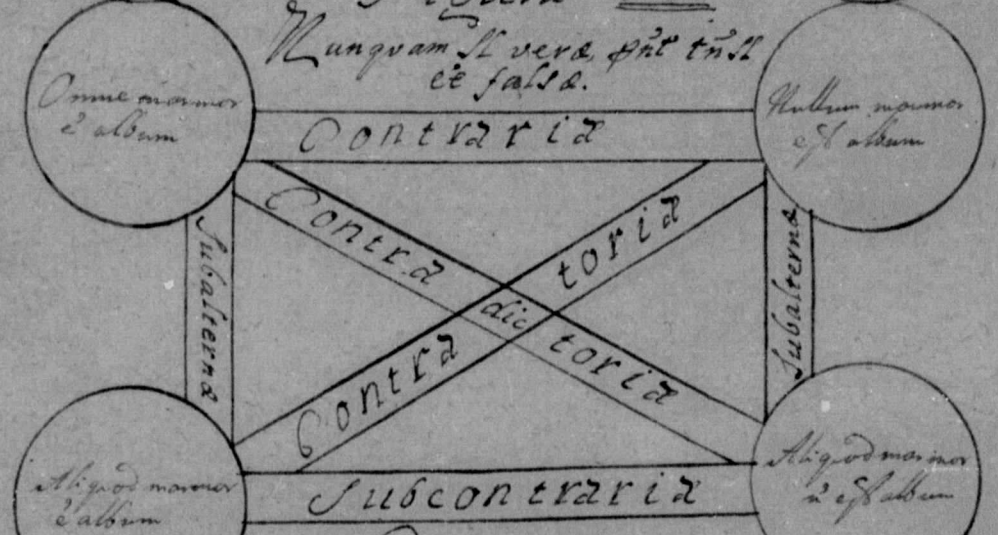
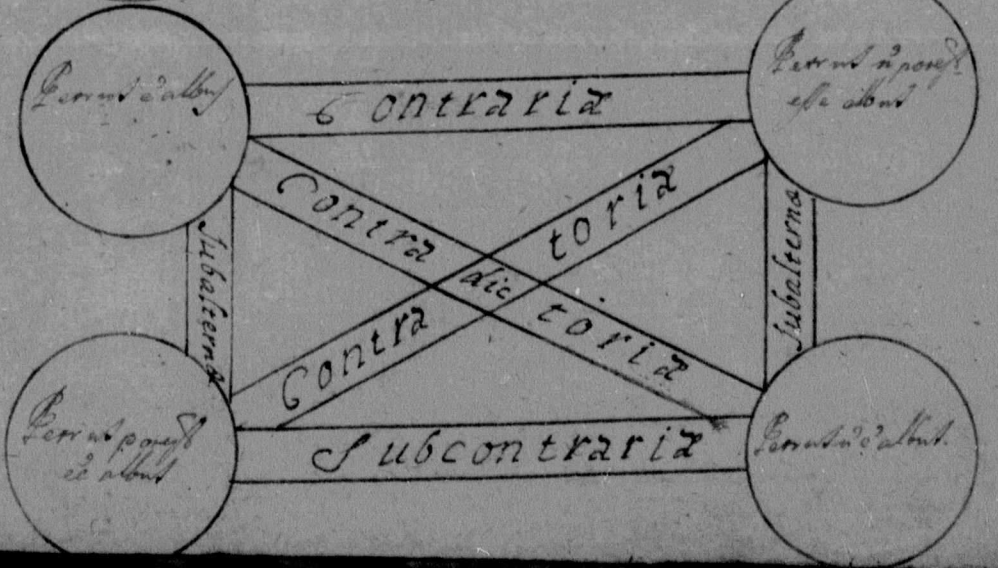

Figura 3tia

ÜRIS
LAPOK

Figura 4ta.

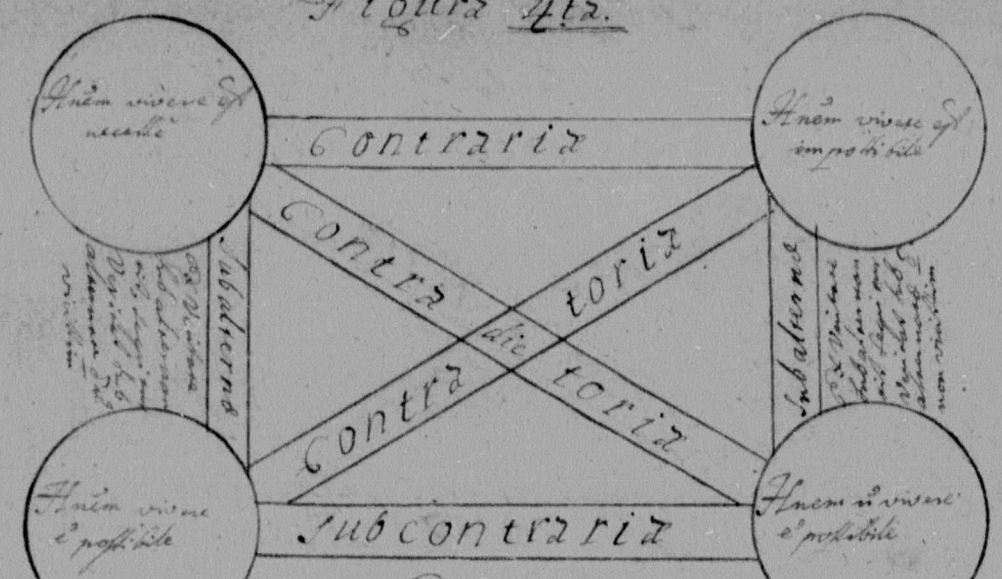

Figura 5ta.
Propones composita Categoriae Universalis.

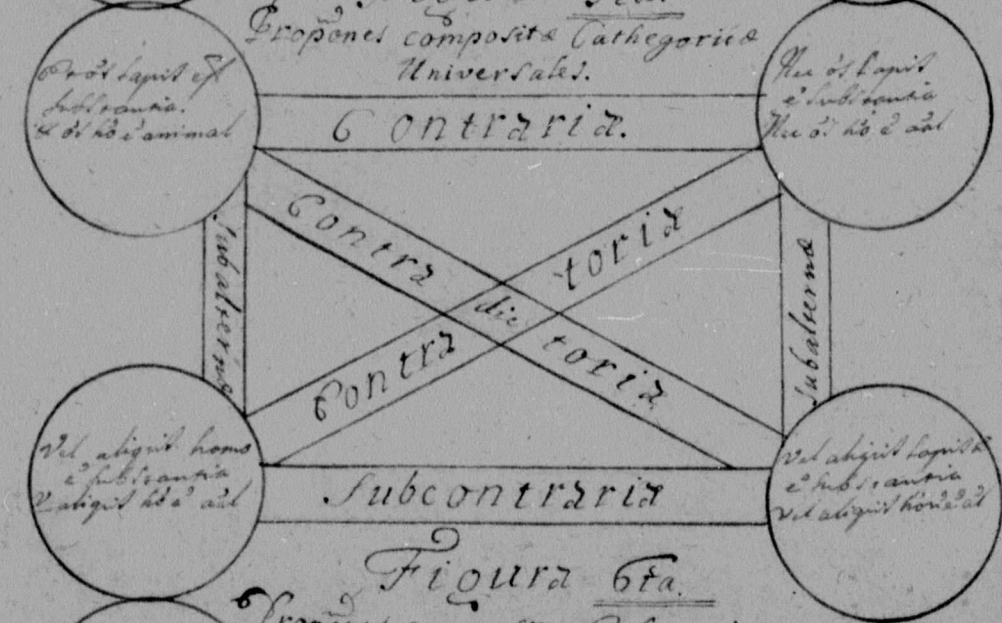

Figura 6ta.
Propones composita Categoriae Universales.

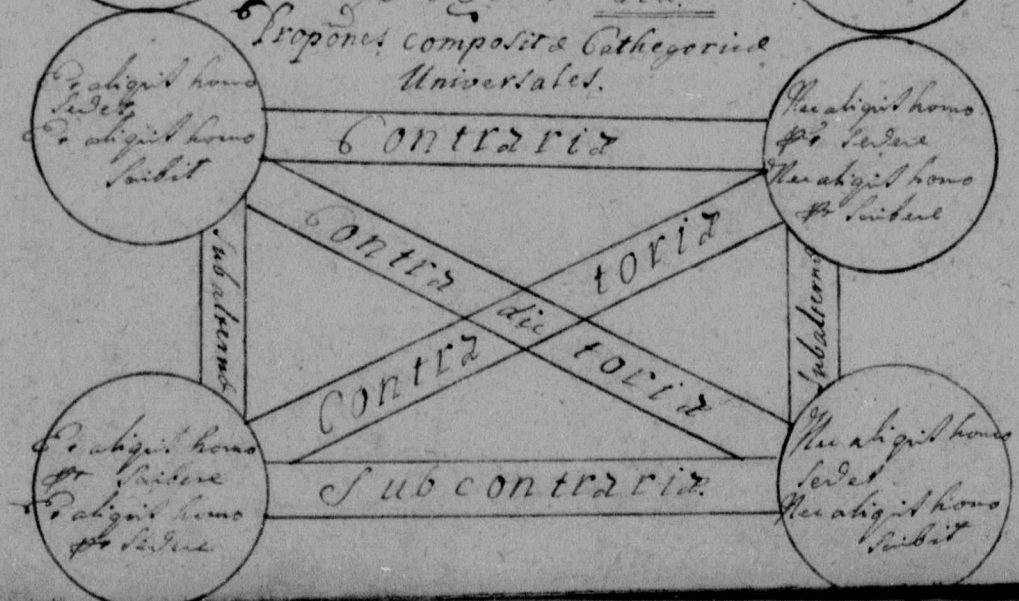

Figura 7ma
Propones composita Categoriae Contradictoriae.

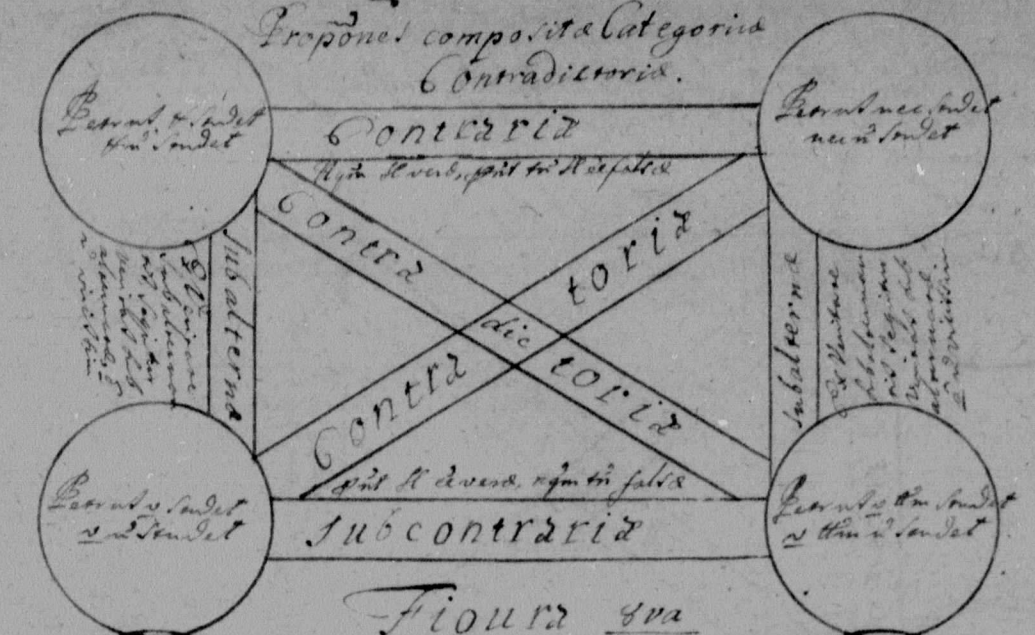

Figura 8ma
Propones composita Conditionales.

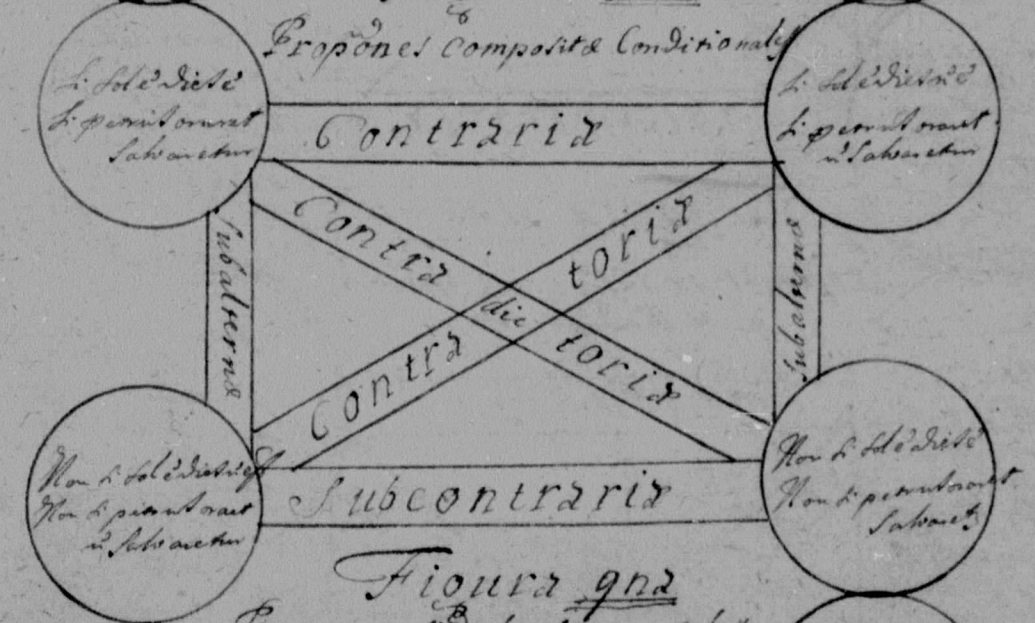

Figura 9ma
Propones Modales Universales & Singulares.

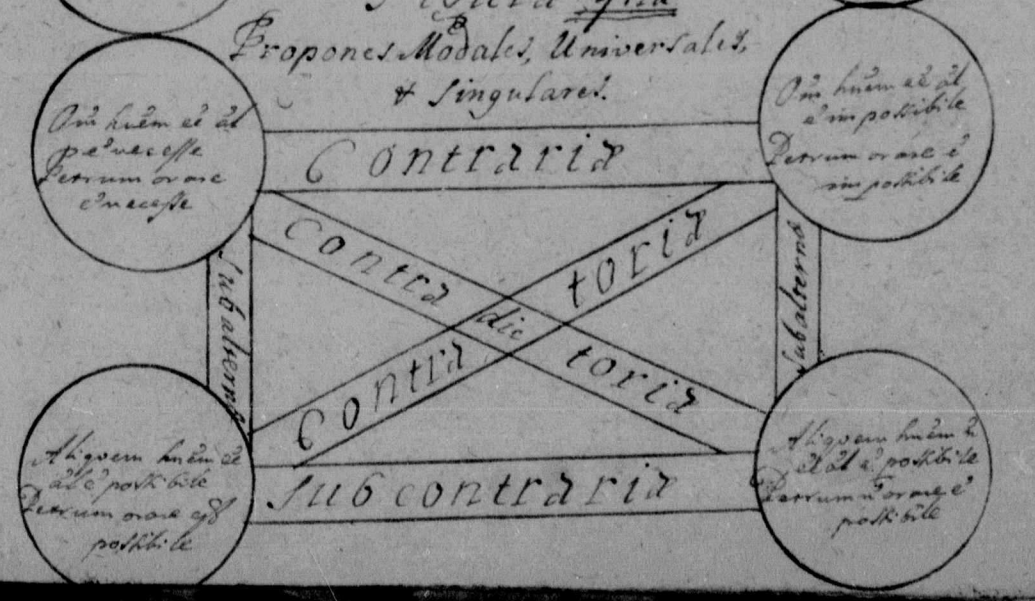

Figura Ioma.
 Propones completa, Disjunctiva, Unitiva,
 partes, & Singulares.

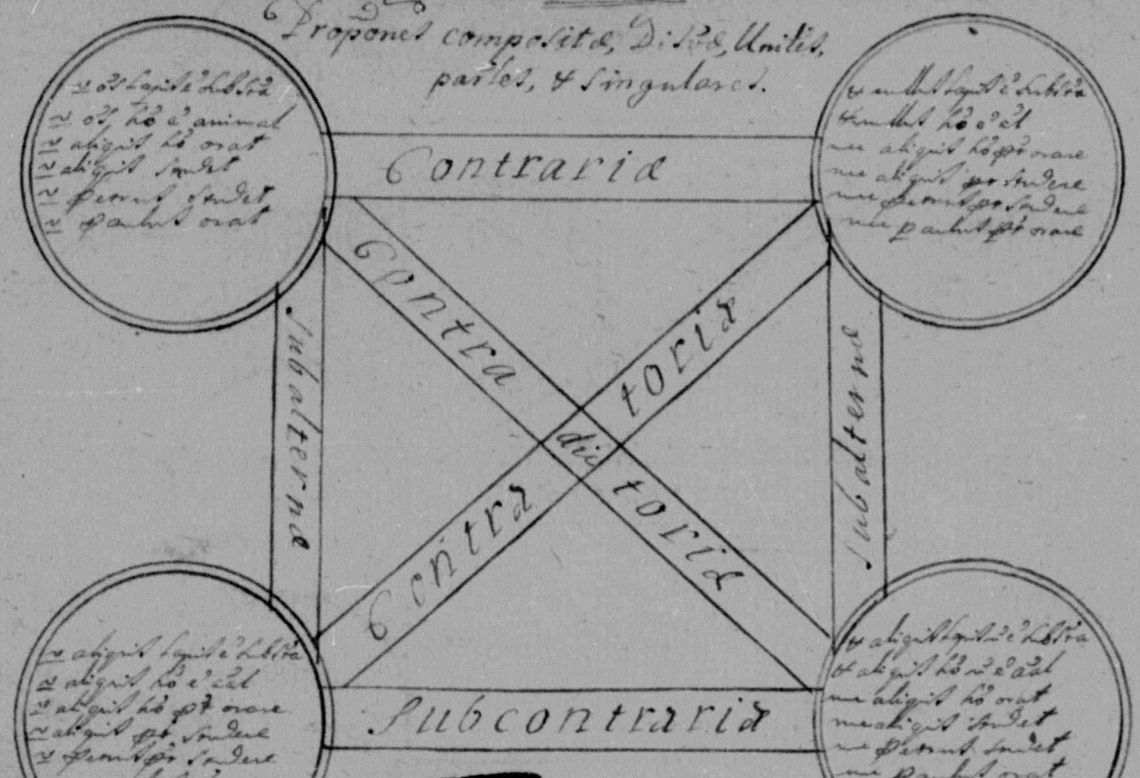
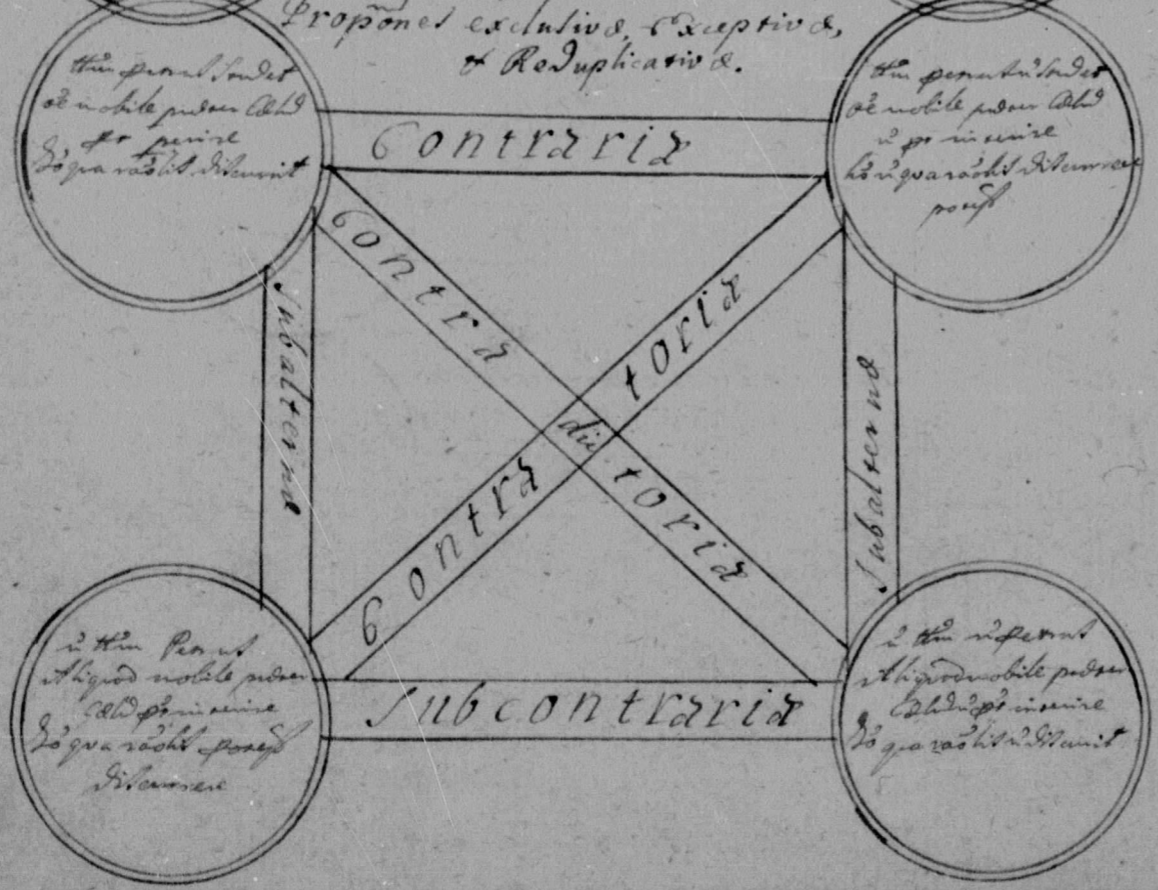

Figura Iima.
 Propones exclusiva, exceptiva,
 & Reduplicativa.

Syllogi Ima Figura
 493. Modi directi.

bAr cAr A	Omne aal e' Visent Omnia hoo e' animal 3 omnia hoo e' Visent
cAl Ar Ent	Nallus Leo e' lapis Omne Regibile e' Visent 3 nullum regibile e' lapis
dAr ? ?	Omne aal e' Visent Quoddam habitus e' aal 3 quoddam habitus e' Visent
fAr T O	Nallum aal e' lapis Quoddam habitus e' aal 3 quoddam habitus e' lapis

Modi Indirecti Ima Figura

bAr Ar Ipon	Omne aal e' Visent Omnia hoo e' aal 3 quoddam Visent e' hoo
cAl Aut Os	Nallum aal e' lapis Omnia hoo e' aal 3 nullus lapis e' hoo
dAr I I	Omne aal e' Visent Quoddam habitus e' aal 3 quoddam Visent e' habitus
fAr Om O	Omne aal e' habitus Nallus lapis e' aal 3 quoddam habitus e' lapis
fAr Os Om nun	Quoddam aal e' habitus Nallus lapis e' aal 3 quoddam habitus e' lapis

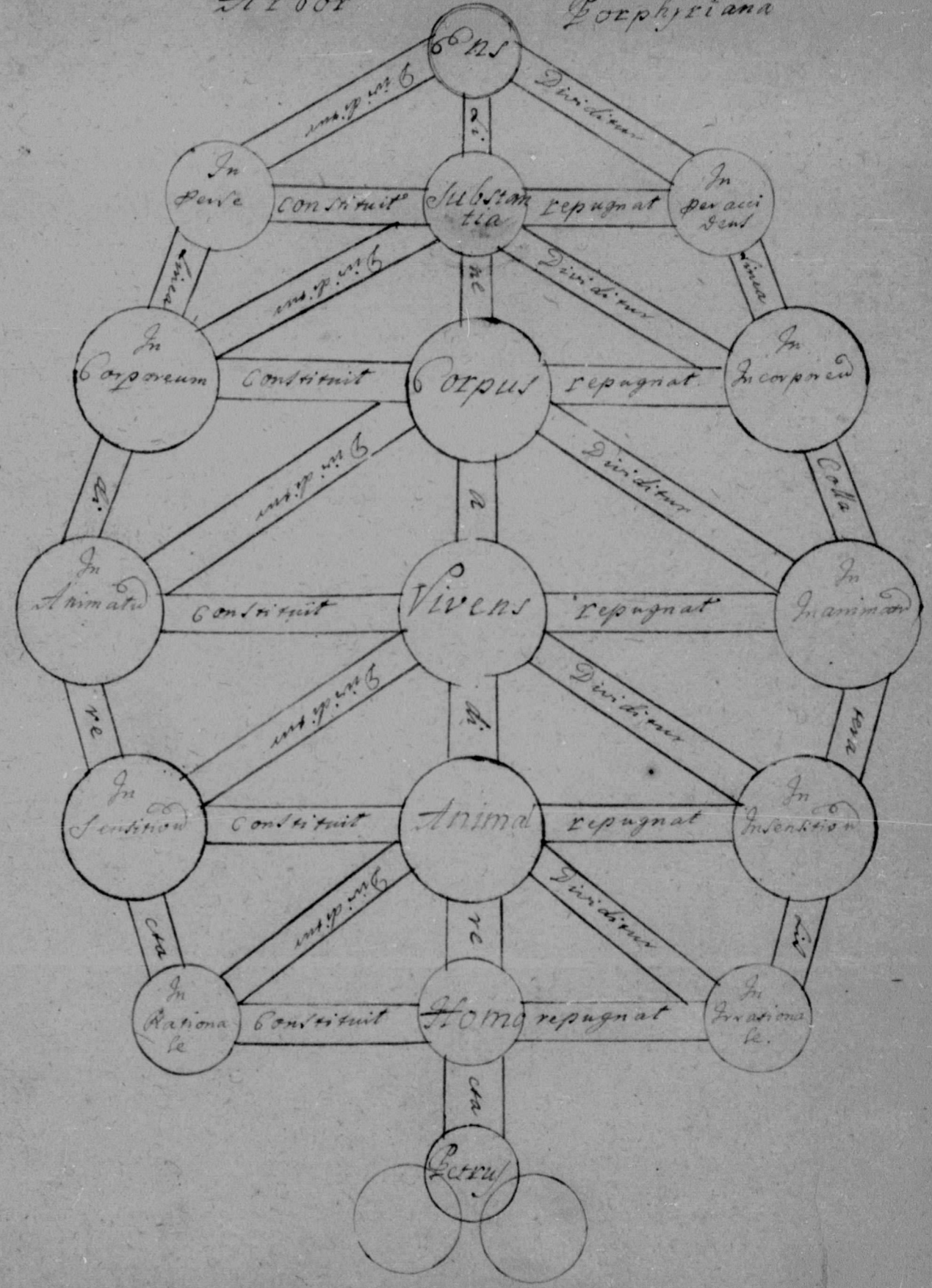
Modi Ima Figura

cAl Ar E	Nallus lapis e' aal Omnia hoo e' aal 3 nullus hoo e' lapis
cAr Ar Os	Omne aal e' Visent Nallus lapis e' Visent 3 nullum aal e' lapis
fAr I O	Nallum aal e' lapis Quoddam habitus e' lapis 3 quoddam habitus e' aal
bAr Oc O	Omnia Visent e' prudent Aliquid habitus e' prudent 3 aliquid habitus e' Visent

Modi Ima Figura

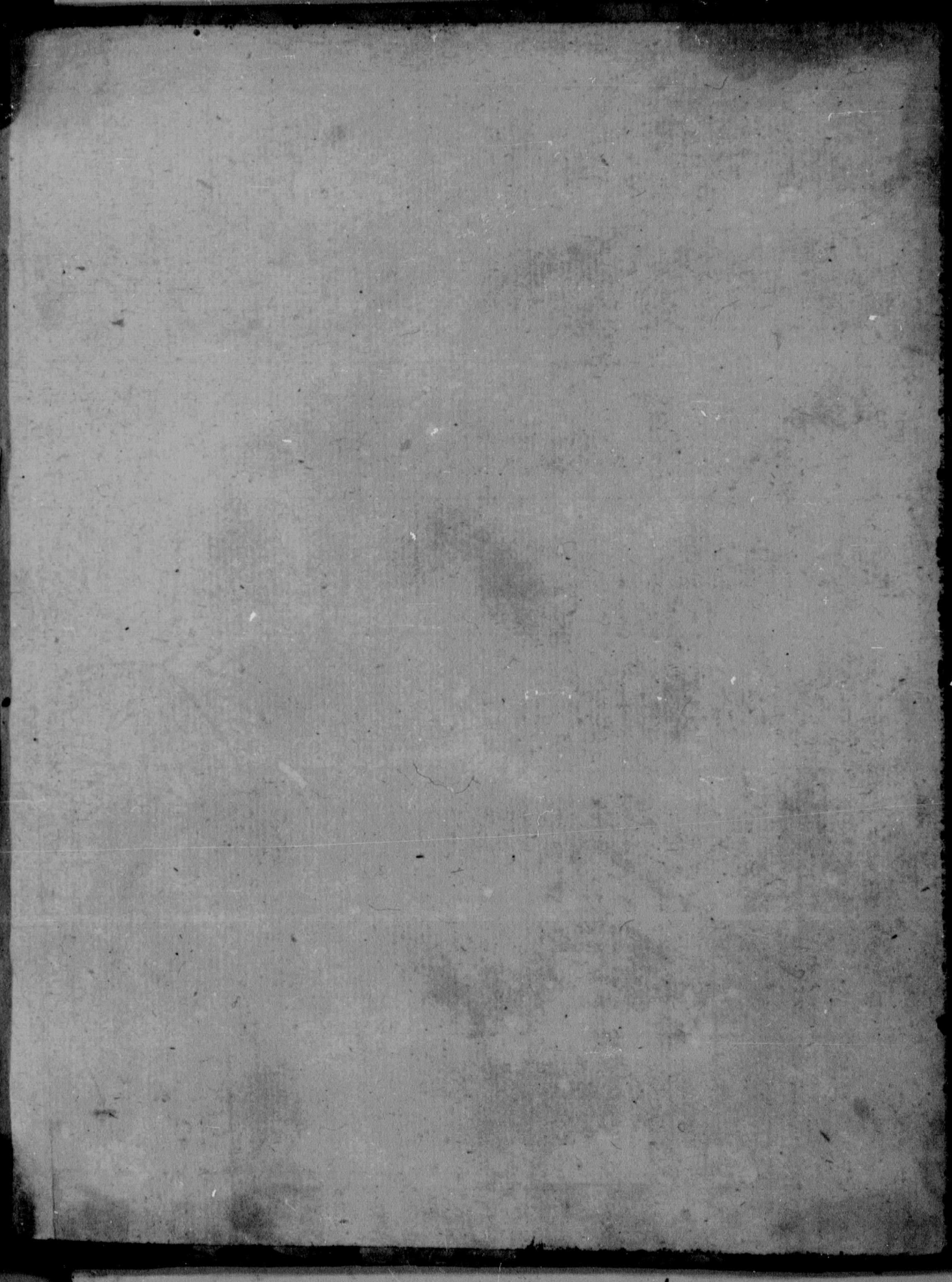
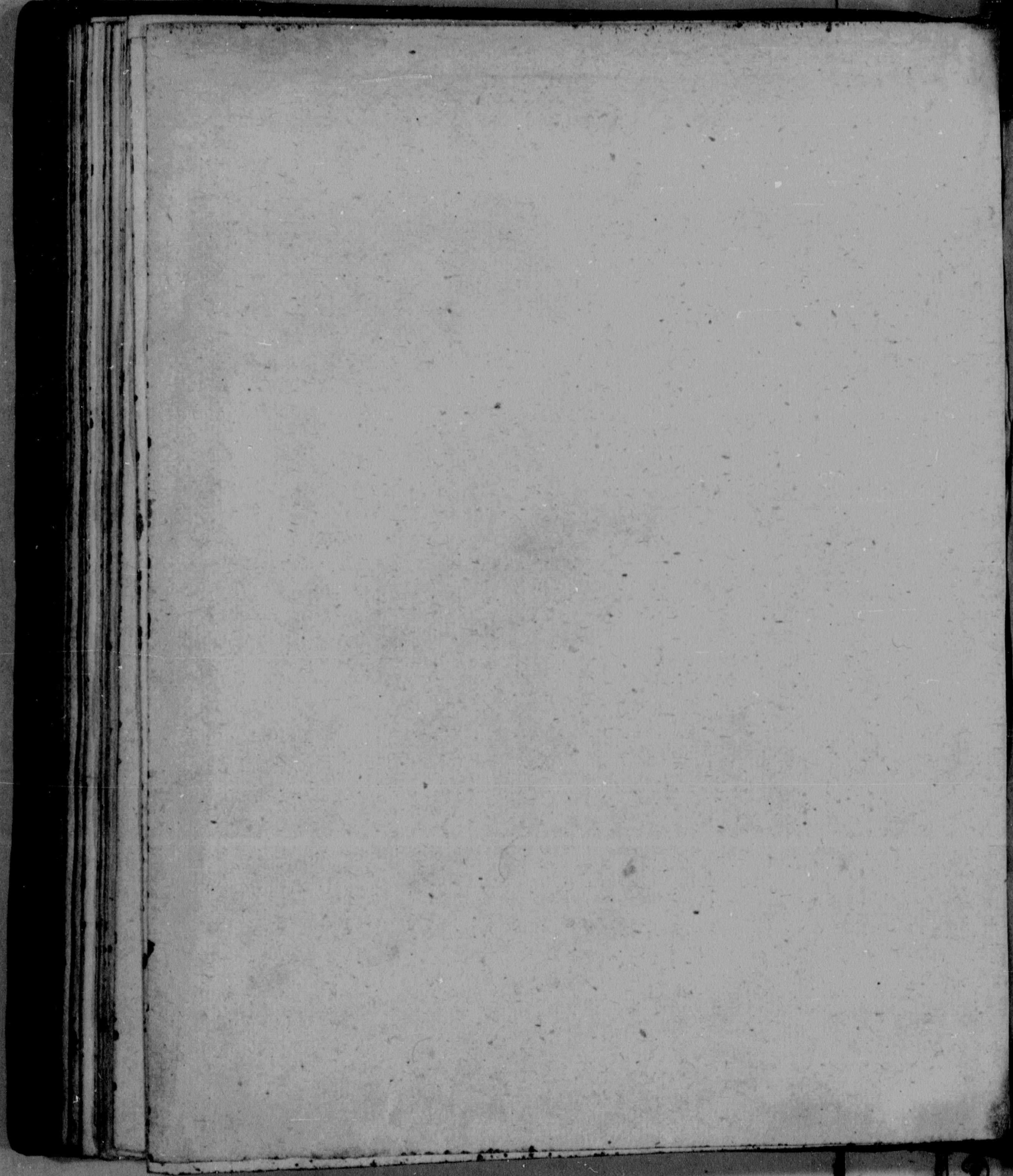
dAr Ar I	Omne aal e' Visent Omnia aal e' habitus 3 quoddam habitus e' Visent
fAr Ar On	Nallum aal e' lapis Omnia aal e' habitus 3 quoddam habitus e' lapis
dAr Ar I	Quoddam aal e' Visent Omnia aal e' habitus 3 quoddam habitus e' Visent
dAr I I	Omnia aal e' Visent Quoddam aal e' habitus 3 quoddam habitus e' Visent
bAr Ar O	Quoddam habitus e' aal Omnia aal e' Visent 3 quoddam habitus e' aal
fAr I On	Nallum aal e' lapis Quoddam aal e' habitus 3 quoddam habitus e' lapis

Arbor Porphyriana

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

DISZMŰVEK

187.

SCHMITHAUVER, ANDREAS

DIALECTICA.

KÉZIRAT, 1748. 93 lev.

VEGE